

СВЯТИЯТ ДУХ

ВЪВЕДЕНИЕ

ДЖОН БИВИЪР
И АДИСЪН БИВИЪР

ВКЛЮЧВА DVD - СВЯТИЯТ ДУХ

Скъпи приятелю,

Ти си Божията радост и насладата на сърцето Му. Неговото най-голямо желание е да те познава, както и ти да Го познаваш. Докато израстваш във взаимоотношението си с Него, Бог те кани да Му бъдеш партньор в разширяването на Небесното царство на Земята. Както каза апостол Павел, **Бог ни направи ново творение в Христос Исус, за да вършим добрите дела, в които Той отдавна е наредил и планирал да ходим** (Ефесяни 2:10 NLT).

Като Божии деца, всички желаем да угодим на Отец. Но често прекалено лесно пропускаме това, което Исус съвсем ясно каза, а именно, че силата да изпълним Божиите планове идва чрез интимното приятелство със Святия Дух. Бог не иска само да работите за Него; Той ви кани да работите с Него. Той иска да бъде вашият най-добър приятел, Който споделя всеки момент от живота ви. Копнее да ви говори, да ви окуражава и да ви дава сила. Няма по-велико взаимоотношение от това, което Бог ви предлага чрез Духа Си.

Господ подбуди сърцето ми да споделя това послание с вас и с нашите съработници и лидери по целия свят. Приемете го с цялата ми любов и подкрепа. Споделете го с всички ваши познати. Вярвам, че то ще помогне за стартирането на по-дълбоко и продължително общение с Бог – както за вас, така и за хората, които водите.

Ако ти си дете на Бог, Святият Дух е обещал никога да не те оставя или забравя. Неговото приятелство е достъпно за теб. Истините в тези страници промениха моя живот. Моля се и ти да преживееш радикално откровение, докато пътешестваш из Божието Слово. Ще се радвам да чуя как това послание е повлияло на теб и служението ти.

Твой брат в Христос,

Джон Бивиър

Джон Бивиър
JohnBevere@ymail.com

Messenger
International
MessengerInternational.org

СВЯТИЯТ ДУХ

Въведение

Джон Бивийър
и
Адисън Бивийър

The Holy Spirit, An introduction (Bulgarian) by John Bevere

© 2014 Messenger International

www.MessengerInternational.org

ISBN: 978-1-933185-83-5

Originally published in English as *The Holy Spirit, An introduction*

Additional resources in Bulgarian are available for free download at:

www.CloudLibrary.org

To contact the author: JohnBevere@ymail.com

Святият Дух: Въведение - Джон Бивер

Допълнителни ресурси на български език са достъпни за сваляне:

www.CloudLibrary.org

Чувствайте се свободни да правите копия от диска и материалите, да ги изпращате на приятели, да копирате и поставяте текстовете в WORD документи, да изпращате тези поучения в църквите си, да ги качвате в интернет, за да може и други хора да се ползват от тях.

За контакти с автора: JohnBevere@ymail.com

ISBN: 978-954-8007-58-8

Издава ИК "Игъл", (086) 821 522, 0896 808 468

Гр. Силистра, 2014 г. Отпечатано в България

Използвани съкращения на английските преводи на Библията.

(CEV) - Contemporary English Version; (NIV) - New International Version; (NLT) - New Living Translation; (MSG) - The Message; (TEV) - Today's English Version; (TLB) - The Living Bible; (KJV) King James Version.

**Книгата е подарък от автора
и не е за продажба!**

Съдържание

Относно тази интерактивна книга	1
Въведение	2
1. Кой е Святият Дух	5
2. Личността на Святия Дух	43
3. Три нива на взаимоотношения	83
4. Облечени с власт от Духа	121
5. Езикът на Духа	167
Въпроси и отговори	209
Приложение	239
Бележки	241

Относно тази интерактивна книга

Тази книга може да бъде прочетена от корица до корица като всяка друга. Но ние ви препоръчваме да проучите и незадължителните интерактивни елементи, за да получите по-лично преживяване.

Всяка глава е разделена на пет части - по една за всеки ден, със съответната молитва в края на главата. Можете да изберете да четете една част и приложената към нея молитва всеки ден или да четете по свой избор. Препоръчваме на онези, които участват в групово изучаване на материала, да разглеждат по една глава с всичките ѝ части и молитви седмично.

Ако четете книгата като част от нашите серии, изучаващи *Святият Дух: Въведение*, ние ви препоръчваме да гледате или слушате съответстващото седмично поучение и да отговаряте на въпросите за обсъждане като група. След това прочетете главата в книгата и се молете според изискванията.

Има по едно поучение за всяка глава в тази книга. Въпросите за дискусия във всяка глава са разположени след ежедневните молитви.

Приятно четене!

Въведение

Когато баща ми ме помоли да му помогна с тази книга, не можех да повярвам. Помислих си, че *вероятно не се беше помолил преди да ме пита*. Честно казано, не гледах на себе си като на достоен кандидат. Всъщност, докато мислех за неговото предложение, стомахът ми се свиваше, както когато човек се изправя срещу много силна конкуренция в сериозно състезание.

С уважение помолих баща ми да обмисли и други възможности и да прекара известно време в усърдна молитва по въпроса (може би една или две години). Но след ден в молитва той беше убеден, че аз съм правилният човек за тази задача. За него е много важно Святият Дух да не бъде забранена тема сред по-младото поколение и затова той оценяваше това, което имах да кажа като човек на двадесет и няколко години. Двамата с баща ми знаем, че много хора - млади и възрастни - ще избягват тази тема, ако не разбират кой е Духът и как Той функционира.

Така че, въпреки опасенията си, как бих могъл да откажа на молбата на баща ми? Бях принуден да се съглася. Това, което се случи впоследствие, може да бъде описано единствено като трансформиращо живота пътешествие. Започнах да виждам Писанията в нова светлина, тъй като Бог ми отвори очите за много от чудесата на Неговия Дух. Скоро открих, че Святият Дух е най-неразбраната Личност в Църквата. Бил е наричан с безброй имена и са Му били отредени безброй роли, но твърде малко от нас Го познават Такъв, Какъвто наистина е.

Целта на тази книга е да послужи като въведение към Личността на Святия Дух, въвеждайки ви в това вълнуващо пътешествие през Писанията. Определени аспекти от тази книга може да бъдат предизвикателни, но ви обещавам, че пътешествието си заслужава времето и енергията.

Помолете Святия Дух да ви води в цялата истина, докато четете тази книга. Той ще премахне всички убеждения, които не са основани на Неговото Слово. Ще откриете, че Той не “принадлежи” на деноминация или движение и че не може да бъде ограничен до едно поколение или възраст. Той е бил изпратен, за да разкрие Исус и да даде сила на цялото Тяло на Христос. Той е направил сърцата ни Свой дом и е обещал да извлече най-доброто от живота ни. Всичко, което ние трябва да направим, е да Му дадем контрол.

Не бихме могли да намерим по-добър приятел и спътник. Святия Дух ще ви съпровожда вярно през всички трудности и радостни моменти в живота. Той е обещал никога да не ни напуска или изоставя, понеже ние сме Неговият копнеж и наслада. Пригответе се да откриете една невероятна Личност!

Адисън Бивийър, международно служение *Посланикът*.

Сега всички можем да дойдем при Отец чрез същия Свети Дух поради това, което Христос направи за нас (Ефесяни 2:18, NLT).

1

Кой е Святият Дух?

**Аз ще поискам от Отец и Той ще ви даде друг
Утешител (Съветник, Помощник, Застъпник, Защитник,
Който ще ви дава сила и ще бъде до вас), така че Той да
остане с вас завинаги - Духът на истината...**
(Йоан 14:16-17, АМР).

Ден 1

Беше в навечерието на Нова година. В мен се породило желание да постя и да се моля. Попитах Господ: “Коя книга от Библията искаш да прочета, Господи?” За моя изненада чух: “Книгата Деяния на апостолите.” Защо бях изненадан? Понеже предишния път, когато си бях отделил време за продължителен пост и молитва, получих абсолютно същото водителство: “Прочети книгата Деяния на апостолите.” По време на предишния ми пост това, което се открояваше в книгата Деяния, беше конфликтът между целта и посоката в живота на апостол Павел и произтичащите от това трудности. Позволете ми да обясня.

Павел беше избран от Бога да проповядва Евангелието на езичниците. Той каза: **Аз бях поставен за проповедник, апостол и учител на езичниците** (2 Тимотей 1:11). Това е специфична и целенасочена директива. Той повтори този мандат няколко пъти в живота си.

В началото на първото си апостолско пътуване той заяви на евреите: **Обръщаме се към езичниците. Защото**

така ни заповяда Господ: **Аз те поставих като светлина на езичниците** (Деяния 13:46-47). По време на второто си пътуване, той смело заяви: **От сега нататък ще ходя сред езичниците** (Деяния 18:6). Към римляните написа: **Аз съм апостол на езичниците** (11:13). Подобни изявления могат да бъдат намерени във всичките му писания.

Въпреки това, поради своята любов и желание да види юдейските си сънародници спасени, той посещаваше синагогите в почти всеки град, където отидеше. Постоянно се опитваше да достигне юдеите преди езичниците. Всъщност, често именно отхвърлянето на неговото послание от страна на юдеите го тласкаше към езичниците. Както се оказва, юдеите бяха хората, които създадоха най-голямото гонение и неприятности на Павел. Те подстрекаваха населението и създаваха вражда между апостола и езическите лидери. Техните кроежи стояха зад повечето бунтове, арести, побои и съдилища, пред които Павел се изправяше. Важна забележка: Бог е много загрижен за юдеите. Ето защо Яков, Петър и Йоан бяха изпратени до тях: **Яков, Петър и Йоан, известни като стълбове на църквата... ни насърчиха да продължим да проповядваме между езичниците, а те продължиха делото си сред юдеите** (Галатяни 2:9, NLT).

Посланието, което ми беше разкрито по време на предишния ми пост, беше пределно ясно: "Сине, остани в сферата на благодатта, в която съм те призовал да ходиш. Не позволявай на естествените си чувства или любов да те отклонят от божественото назначение в живота ти." Тъй като си спомнях тази среща толкова ясно, изненадващо беше, че Бог ме помоли да прочета книгата Деяния на апостолите отново. В края на краищата, имаше още шестдесет и пет книги, от които Бог можеше да избере!

Толкова се радвам, че се подчиних, понеже този път, докато пътешествах из книгата Деяния на апостолите, нещо съвсем различно започна да се откроява пред мен (което ясно показваше, че Божието Слово наистина е живо). Този

път това, което буквално изскочи от страниците на книгата, беше до каква степен лидерите и членовете на Ранната църква гледаха към, взаимодействаха със, зависеха от и говореха за Святия Дух. Той беше жизненоважна част от живота им и беше въввлечен във всичко, което вършеха. Той беше приоритет в тяхното служение за достигане на хората, в техните събирания на екипа, както и в стратегическите им срещи. Той винаги участваше във всичките им дейности. Ето кратка извадка на изявленията, които забелязах веднага:

- “Защо Сатана изпълни сърцето ти, та да излъжеш Святия Дух?” (Деяния 5:3);
- “Защо се съгласихте заедно да изпитате Духа на Господа?” (Деяния 5:9);
- “Ние сме Негови свидетели относно тези неща, както е и Святия Дух” (Деяния 5:32);
- “Вие винаги се противите на Святия Дух” (Деяния 7:51);
- “Духът ми каза да отида с тях” (Деяния 11:12);
- “Един от тях... разкри чрез Духа, че ще има голям глад...” (Деяния 11:28);
- “И тъй, изпратени от Святия Дух...” (Деяния 13:4);
- “Защото се видя добре на Святия Дух и на нас...” (Деяния 15:28);
- “На тях им беше забранено от Святия Дух да проповядват словото в Азия” (Деяния 16:6);
- “Те се опитаха да отидат във Витиния, но Духът не им позволи” (Деяния 16:7);
- “Павел беше принуден от Духа да свидетелства...” (Деяния 18:5);
- “Приехте ли Святия Дух като повярвахте?” (Деяния 19:2);
- “Павел почувства, че Духът го водеше да отиде в Македония” (Деяния 19:21 NLT);
- “Святия Дух ми казва във всеки град...” (Деяния 20:23 NLT);

8 СВЯТИЯТ ДУХ: ВЪВЕДЕНИЕ

- “Внимавайте за себе си и за цялото стадо, сред което Светият Дух ви е поставил за надзиратели” (Деяния 20:28).

Думи като горепосочените започнаха да изскачат от страниците на книгата Деяния на апостолите. Това, което стана болезнено ясно, беше реалността, че не виждаме същия модел в Църквата днес. Това, което толкова често се срещаше сред вярващите в книгата Деяния на апостолите, е много рядко срещано сред нас днес. Казвайки това аз не искам да подчертая тази липса в живота на всички останали, а първо и преди всичко осъзнавам пропуски в собствения си живот. Докато четях, осъзнах, че съм забравил да се наслаждавам, да търся и да бъда зависим от водителството, приятелството, партньорството и мощното влияние на Божия Дух. След като всичко това ми се изясни, как бих могъл да не го споделя с вас?

Предварителни твърдения

Позволете ми да направя някои предварителни изявления, които ще станат по-ясни когато задълбаем в тази важна дискусия:

Първо, не можем да водим какъвто и да е християнски живот без Светия Дух.

- Без Светия Дух християнството е сухо, монотонно и банално.

- Без Светия Дух нашият труд е изтощаващ и измори-телен.

Без Светия Дух не можем да имаме общение с Бога.

Ако премахнем Светия Дух от една църква, ще се случи едно от следните две неща:

- Тя ще се превърне в социален клуб.
- Тя ще се превърне в религиозна институция.

Истината е, че:

- Няма откровение без Святия Дух. Всъщност, без Духа Писанието става смъртоносно, понеже е казано, че **буквата убива, а Духът оживотворява** (2 Коринтяни 3:6).

- Няма видение без Святия Дух.
- Няма радост без Святия Дух.
- Няма мир без Святия Дух.
- Няма свобода без Святия Дух.

Господ е Духът, и където е Духът на Господа, там е свобода (2 Коринтяни 3:17, NLT).

Погледнете думите “където е Духът на Господа”. Нека помислим. Божият Дух е вездесъщ; Той е навсякъде и по всяко време. Давид казва: **Къде бих могъл да се скрия от Твоя Дух? Или къде мога да избягам от присъствието Ти?** (Псалм 139:7). Отговорът е категоричен - никъде. Давид продължава: **Ако се изкача на небето, Ти си там! Ако отида под земята, Ти си там! Ако полетя със сутрешните криле към далечния западен хоризонт, Ти ще ме намериш веднага - Ти вече си там и ме очакваш!** (Псалм 139:8-10, The Message). Напълно ясно е, че Бог е навсякъде, по всяко време.

Затова следващият въпрос, който трябва да си зададем, е: “Има ли свобода навсякъде?” Погледнете отново думите на Павел: **Където е Духът на Господа, там е свобода**. Ние вече доказахме, че Той е навсякъде, но има ли свобода навсякъде? Отговорът на този въпрос е: категорично не. Няма свобода в публичните домове, в баровете, в затворите и в болниците. Бил съм в квартали, училища, домове на хора и дори в църкви, където няма свобода. Какво иска да каже Писанието тук тогава? Предлагам ви един по-точен превод:

Където Духът е Господ, там има свобода (2 Коринтяни 3:17, авторска перифраза).

Гръцката дума за Господ е *Куриос*. Тя се определя като

“върховен във властта и авторитета си”. На Святия Дух не Му е позволено да управлява в повечето барове, затвори, болници, домове, а дори и в много църкви. Когато Той е добре дошъл като върховен авторитет, това е мястото, където ще намерите свобода и правосъдие за всички.

Целта на това послание

Целта на това послание е да ви запознае с *Личността* на Святия Дух. Много може да бъде писано за Него. Можем да прекараме дни, месеци, дори години, говорейки за Него.

С жена ми Лиза сме семейство повече от тридесет години. Въпреки че я познавам много добре, аз продължавам да откривам аспекти на нейната личност, интереси, желания и маниери, които никога не съм и предполагал, че тя притежава. Наскоро прекарахме няколко дни само двамата, празнувайки нашата тридесетгодишнина от сватбата. През това време научих за нейни мечти, предпочитания и дори способности, които никога не съм знаел, че съществуват.

По отношение на възможностите, нямах представа колко естествено талантива беше Лиза що се отнася до играенето на голф. Тя знае колко се наслаждавам на този спорт, така че предложи да ме придружи на едно прекрасно голф игрище. (Изиграх само един кръг, понеже все пак това беше нашето време заедно.) Имаше огромна пропаст до седемнадесетата дупка. Жена ми винаги обича добрите предизвикателства, така че я попитах дали иска да опита да прехвърли топката. Изискваше се 140-метров удар, за да се прехвърли 60-метровата дълбока пропаст. Ако ударът беше по-лек, топката щеше да се изгуби в океана. Намерих една стара топка за Лиза (понеже не мислех, че някога ще я видя отново). Тя се изправи, замахна и отпрати топката на 160 метра, от другата страна на пропастта. Уви, след тридесет години брак открих нов неин талант.

По време на вечерите ни Лиза споделяше знания, мъдрост, интереси и копнежи, за които досега не знаех. С една дума, бях удивен колко дълбочина има в тази невероятна жена, която наричах моя съпруга.

Би било невъзможно да споделя пълното знание на Лиза в няколко кратки глави. Не бих могъл да го направя дори и в няколко тома. Това, което бих могъл да направя обаче, е да ви кажа как да се свържете и как да разговаряте с нея. Мога да споделя какво тя харесва, какви са нейните интереси и как да работите и да си взаимодействате с нея. Мога да ви кажа нейните силни и слаби страни и нещата, които тя обича, и онези, за които не я е грижа. Подобно начално знание за нея би ви послужило като катализатор за една по-силна връзка с личността ѝ.

Ако е невъзможно да ви кажа всичко за Лиза, която е само на няколко десетилетия, как бих могъл дори да започна да ви разказвам всичко за Святия Дух, когато Той е от века и до века? Просто няма как да стане! Това, което мога да направя обаче, е да ви запозная с Него. Мога да ви разкажа за Неговата личност, за това, което Го интересува и това, което Той обича. Мога да определя нашите взаимоотношения с Него и да споделя някои начини, по които можем да се свържем и взаимодействаме с Него. Мога да ви кажа защо връзката ни със Святия Дух е толкова важна и как Той ни дава сила да изпълним Божиите желания за живота ни. Тези основни идеи могат да ви тласнат към по-дълбоко и по-смислено взаимоотношение с Него.

Ден 2

Сериозно недоразумение

Много хора допускат следната грешка: опитват се да разберат делото и силата на Святия Дух, без първо да Го опознаят като Личност.

Жизненоважно е да установим в сърцето и ума си дали

вярваме, че Светият Дух е божествена Личност - безкрайно свят, безкрайно мъдър и безкрайно могъщ, но в същото време изключително нежен, чувствителен и състрадателен. Вярваме ли, че Той е достоен да приеме нашата почит, обич, вяра, любов, преданост и пълно посвещение? Или вярваме, че Светият Дух е просто някакво влияние, идващо от Бога - някаква божествена мистична сила, както когато кажем “дух на щедрост” или “конкурентен дух”?

Този последният възглед е повърхностен, груб и дори окултен. Ако вярваме по този начин, ще бъдем лесно податливи на духовно високомерие или гордост, които ще ни накарат да се хвалим прекомерно, като че ли принадлежим на някаква по-висша каста в християнството.

От друга страна, ако видим Светия Дух като безкраен във величие, слава и великолепие, мъдрост, знание и святост, и ако вярваме, че Той, като Личност, заедно с Отец и Сина, може да влезе и да управлява живота ни, извличайки най-доброто от Него, ние ще паднем по лице в свято страхопочитание.

Някой, който вижда Божия Дух като върховна власт, непрекъснато ще казва: “Искам повече от Духа”, а онзи, който Го вижда като прекрасна Личност, ще казва: “Как мога да дам повече от себе си на Него?”

Нашето разбиране за Него

Една от причините, поради която мнозина възприемат Божия Дух само като влияние, а не като Личност, е начинът, по който хората говорят за Него. Чували ли сте някога някой да се позовава на Светия Дух като към “то”? Аз съм бил в служение в продължение на тридесет години и ако ми бяха давали по един долар всеки път, когато чуех някой да окачествява Божия Дух с “то”, щях да съм много богат. За съжаление много от нас пропускат пълнотата на присъствието на Светия Дух, понеже не Го почитаме като Личност. Божият Дух няма да се прояви там, където не е

почетен (вж. Матей 13:54-58; Псалм 89:7).

Бих искал да отбележа, че когато казвам, че Святият Дух е “Личност”, нямам предвид, че Той е човек. Това, което имам предвид, е, че Той притежава качествата, за да бъде определен като Личност. Святият Дух е Божество, а не човешко създание. Трябва да помним, че хората бяха създадени по Божия образ. Така че Той не е като нас - на-против - ние сме като Него.

Като Църква ние сме избрали да Го възприемаме като “свято лице”, а не като Един, Който е най-святият. Желанието Му е да бъде нашият най-близък приятел, но ние сме ограничили участието Му в живота си. Тъжната истина е, че сме отхвърлили най-пълноценното взаимоотношение, което ни е на разположение.

Нека разгледаме някои стихове, които съвършено разкриват личността на Святия Дух:

- Той има ум (вж. Римляни 8:27).
- Той има воля (вж. 1 Коринтяни 12:11).
- Той има емоции като любов и радост (вж. Римляни 15:30; Галатяни 5:22).
- Той утешава (вж. Деяния 9:31).
- Той говори (вж. Евреи 3:7). Всъщност, Той говори ясно (вж. 1 Тимотей 4:1).
- Той учи (вж. 1 Коринтяни 2:13).
- Той може да чувства тъга (вж. Ефесяни 4:30).
- Той може да бъде обиден (вж. Евреи 10:29).
- Може да Му бъде оказана съпротива (вж. Деяния 7:51).
- Можем да се опитаме да Го излъжем (вж. Деяния 5:1-11).

Ако тези качества са толкова очевидни в Писанието, ние трябва да се запитаем защо Святият Дух е така неразбран?

Гълъбът

Когато много хора си помислят за Святия Дух, техният ум веднага прави асоциация с гълъб. Защо именно това е често първата асоциация? Святия Дух някога проявявал ли се е като гълъб? Отговорът е: категорично не. И в четирите евангелия четем, че Божият Дух слезе върху Исус като гълъб (вижте Матей 3:16; Марк 1:10; Лука 3:22; Йоан 1:32). Но ние не използваме ли често сравнения като: “тя тича бързо като вятъра” или “той е силен като вол”? Ако кажа, че синът ми е силен като вол, това прави ли го четириногото животно? Категорично не! По същия начин, да се каже, че Духът е слязъл като гълъб не означава, че Самият Той е гълъб.

Някой може да каже: “Да, но Джон, Той е представен като пламък пред Божия престол” (вж. Откровение 4:5). Да, така е, но Библията казва: **Видях, и ето... посред старейшините стоеше Агне, като заклано...** (Откровение 5:6). Това е описанието на Йоан за Исус. Знаем, че Исус със сигурност не е четириногото животно. По същия начин Святия Дух не е мистичен горящ огън пред Божия престол.

И така, кой е Святия Дух?

Библията много ясно казва, че Святия Дух е третата личност на Божеството. Битие 1:26 пише: **И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие.** Забележете, че Бог не каза: “Да създам човека.” Драмата на сътворението изискваше трима обособени Актьора, Които играеха три отделни роли. Бог се разкриваше като Отец, Син и Свят Дух.

Нека разгледаме Деяния 10:38, за да видим специфичното идентифициране на Отец, Сина и Святия Дух.

Бог помаза Исус от Назарет със Святия Дух и със сила, Който обикаляше да върши благодеяния и да изцелява всички, които бяха угнетявани от дявола, понеже Бог беше с Него.

В този стих сме свидетели как Отец помазва Исус със Святия Дух - три отделни Личности, Които работят заедно за една обща цел.

Нека разгледаме още един пример:

Когато се кръсти, Исус веднага излезе от водата и небесата се отвориха над Него и Той видя Божият Дух да слиза като гълъб и да се спуска върху Него. И ето глас от небесата, който казваше: **Това е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение** (Матей 3:16-17).

В случката с кръщението на Исус ще забележите за пореден път членовете на Божеството да се проявяват като три отделни Личности. Първо, Исус беше кръстен от Йоан, след което Божият Дух слезе върху Него и накрая Бог Отец провъзгласява от небето: **Това е Моят възлюбен Син, в когото е Моето благоволение**. Отново и тримата работят заедно за изпълнението на една и съща цел.

Нека предложи един простичък пример, който ще помогне за илюстрирането на тази истина. Водата (H₂O) може да се разкрива в три различни форми. Температурата определя дали H₂O ще се разкрие като твърда субстанция, течност или в газообразно състояние. Молекулярната структура на водата никога не се променя, но разкриването ѝ се променя въз основа на температурата на средата, в която водата е поставена. По същия начин не се променя и Бог. Когато видите Сина, ще видите Отец. Духът също е изпратен, за да ни разкрие Сина (вж. Йоан 17:21; Ефесяни 1:17-18). Бог е един в целта Си, но все пак има три израза (лица), които изпълняват уникални функции. Въпреки че има три Лица, има само един Бог. Второзаконие 6:4 казва: **Слушай, Израилю: Господ, нашият Бог, е един Господ!** Римляни 3:30 твърди: **Има един Бог, Който ще ни оправдае**. Яков 2:19 също казва: **Вие вярвате, че Бог е един и добре правите**. Тази истина е крайъгълен камък за останалата част от книгата: има три различни божествени Лица, но само един Бог.

Ден 3

Първата Личност

Святият Дух е всъщност първият член на Божеството, Който виждаме в Библията. Битие 1:1: **В началото Бог сътвори небето и земята** (стих 1). Сега нека разгледаме втори стих: **А земята беше неустроена и пуста; и тъмнина покриваше бездната. И Божият Дух се носеше над лицето на водите.** Духът се появява точно тук, в Битие 1:2; Той е първият член на Божеството, Който е споменат по име.

Някой може да попита: “Но, Джон, в първи стих се казва: “В начало Бог сътвори небето и земята.” Как можеш да кажеш, че Святият Дух е първият член на Божеството споменат в Писанието, след като първи стих говори за Бог Отец?” Това е чудесен въпрос. Но не забравяйте, че Бог каза: **Да създадем човека по Нашия образ.** Позоваването към Бог в първи стих се отнася до Божеството като цяло, а не за определен член от Него. Следователно, първият член на Божеството, идентифициран чрез функцията Си, е Святият Дух. Във втори стих четем, че “Божият Дух (Святият Дух) се носеше над лицето на водите”.

Отново, нека се върнем към първоначалния въпрос кой е Святият Дух. Мога да свидетелствам, че Той е най-невероятната, прекрасна, мила, нежна, чувствителна и могъща Личност по лицето на Земята. Някой може да се учуди на тази ми констатация: “Джон, какво искаш да кажеш с “по лицето на земята?” О, да, по лицето на земята. Това, което трябва да разберем, е, че Отец не е тук на Земята; Той е на Своя престол на Небето. По същия начин, Исус не е тук, на Земята. Чувам хора да казват през цялото време: “Исус е в сърцето ми”, но Писанието ясно казва, че Той е седнал отдясно на Бога (вж. Марк 16:19). В Деяния 1:9-11 четем:

И като изрече това, и те Го гледаха, Той се възнесе, и облак Го прие от погледа им. И като се визираха към небето, когато възлизаше, ето, двама човека в бели дрехи застанаха при тях, които и рекоха: “Галилеяни, защо стоите, та гледате към небето? Този Същият Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде както Го видяхте да отива на небето.”

Двамата мъже, които всъщност бяха ангели, дадоха на учениците ясно да разберат, че Исус ще се върне по същия начин, по който си тръгна. С други думи, Той няма да се върне на Земята, докато не дойде отново в облаците. Исус завърнал ли се е в облаците? Ясно е, че не е. Това означава, че в момента Исус все още е от дясната страна на Бога в небето.

Помислете за времето, когато Стефан беше убит с камъни. Четем в Деяния 7:55-56: **Но (Стефан), бидейки пълен със Святия Дух, се вгледа в Небето и видя Божията слава и Исус, стоящ отдясно на Бога, и каза: “Вижте! Аз виждам небесата отворени и Човешкият Син стоящ от дясната страна на Бога!”** Опитайте се да си представите Исус в цялата Му слава, изправен, за да почете Своя мъченик, очакващ този свят момент, който щеше да бъде разказван поколения наред. Тази история е красиво описание на една славна среща, но и ни напомня неопровержимия факт, че Исус в момента е от дясната страна на Своя Отец.

Истината е, че Исус е бил в тази славна позиция приблизително две хиляди години. Той не е тук, на Земята. Знаем, че ни харесва да казваме, че Той живее в сърцето ни, но в действителност Святия Дух - Духът на Исус Христос - е Този, Който прави сърцето ни Свое обиталище.

Важно е за нас да признаем, че Святия Дух е наречен и Духът на Бог Отец и Духът на Исус Христос (Синът). Нека разгледаме някои примери за това.

Във Филипяни 1:19 Павел заявява: **Защото зная, че**

това ще излезе за моето спасение чрез вашата молитва и даването на мене Духа Исус Христов. Исус ясно каза, че Той трябва да напусне, за да може Святият Дух да дойде на Негово място. Павел ясно се позовава на Святия Дух (Помощникът) тук, а не на въплътения Исус, понеже Исус вече не беше на Земята.

В Матей 10:20 Исус заявява: **Понеже не сте вие, които говорите, но Духът на вашия Отец, Който говори във вас.** Исус говореше за времето, когато учениците Му щяха да бъдат преследвани и съдени заради Благовестията. Духът на Отец (Святият Дух) щеше да ги води и да поставя правилните думи в устата им.

Дори сега, докато пиша, тези думи не са резултат на моя интелект или опит. Духът на моя Отец поучава чрез мен. Опитвал съм се да поучавам от своята си сила; повярвайте ми, винаги съм се провалял. Чрез Неговата благодат и овластяването на Святия Дух аз съм това, което съм. Добрата новина е, че Той никога не ме е оставял - винаги се е появявал. Когато се предавам в смирение на Духа на благодатта (вж. Евреи 10:29), Той е верен да превърне слабостта ми в сила.

Как работят трите личности?

Концепцията “три в едно” може да бъде много трудна за разбиране, тъй като не се подава на нашето човешко разбиране. 1 Коринтяни 12:5-7 предлага няколко откровения за това как Тримата работят заедно като едно цяло.

Службите са различни; но Господ е същият. Различни са и действията; но Бог е същият. Който върши всичко във всичките човеци. А на всеки се дава проявлението на Духа за обща полза (1 Коринтяни 12:5-7, KJV).

Като четем този пасаж, откриваме, че Отец, Син и Святият Дух имат различни роли. Отец инициира и изработва (стих 6), Синът администрира (стих 5), а Святият Дух про-

явява (стих 7); но всички работят заедно за една и съща цел.

Ако вие и аз ще строим къща заедно, какво трябва да направим? Ще трябва да наемем архитект, бригадир и работници, които да я построят. Според тази илюстрация Бог Отец би бил архитектът, Исус - бригадирът, а Святия Дух представлява работниците, които строят къщата - Той е "проявителят" на творението. И трите роли са от съществено значение за изграждането на къщата.

Божият пръст

Нека разгледаме две различни библейски гледни точки на една и съща случка. Исус току-що беше изцелил обладан от демони човек. Хората бяха удивени, а фарисеите си помислиха: **Той изгонва демони чрез самия дявол** (вж. Матей 12:23-24). В стих 28 виждаме отговора на Исус спрямо техните мисли: **Ако Аз изгонвам бесовете чрез Божия Дух, то Божието царство е дошло върху вас** (KJV).

Лука също записва този момент, но отразява нещата по малко по-различен начин от Матей. Лука 11:20 казва: **Но ако Аз, с Божия пръст изгонвам бесовете, без съмнение Божието царство е дошло върху вас** (KJV). Както Лука, така и Матей се позовават на Святия Дух. И както писателите често правят, Лука тук описва функцията на Святия Дух, а не Личността Му. Поради това можем да заключим, че Святия Дух може да бъде описан като "Божия пръст".

Функцията на Святия Дух може да бъде идентифицирана не само като Божия пръст, но и като Божията ръка и Божията мишца. Писанието казва, че Бог освободи Своя народ **със силна ръка и издигната мишца** (Псалм 136:12, NASB). Псалм 8:3 казва: **Когато гледам Твоите небеса, делото на Твоите пръсти, луната и звездите, които Ти си постановил...** Повечето вярващи не осъзна-

ват, че Светият Дух е всъщност Личността, Която постави звездите и планетите в небесата; Той е Личността, Която прояви цялото творение. Не забравяйте, че в Битие 1:2 четем: ... **Божият Дух се носеше над лицето на водите.** Той чакаше Отец да инициира творението. След това Синът трябваше да го администрира, казвайки: “Да бъде светлина”, понеже Исус е Словото на Бога. Когато беше изговорено словото “Да бъде светлина”, Синът приложи волята на Отец и Светият Дух сътвори това, което беше изговорено.

Един от любимите ми пасажии относно големината и величието на Духа на Бога е Исая 40:12-15. Той гласи:

Кой е премерил водите с шепата си, измерил небето с педя, побрал в мярка пръстта на земята, и претеглил планините с теглилка, и хълмовете с везни? Кой е упътил Духа Господен, или като съветник Негов Го е научил? С кого се е съветвал Той, и кой Го е вразумил и Го е научил пътя на правосъдието, и Му е предал знание, и Му е показал пътя на разума? Ето, народите са като капка от ведро, и се считат като ситен прашец на везните; ето, островите са като ситен прах що се дига (Исая 40:12-15, NLT).

В стих дванадесет четем: **Кой е измерил небето с педя?** И така, виждаме Светия Дух идентифициран чрез функцията Му. Помислете върху това. Духът на Господа държеше целия океан. Виждате ли колко могъщ е Той? И въпреки това Той се смири, като се съгласи с Отец и Сина да дойде и да обитава в нас. Каква невероятна и внушаваща благоговение реалност!

Ден 4

Святият Дух е Бог

Нека хвърлим един поглед върху ролята, която Святият Дух изигра по време на сътворението на човека. Четем следното: **И Господ Бог създаде човека от пръстта на земята и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа** (Битие 2:7). Святият Дух е Този, Който всъщност оформи от пръстта тялото на Адам и вдъхна живот в ноздрите му. Как мога да бъда сигурен, че това е истина? Йов 33:4 заявява: **Духът на Бог ме е създал и дъхът на Всемогъщия ме оживотворява**. Святият Дух не само оформи тялото на Адам и вдъхна живот в ноздрите му; Той също оформи и вдъхна живот в теб и мен. Псалм 139:13 казва: **Ти си образувал вътрешностите ми; Ти ме покри в утробата на майка ми**. В действителност Духът на Бог оформи всичко, което виждаме, понеже Притчи 26:10 казва: **Великият Бог, който оформи всичко...** Творението, което наблюдаваме, е явно, понеже Святият Дух изпълни творческото желание на Отец.

Надявам се, че е очевидно за вас, че Святият Дух е Бог. Нека погледнем някои от различните имена, използвани за Него в Писанията. Той е наречен:

- Святият Дух (96 пъти);
- Духът на Господа (28 пъти);
- Духът на Бога (26 пъти);
- Вечният Дух (Евреи 9:14);
- Помощник (4 пъти от Исус в Евангелието на Йоан);
- Утешител (използван в цялата Разширена Библия - Amplified);
- Святият (Псалм 78:41);
- Господ (2 Коринтяни 3:17);
- Духът на истината (4 пъти);
- Духът на Христос (Римляни 8:9 ; 1 Петрово 1:11);

22 СВЯТИЯТ ДУХ: ВЪВЕДЕНИЕ

- Духът на Исус Христос (Филипяни 1:19);
 - Дух на съвет (Исая 11:2);
 - Дух на знание (Исая 11:2);
 - Дух на мощ (Исая 11:2);
 - Дух на разбиране (Исая 11:2);
 - Дух на мъдрост (Исая 11:2);
 - Дух на страх от Господа (Исая 11:2);
 - Духът на вашия Отец (Матей 10:20);
 - Духът на славата (1 Петрово 4:14);
 - Духът на благодатта (Захария 12:10; Евреи 10:29);
 - Дух на съд (Исая 4:4);
 - Дух на изгаряне (Исая 4:4);
 - Дух на живот (Римляни 8:2);
 - Дух на любов (2 Тимотей 1:7);
 - Дух на сила (2 Тимотей 1:7);
 - Дух на себевладеене/здрав разум (2 Тимотей 1:7);
 - Духът на пророчеството (Откровение 19:10);
 - Дух на откровение (Ефесяни 1:17);
 - Дух на святост (Римляни 1:4);
 - Духът на Святия Бог (4 пъти в Данаил);
- Той е достоен; Той е силен и Той е невероятен!

Исус напълно зависеше от Святия Дух

Исус беше напълно зависим от Святия Дух. Той беше заченат от Духа, обучаван от Духа, упълномощен от Духа при река Йордан и не извърши дори едно чудо преди да бъде кръстен с Духа (вж. описанието на Йоан за първото чудо, което Исус извърши в Кана Галилейска: Йоан 1:29-34 и 2:1-11). Той беше воден от Духа и говореше само онава, което чуваше Духът да говори.

В Йоан 14:10 Исус каза: **Думите, които ви говоря, не ги говоря от Себе Си, а Отец, Който обитава в Мен, върши Своите дела.** Забележете, че Исус не каза “Отец в небесата”, а вместо това - “Отец, Който обитава в Мен”.

Чакай малко, Джон, искаш да кажеш, че Исус се позо-

вава на Святия Дух като на Свой Отец? Е, защо да не го направи? Вижте това, което ангелът каза на Йосиф: **Не се страхувай да вземеш жена си Мария, понеже детето в утробата ѝ е заченато от Святия Дух** (Матей 1:20, NLT). Исус беше заченат от Святия Дух, така че има логика в това Той да се отнася към Святия Дух като "Отец, Който обитава в Мен".

Истината е, че Исус и Святия Дух винаги са работили заедно по време на престоja на Господ на Земята. Всъщност Исус направи следното изявление: **Синът не може да направи нищо от Себе Си** (Йоан 5:19, NLT). Ако Исус - Самият Син на Бога - имаше нужда от това постоянно партньорство със Святия Дух, за да извърши мисията Си, колко повече ние се нуждаем от Духа да ни помага да изпълним нашата мисия?

Никой не познава по-добре Святия Дух от Исус, така че нека разгледаме това, което Исус каза за ролята на Святия Дух, за Неговата личност, качества, власт и други способности в живота ни. В Йоан 14:15-18 Исус заяви:

Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди. И Аз ще поискам от Отец и Той ще ви даде друг Помощник, за да пребъдва с вас завинаги - Духът на истината, Когото светът не може да приеме, защото нито Го вижда, нито Го познава; но вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде. Аз няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.

Има толкова много скъпоценни истини в този пасаж. Първо, забелязваме Исус да казва: **Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди**. Интересно е, че преди да коментира Святия Дух, Исус ни напомня да разпознаем Неговата върховна власт и господство. Той поставя огромен акцент върху нашето послушание в спазването на Неговите заповеди. Петър потвърждава тази истина: **Ние сме Негови свидетели за тези неща, както е и Святия Дух, Когото Бог даде на ония, които Му се покоряват** (Деяния 5:32).

Бог дава Святия Дух на ония, които Му се покоряват.

Сега забележете, че Исус казва в Йоан 14:16: **Аз ще поискам от Отец и Той ще ви даде друг Помощник**. Нека разгледаме гръцката дума за “друг”. Има две гръцки думи, които са преведени като “друг” в целия Нов завет. Те са *хетерос* и *аллос*. *Хетерос* означава “друг от различен вид”. *Аллос* означава “друг от същия вид”. Въпросът, който трябва да се зададе, е: коя от думите използва Исус тук?

Преди да отговоря, нека ви дам един пример, който ще илюстрира разликата между тези две гръцки думи. Представете си следния сценарий. Аз ви давам парче плод, например ябълка. След като сте изяли парчето ябълка, ви питам: “Искате ли още едно парче плод?”

Ако отговорите “да” и аз ви подам парче портокал, значи съм ви дал друг плод. В случая съм ви дал “друг от различен вид”. Портокалът е вид плод, но е различен от ябълката. Това е пример за *хетерос*.

Ако обаче след като ви попитам за още едно парче плод, ви подам второ парче ябълка, тогава бих казал, че съм ви дал “друг от същия вид”. Това е пример за *аллос*.

И така, нека се върнем към първоначалния въпрос. Когато Исус каза, че Отец ще ни даде “друг” Помощник, коя дума използва Той? Разбира се, че използва думата *аллос*. Така че Той каза: “Отец ще ви даде друг Помощник, Който е точно като Мен.” С други думи, Исус каза, че Той и Святия Дух са от един и същ вид.

Ден 5

Приятел за цял живот

Друга дума, която Исус използва в Йоан 14:16, е “Помощник”. Гръцката дума за “Помощник” тук е *Параклетос*. Исус също е наречен *Параклетос* в посланието на Йоан: **Дечица мои... имаме Утешител (Параклетос) пред Отец, Исус Христос - праведния** (1 Йоан 2:1). И Исус, и Святи-

ят Дух изпълняват ролята на Помощник или Параклетос. И така, какво означава тази гръцка дума? Според употребата ѝ в дните на Исус, тя се е използвала, за да опише адвокат, който пледира нечий случай. Също така е била използвана, за да опише личен съветник или треньор - особено такъв, който помага на човек да се справи с изборите на живота.

Параклетос е съставна дума от две гръцки думи: *пара* и *калео*. *Пара* означава “много близо”. Павел използва тази дума, за да опише взаимоотношенията си с Тимотей. Нямаше друг, който да бъде по-близо до Павел от апостол Тимотей (вж. Филипяни 2:20). Жена ми Лиза е *пара* за мен. Няма друг на земята, който да е по-близо до мен от нея. Аз бих използвал точно тази дума, за да опиша взаимоотношението си с нея.

Втората гръцка дума: *калео*, означава “да привлече или да призова”. Тази дума е често употребявана в Писанието, когато апостолите описваха своя призив. Например, когато Павел каза: “Аз съм призован за апостол на езичниците”, той използва гръцката дума *калео*. Концепцията за “призив” говори за съдба и действие.

Когато свържем тези две гръцки думи, получаваме много по-добро разбиране за това, което Исус искаше да каже. По същество Той каза, че Святият Дух е вечно призван да бъде близо до нас, да ни учи, води и пази в пътешествието на живота ни. Това е Неговото призвание или назначение. Той постоянно е с нас, за да ни помага, неуморно! Исус каза, че Святият Дух ще пребъдва с нас завинаги (Йоан 14:16). Той никога няма да ни напусне, нито да ни забрави. Какво невероятно обещание! Исус всъщност казва, че Святият Дух ще продължи делото и мисията на Исус в живота ни.

Често чувам хора да казват: “О, само да можех да бъда с Исус, докато Той беше на земята! Бих Му задал толкова много въпроси.” А защо да не зададем същите тези въпроси на Святия Дух? Това е ключова област, в която на-

шите възприятия за Святия Дух са извънредно важни. Ако Го възприемаме като някаква двусмислена Личност, ние няма да се обръщаме към Него като към Някой, Който е в състояние да ни учи или води. Святият Дух е Бог. Ако ние наистина вярваме в това, че Той е Онзи, Който Словото на Бога казва, че е, ще подходим към Него с благоговение, знаейки, че Той е всезнаещият и всемогъщият, Който има желанието и способността да ни учи, да ни помага и да ни води. Да, Той копнее да ни говори интимно.

За съжаление, Святият Дух е може би най-игнорираната Личност в Църквата. Колко пъти се събираме заедно и Той не е почетен? Даже не Го споменаваме. Колко често сутринта, обедът и вечерта минават без да сме се обърнали към Онзи, Който е вечно призван да обитава в нас и да ходи с нас?

Изумително изявление

Исус каза в Йоан 16:7: **Аз обаче ви казвам истината...**

Преди да продължим с този пасаж, позволете ми да ви обрисувам пълната картина. Исус говори на учениците Си. Той е бил с тези момчета в продължение на три години. Всичко, което някога им беше казвал, се беше сбъдвало. Той заповяда: “Ветре, утихни”, и вятърът утихна. Каза им също: “Ще намерите магаре на определено място”, и, разбира се, магарето беше там. Той знаеше, че има предател в Своя екип още преди на предателя да му беше дошло на ум да стане такъв. Той каза на смокиново дърво да умре и то изсъхна в рамките на двадесет и четири часа. Всичко, което Исус беше казал, се беше случило и все пак трябваше да започне твърдението Си с: **Аз обаче ви казвам истината.** Това, което Исус щеше да каже, щеше буквално да отнесе учениците и затова Той трябваше да се увери, че те знаят, че Той им казва истината.

И така, какви бяха думите на Исус след това? **Аз обаче ви казвам истината, че е във ваша полза Аз да си зами-**

на, понеже, ако не го направя, Утешителят (Параклетос) няма да дойде при вас; но ако Аз си отида, ще ви Го изпратя (Йоан 16:7). Преводът *The New Living Translation* гласи: **Най-добре за вас е Аз да си замина.**

Поставете се на мястото на учениците. Вашият лидер, Който познавате като Божия Син, току-що ви е казал, че трябва да ви остави и да замине, което е във ваша полза. На мен определено щеше да ми звучи налудничаво. Ако Той е Бог, няма ли да е изцяло във ваша полза, ако остане? Сигурен съм, че учениците мислеха по същия начин. Точно поради тази причина Исус започна твърдението Си с: “Казвам ви истината.”

И така, защо беше най-добре за учениците и за всички бъдещи поколения вярващи - включително за вас и мен, Исус да си отиде? Помислете за това. Ако Исус не беше напуснал земята, Светият Дух никога нямаше да дойде при нас. Ако исках да получа нещо от Исус, трябваше да пропътувам много километри само за да Го видя. Моето пътуване вероятно щеше да започне с полет до Тел Авив (което е най-натовареното летище в света). След това щеше да се наложи да наема кола, да шофирам до Галилея и да се надявам да намеря прилично настаняване (хотелите ще са пълни). След това трябва да намеря Самия Исус. Не би било трудно, понеже милиони хора ще се редят на опашка да говорят с Него. След като го намеря, ще трябва да си проправя път през най-голямата навалица от хора в света, понеже всеки би искал да зададе на Исус някакъв въпрос или да Го помоли за помощ.

Тъй като опашката ще е огромна, вероятно ще имам ограничение от максимум шестдесет секунди с Исус, така че определено ще се наложи да съм си приготвил въпросите и исканията предварително. И не забравяйте, Той ще трябва да спи и да яде, така че ще има може би най-много четиринадесет часа на ден за хората. С подобно темпо, Исус щеше да бъде в състояние да се вижда с 840 души на ден, ако прекара шестдесет секунди с всеки човек. Би

отнело на Исус 1190 дни (3,26 години), за да се види с един милион души. Но имайте предвид, че постоянно ще се присъединяват още хора към потока. А какво да кажем, ако има “бърза лента” за хората с наистина спешни нужди и желаня? Тези хора винаги щяха да минават преди мен, нали? Мисля, че спокойно може да се предположи, че стигането до Исус би било почти невъзможно и определено невероятно.

Добрата новина е, че Светият Дух е винаги с нас. Той няма нужда да спи или яде. Той може да води милиарди разговори по едно и също време, с милиарди различни хора. Когато позволим на нашето разбиране за Светия Дух да бъде радикално променено от Словото на Бога, ние ще започнем да разбираме защо Исус можеше да каже: **По-добре е за вас Аз да си замина.**

Не забравяйте, че Светият Дух е точно като Исус: Той поучава като Исус, Той обяснява Божиите неща като Исус и в същото време Той е тук с нас! Започвате ли да виждате колко невероятен е Той? Дори докато пиша това, Духът ми отваря очите за различни начини, по които съм ограничавал гласа и присъствието Му в живота си. И пак, Той е нашият водач, съветник, защитник и треньор - ние имаме нужда Той да бъде активно въвличен в живота ни!

В следващата глава ще се потопим в това какво означава да бъдем интимни с нашия невероятен Бог.

Ден 1

ОПОЗНАЙТЕ ДУХА

**Аз ще поискам от Отец и Той ще ви даде друг Утешител (Съветник, Помощник, Застъпник, Защитник, Който ще ви дава сила и ще бъде до вас), така че Той да остане с вас завинаги - Духът на истината...
(Йоан 14:16-17, АМР).**

Святият Дух е наистина невероятен! Заедно с нашето спасение чрез Христос, Той е най-добрият подарък, който някога ще получим. Кой е Святият Дух? Известният автор и пастор А. В. Тозер споделя:

“Святият Дух не е ентусиазъм... Той е Личност. Отбележете си го с главни букви. Святият Дух не е просто различна форма на съществуване, а Самият Той е Личност, с всички качества и правомощия. Той не е материя, но има субстанция... Святият Дух има воля, разум, чувства, знание, състрадание и способност да обича, да вижда, да мисли, да чува, да говори и да желае, точно както всяка друга личност.”

Преди да започнете това изучаване, как разбрахте Святия Дух? Кой беше Той за вас? Как тази глава разшири разбирането ви за това кой е Той за вас лично?

Внимателно размишлявайте върху списъка с имена, използвани за Святия Дух в Писанието (вж. стр. 23-24). Какво означават тези имена във връзка с това Кой е Той?

Жизненоважно за развитието на здрава връзка с Бога е знанието, че Святия Дух е Личност, равен на Отец и Сина. Тозер продължава:

“... Всичко, което е Синът, и Святия Дух е, и всичко, което Отец е, Святия Дух също е, а Святия Дух е в Своята Църква. Какъв откриваме, че е Той? Той ще бъде точно като Исус. Вие сте чели вашия Нов завет и знаете какъв е Исус. Святия Дух е точно като Исус. Исус е Бог и Духът е Бог. Отец е точно като Сина. Вие можете да разберете какъв е Исус като знаете какъв е Отец. По същия начин можете да разберете какъв е Духът като знаете какъв е Исус”.

Виждате ли Святия Дух по нов начин? Как тези различни аспекти на Неговия характер ви окуражават и мотивират да Го включите повече в живота си?

За допълнително изучаване:

Йоан 12:44-45; 14:8-11; 2 Коринтяни 4:4; Колосяни 1:15-19; Евреи 1:3.

Ден 2

ТОЙ Е БОГ

Господ и Духът са едно...
(2 Коринтяни 3:17, CEV).

Като Божии деца ни е даден най-скъпоценния дар: Свят Дух (вж. Галатяни 4:6). Неговият Дух не е просто мистична сила, която се движи из цялата вселена. Неговият Свят Дух е пълнотата на Божеството, без каквато и да е липса.

Андрю Мъри, служител и автор на повече от 200 книги, заявява, че Святият Дух е “едно с Отец и Сина” и че Той носи “пълното и съвършено откровение” на Божиата слава. И продължава:

“Всичко, което в Стария завет беше обещано от Бога и всичко, което бе проявено чрез Божествената благодат в Исус, Святият Дух понастоящем го прилага в живота ни. Чрез Него всички Божии обещания са изпълнени, цялата благодат и спасение в Христос стават лично притежание и преживяване.”

Разбрахте ли го? Чрез Святия Дух всички Божии обещания се изпълняват и стават лично притежание и преживяване. Това не е мнението само на един човек; това е истината на Писанието. Внимателно прочетете и размишлявайте върху следните пасажи:

Благословение (похвала, възхвала) **да бъде на Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос** (Месия), **Който в Христос ни е благословил с всяко духовно** (дадено чрез Святия Дух) **благословение в небесни места** (Ефесяни 1:3, AMP).

Всичко потребно за един угоден на Бога живот ни е било чудотворно предоставено чрез познаването (лично и интимно), на Онзи, Който ни покани да приемем Бога (Святия Дух). Това беше възможно най-великата покана, която сме получавали! (2 Петрово 1:3) - думите в скобите са добавени за по-голяма яснота.

А според както е писано: “Око не е виждало, ухо не е чувало и в човешко сърце не е идвало онова, което Бог е приготвил за онези, които Го обичат”. Но, чрез Духа, Бог ни позволи да споделим тайната Му. Понеже нищо не е скрито от Духа, дори Божиите дълбочини (1 Коринтяни 2:9-10, J. B. Phillips).

Какво ви разкрива Святият Дух чрез тези стихове?

Ограничавате ли присъствието и силата на Святия Дух в живота си, поради възприятието си за това кой е Той? Спрете за момент и се молете. Помолете Го да ви покаже как да промените виждането си. Запишете какво ви е разкрил Той.

За допълнително изучаване:

Потърсете онлайн фразите “чрез Духа” и “от Духа” (www.biblia.com). Също така, размишлявайте върху 1 Коринтяни 12:4-11; Галатяни 5:5; 2 Солунци 2:13.

Ден 3

ТОЙ Е ДУХЪТ НА ЖИВОТА

Защото законът на животворящия Дух в Христос Исус ви освободи от закона на греха и на смъртта (Римляни 8:2, NASB).

Святият Дух е Духът на живота! Еха, какво име! Помислете за това. Животът е всичко. Той обхваща всички аспекти на здравето, растежа, свежестта, енергията и жизнеността. Сянката на смъртта не може да оперира там, където е Духът на живота - нито болест, нито умора, нито поквара, нито каквато и да е форма на смърт.

Духът на живота присъстваше по време на сътворението, вдъхвайки живот във всичко. Интернационалният мисионер и евангелизатор Лестър Съмрал потвърждава това, като посочва:

“Първото място в Писанието, където виждаме активността на Святият Дух, е в Битие 1:2. Забележително е, че още първата страница и вторият стих в Библията разкриват дейността на Святия Дух. Там се описва изваждането на космоса и красотата от хаоса. Земята беше неустроена и пуста. Бог беше въввлечен в Своя творчески шедьовър и Святият Дух се движеше, за да Му помогне. Духът на Бога се движеше над лицето на водите и космосът излезе от хаоса.”

Къде в живота си усещате празнота или виждате хаос? Къде ви е необходим Святият Дух на живот, за да донесе красота, ред и свобода? Помолете Го да ви покаже. Предайте Му тези области в молитва, за да може Той да се движи над тях и да въведе ред, точно както направи при сътворението.

Вижте Филипяни 4:6-8; 1 Петрово 5:7; Псалм 37:4-6.

Изморени ли сте от рутината? Духът на живот иска да ви укрепи със Своео могъщество. Като прекарвате време с Него и Го опознавате, Той ще поднови силата ви. Отделете малко време и размишлявайте върху следните мощни обещания от Бога:

Не знаеш ли? Не си ли чул? Вечният Бог Иеова, Създателят на земните краища, не ослабва и не се уморява. Неговият разум е неизследим. Той дава сила на ослабналите и умножава и прави да изобилства силата на онези, които нямат сила (Исая 40:28-29, АМР).

Следователно е логично, ако живият и присъстващ Бог, Който възкреси Исус от мъртвите дела в живота ви, Той ще направи същото и във вас, което извърши в Исус, като ви съживи за Себе Си. Когато Бог живее и вдъхне във вас (а Той го прави, както направи с Исус), вие ще бъдете освободени от смъртта. И тъй като Духът Му живее във вас, тялото ви ще бъде толкова изпълнено с живот, колкото тялото на Христос (Римляни 8:11, The Message).

Имам сила за всички неща в Христос, Който ми дава сила (Готов съм за всичко чрез Онзи, Който ме изпълва със сила) (Филипяни 4:13, АМР).

Какво ви говори Святият Дух чрез тези стихове? Напишете молитва, в която молите Духа на живота да ви влее сила и да ви направи живи като Исус, когато Той ходеше по земята.

За допълнително изучаване:

Битие 1:2; Неемия 9:6; Исая 40:12-15; Псалм 8:3-9; 104:24-30; Йов 33:4.

Ден 4

НИЕ ТРЯБВА ДА СМЕ НАПЪЛНО ЗАВИСИМИ ОТ НЕГО

**... Няма да успеете чрез сила или чрез мощ, а чрез Духа
Ми, казва Господ на Силите
(Захария 4:6, GW).**

Исус Христос, Божият Син, беше изцяло зависим от Святия Дух, Духът на Отец. Всичко свързано с Него, от зачеването Му, до възкресението Му, е резултат от делото на Духа. Писанието казва:

- Той беше заченат от Духа - Матей 1:20, Лука 1:31-35.
- Той беше воден от Духа - Матей 4:1; Лука 4:1.
- Той беше изпълнен със силата на Духа - Лука 4:14, 18-19; Йоан 3:34.
- Той беше научен от Духа и Му се покоряваше - Йоан 5:19-20, 30; 14:10.

Затова Исус им рече: **Гарантирам ви следната истина: Синът не може да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; понеже каквото върши Той, подобно и Синът го върши. Защото Отец люби Сина и Му показва все що върши сам; ще Му показва и от тия по-големи работи, за да се чудите вие... Аз не мога да върша нищо от Себе Си; съдя както чуя; и съдбата Ми е справедлива, защото не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил (Йоан 5:19-20,30, GW).**

36 СВЯТИЯТ ДУХ: ВЪВЕДЕНИЕ

Внимателно размишлявайте върху декларацията за зависимост на Исус в Йоан 5 (по-горе). Какво ви разкрива Святият Дух относно взаимоотношението Му с Исус? Как това ви предизвиква и мотивира?

Прочетете Деяния 5:32; Римляни 8:16; Галатяни 4:6; 1 Йоан 3:24 и 4:13. Кои две повтарящи се истини за Святия Дух и взаимоотношението ни с Него можете да откриете?

Подобно на ранните вярващи в църквата в Галатия, понякога ние забравяме каква огромна нужда имаме от Святия Дух. Внимателно прочетете Галатяни 3:2-9, заедно с Лука 11:13. Какви са поуки относно получаване на постоянна помощ от Святия Дух, които можете да научите и приложите в собствения си живот?

Ден 5

Той е вашият вечен приятел!

**Ще говоря с Отец и Той ще ви осигури друг Приятел,
за да може винаги да имате Някой до вас!**

Този Приятел е Духът на истината
(Йоан 14:16-17, The Message).

Святият Дух иска да бъде вашият най-добър приятел! Той иска да бъде вашият вечен Помощник, двадесет и четири часа, седем дни в седмицата, рамо до рамо с вас. Писанието казва: **Бог копнее до ревност Духът, Който е поставил да обитава в нас, да бъде приет от нас** (Яков 4:5, AMP).

Истинското приятелство със Святия Дух е безценно. Неговото присъствие и сила осигуряват вечно и ненадминато задоволство. Говорейки за Святия Дух, Исус каза: **Но онези, които пият водата, която Аз ще им дам, никога няма да ожаднеят. Водата, която ще им дам, ще стане в тях извор, който ще им осигурява животворна вода и вечен живот** (Йоан 4:14, GNT). Размишлявайки върху този стих, евангелизаторът и учител Р. А. Тори заявява:

“Водата тук говори за Святия Дух. Светът никога не може да ни задоволи. За всяка светска радост трябва да се каже: “Всеки, който пие от тази вода, пак ще ожаднее.” Но Святия Дух има силата да задоволи всеки копнеж на душата. Единствено Святия Дух може да задоволи човешкото сърце.

Ако се предадете на прилива на Святия Дух в сърцето си, никога няма да ожаднеете. О, с каква неизказана радост и неописуемо удовлетворение Святия Дух излива Своята жива вода в много души! Имате ли този жив извор във вас? Извира ли той за вечен живот?”

Обмислете въпроса, представен от Тори: “Имам ли този жив извор в себе си? Преживявам ли неописуемото удовлетворение на Духа? Ако не, защо?” След това помолете Святия Дух да ви покаже това, което можете да правите ежедневно, за да се предадете изцяло на Неговото приятелство. Напишете това, което Той ви разкрие...

Застанете тихо пред Господа (Който е Святия Дух). Помолете Го да ви се разкрие реално, по-истински от всякога. Помолете Го да ви потопи в Своята любов, приемане и мир. Не бързайте. Стойте тихо и познайте от опит, че Той е Бог. Напишете всичко, което Той ви говори.

Вие сте свободни да бъдете себе си със Святия Дух. Той ви познава отвътре и отвън. Когато изглежда, че не можете да “откриете себе си”, Той може да ви каже кои сте. Той постоянно пребъдва във вас, за да ви дава сила, да ви насърчава и напътства. Бъдете с Него по всяко време и навсякъде. Не можете да Го изтощите или да злоупотребите с Него. Той е най-добрият ви приятел!

Молитва

Святи Душе, разшири радикално моето разбиране за това кой си Ти. Помогни ми да видя Твоята Личност и роля като мой Помощник, както никога преди. Помогни ми повече никога да не ограничавам Твоето присъствие, сила или глас в моя живот. Моля се за това за себе си, семейството си и цялата си църква. В името на Исус, Амин.

Въпроси за обсъждане

Ако използвате тази книга като част от серията за Святия Дух, моля, гледайте видеосесия 1.

1) Нашият християнски живот без Святия Дух е сух, монотонен и лишен от сила. И така, какъв трябва да бъде животът ни със Святия Дух? Наименувайте колкото може повече положителни проявления и аспекти.

Защото Господ е Духът и където е Духът на Господа, там е свобода (2 Коринтяни 3:17, NLT).

2) Святият Дух не е “то”, нито е божествена мистична сила. Той е Личност - част от Божеството. Той е изпълнен с цялата пълнота на Бог Отец и на Сина. Какви са някои от последиците да виждаме Святия Дух като просто “то” или мистична сила? Какви са положителните резултати от това да Го виждаме какъвто наистина е: изцяло Бог?

3) В Ранната църква беше нещо нормално Святият Дух да бъде въвличен в живота на вярващите, за разлика от днес. Какви мислите, че са някои от причините ние да отстъпим от насладата, търсенето и зависимостта от водителството и силното влияние на Божия Дух?

4) Къде е Личността на Исус точно сега? Като вярващи, Той живее ли в сърцето ви? Кой е по-добрият и по-точен начин да се опише нашето спасение и тайната на това как Бог прави сърцето ви Свой дом?

Към лидерите: Нека групата ви провери Марк 16:19; Деяния 1:9-11; 7:55-56; Римляни 8:34; Колосяни 3:1; Евреи 10:12-13 за първата част на въпроса и Римляни 8:9-10; 1 Коринтяни 3:16; 6:19; 1 Йоан 3:24 за остатъка.

Исус в отговор му каза: **Ако Ме обича някой, той ще пази словото Ми и Моят Отец ще го възлюби и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него** (Йоан 14:23).

5) Господ нашият Бог е Един, но все пак има три отделни израза - Отец, Син и Свят Дух. Опишете основните функции на всеки член на Божеството и как Те работят заедно, за да постигнат Божиата воля.

Към лидерите: Нека групата ви провери 1 Коринтяни 12:5-7 и разказа за сътворението в Битие 1, както и думите на Исус в Йоан 5:17, 19-20.

Духът на Бог Отец = Духът на Христос = Святият Дух

6) Исус заяви, че Святият Дух е нашият Помощник - нашият *Параклетос*. Това означава, че Той е “постоянно призван да бъде заедно с нас, да ни учи и съветва в нашето ежедневно ходене с Бога”. По какъв начин това знание ви мотивира и насърчава в ежедневната ви връзка с Него?

7) Какви нови характеристики на личността на Святия Дух виждате сега, които преди това не бяхте забелязали? Как те са ви отворили очите и са обогатили разбирането ви за това кой е Той в живота ви?

БЕЛЕЖКИ

[illegible]

ОБОБЩЕНИЕ НА ПЪРВА ГЛАВА:

- Святият Дух е член на Божеството, Който носи пълнотата на Бог Отец и Сина.
- Той не е “то” или мистична сила - Той е Бог.
- Той не е ограничен от времето или пространството; Той може да комуникира и оказва помощ на неограничен брой хора, на всички по едно и също време.
- Той беше интимно въвличен в живота на ранните вярващи и Той копнее да се включи във всяка област на живота ни днес.
- Не може да става дума за какъвто и да е християнски живот без Него, но има изобилен живот на приключение за онези, които приемат Неговото невероятно приятелство.
- Опознайте Го лично!

2

Личността на Святия Дух

Удивителната благодат на Учителя, Исус Христос, екстравагантната любов на Бога и интимното приятелство на Святия Дух да бъдат с всички вас (2 Коринтяни 13:14, The Message).

Ден 1

За да можем да имаме близко взаимоотношение с друг човек, ние първо трябва да разберем какво е важно за него. Когато сме наясно какво един човек харесва, какво не харесва, какви са целите и амбициите му, това ще спомогне за изграждане на по-дълбоко приятелство. По същия начин, ако искаме да бъдем интимни със Святия Дух, първо трябва да се стремим да разберем Неговата личност.

Както открихме в предходната глава, Исус направи едно удивително изявление пред учениците Си: **Във ваша полза е Аз да си замина, защото, ако Аз не отида, Утешителят няма да дойде при вас; но ако отида, ще ви Го изпратя (Йоан 16:7).** Това е същият Исус, който веднъж каза: **Ще отворя устата Си в притчи и ще изговоря неща, които са били скрити още от създаването на света (Матей 13:35, AMP).** Исус, най-великият учител, Който някога е живял, Онзи, Който разкрива тайни, които са били скрити от основаването на света, се опитва да убеди най-близките Си последователи, че Божият Дух - не

Исус, Който физически присъстваше с тях - щеше да бъде най-добрият спътник за тях и поколенията от вярващи след тях. Еха! Не знам за вас, но това ме кара да искам да знам повече за Святия Дух.

Нека започнем като разгледаме 2 Коринтяни 13:14. Павел казва:

Благодатта на Господ Исус Христос, любовта на Бога и общението на Святия Дух да бъдат с всички вас.

Павел подчертава нещата, които се открояват относно всяка от личностите в Божеството. Той започва с “благодатта на нашия Господ Исус Христос...” Като вярващи, ние не трябва никога да забравяме, че нашето праведно стоене с Бога - което е самият крайъгълен камък на тази невероятна връзка с Духа - никога не би било възможно, ако не беше благодатта на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Тази благодат не може да бъде спечелена или заслужена. Тя е велик дар на живота и включва опрощение, изкупление и овластяване.

Павел продължава: “... любовта на Бога...” Когато си помисля за това колко много обичам моите четирима сина, не мога да си представя живота само с един от тях. Но, ако си представя, че имам само един син и след това се замисля, че трябва да го предам да умре за враговете ми - самата мисъл е немислима. А ние бяхме Божии врагове, когато Той даде Своя единороден Син за нас (вж. Римляни 5:10). Каква невероятна любов! Не се ли радвате, че Отец ви обича? Въпреки че вие Му бяхте врагове, сега сте Негови деца. Колко повече сега Той ще излее любовта Си върху вас. Той ви обича изключително много, като Свои собствени.

Аз абсолютно обожавам децата си, но моята способност да обичам и да им се наслаждавам не може да се сравнява изобщо с Божията любов към нас. Словото Му заявява: **Нито смърт, нито живот, нито ангели, нито началства,**

нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито височина, нито дълбочина, нито което и да било друго нещо е в състояние да ни отлъчи от Божиата любов, която е в Христос Исус, нашият Господ (Римляни 8:38-39). Какво невероятно обещание! Не сте ли благодарни, че нищо не може да ви раздели от любовта на Отец?

Сега нека разгледаме последната част от 2 Коринтяни 13:14, имайки предвид, че това е последното писмо на Павел към коринтяните. Тази книга (първоначално писмо) е пълна с изключителна мъдрост и откровение. Какво избра Павел, воден от Духа, за край на тази дълбока писмена кореспонденция? “Общението на Святия Дух да бъде с всички вас”. Забележете, че Павел свързва думата *общение* със Святия Дух. Като човек, който е израснал в католическата църква, когато се налагаше да използвам думата *общение*, си мислех за хляба и виното. Ясно е, че тук Павел няма предвид Господната вечеря. И така, какво означава “общение със Святия Дух”? Ако се върнем към оригиналния гръцки език, откриваме, че думата за *общение* е *койнония*. Ето някои определения, които съм намерил за тази гръцка дума: общение, общуване, комуникация, интимност, споделяне заедно, социално общуване, партньорство, съвместно участие и близка и взаимна връзка. Това е дълъг и силен списък! Позволете ми да разделя нещата на три основни категории:

- Приятелство
- Партньорство
- Близост

Общение означава приятелство

Моят речник определя приятелство като “приятелско взаимоотношение, общуване, споделяне заедно”. Близките приятели или другари преживяват истинско общение.

Те споделят всичко заедно, разговарят помежду си и са наясно с това, което се случва в живота на другия.

Както споменах по-рано, аз много обичам да играя голф. Когато реша да поиграя, обикновено отивам с някой от близките си приятели. Прекарваме цялата игра в разговори. Това е едно от най-добрите места за прекарване на качествено време, понеже няма много неща, които да отвличат вниманието. В колежа ми беше много забавно да играя тенис, но проблемът беше, че не можех да говоря с моя противник. Една от основните причини, поради които обичам голфа, е, че мога да разговарям с моите конкуренти. Развил съм по-близки взаимоотношения на голф игрището, отколкото навсякъде другаде. Там се случва моето "приятелство". Сега можете вероятно да разберете защо наистина искам жена ми да играе голф с мен - защото няма човек на планетата, чиято компания да предпочитам повече от нейната!

По същия начин, някои от най-близките ми приятели са членове на екипа на международно служение *Посланикът*. Ние редовно обсъждаме своите намерения, предизвикателства и цели. Аз разчитам много на тяхната експертиза и приятелство. Не знам къде бих бил днес без тези невероятни мъже и жени. Ние сме постоянно ангажирани един с друг, а без това постоянно приятелство мисията на международно служение *Посланикът* да поучава, да достига и да спасява не би била възможна.

Очевидно е в Писанието, че апостолите напълно зависеха от своето общение със Святия Дух. В Деяния на апостолите четем: **И сега аз (Павел) съм заставен от Духа да отида в Ерусалим. Не знам какво ме очаква, освен че Святия Дух ми казва в град след град, че ме очакват затвор и страдание** (Деяния 20:22-23, NLT). Павел разговаряше със Святия Дух за онова, което предстоеше. Обърнете внимание, че Святия Дух не му казваше, че затвор и страдание го очакват в един град. По-скоро, поради редовното си общение с Духа, Павел знаеше как-

ви трудности го очакваха във всеки град.

Не знам за вас, но ако партньорът ми - този, с който съм в близко приятелство, постоянно ми казва, че ме чака страдание навсякъде, където отида, аз най-вероятно щях да започна да го разпитвам. Бих казал неща като: "Все още ли мислиш така?" или "Може ли малко да се променят нещата?", или "Какво ще кажеш за някои дребни неудобства, вместо страдание?" Святият Дух не се радваше в страданието на Павел, а по-скоро го подготвяше за онова, което предстоеше. Той можеше да направи това, понеже те имаха близко приятелство.

Имало е времена, когато Святият Дух ми е казвал неща, които не съм искал да чуя. Продължих да Го питам за тези неща (надявайки се на различен отговор), но получавах същото послание ден след ден. Когато взаимодействаме с Духа по този начин, в крайна сметка Той ще спре да говори, с което като че ли ще иска да каже: "Вече бях пределно ясен, сега остава да изберете дали ще приемете Моята посока." Да бъдем в близко приятелство със Святия Дух означава, че ще има моменти, когато Той ще ви говори неща, които просто няма да искате да чуете.

В Деяния 10 откриваме историята на Петър, когато той получи точно този вид насока от Святия Дух. Бог даде на Петър видение, което разкриваше Неговото желание да предложи спасението и на езичниците. В 19 стих четем: **Докато Петър размишляваше върху видението, Духът му каза: "Ето, трима мъже те търсят."** Тези хора идваха, за да закарат Петър до дома на един езичник, стотник - място, където Петър, като благочестив юдеин, обикновено никога не би посетил. Затова Святият Дух ясно му каза: "Имаш посетители долу в къщата и Аз искам да отидеш с тях. Искам да поемеш това назначение." Святият Дух знаеше, че Петър няма да се зарадва от това водителство, но Той даде инструкцията без допълнителни обяснения.

Няколко глави по-рано откриваме друг пример за зависимост от Святия Дух. **Ангел от Господа говори на Фи-**

лип, казвайки: **“Стани и отиди на юг, по пътя, който слиза от Ерусалим, за Газа”** (Деяния 8:26). Тук виждаме ангел от Господа да дава водителство на Филип. Не се казва, че ангел се яви на Филип, а че му говори: “Ангел от Господа говори на Филип”. Всички преводи на Библията са съгласни с тази подробност. Защо е важно това разграничение? От този пасаж заключаваме, че Филип можеше да различи гласа на ангел от гласа на Святия Дух, понеже по-късно в същата глава четем: **Духът каза на Филип: “Приближи се до тази колесница** (Деяния 8:29). Филип познаваше гласа на Святия Дух, дори до степен да може да направи разлика между гласа на Духа и гласа на ангел!

Аз познавам гласа на жена ми толкова отчетливо, че мога да го разпозная навсякъде, дори ако не гледам към нея. Може да сме в различни ъгли на стая пълна с хора, но когато тя говори, аз ще разпозная гласа ѝ сред десетките други гласове в стаята. Ето колко добре вярващите в Ранната църква познаваха гласа на Духа. Мога да си представя Филип да разказва тази история на Лука, който написа книгата Деяния на апостолите. Може би Филип му е казал: “Не, Лука, не беше Духът, Който ми проговори в града. Беше ангел. Но след това Духът ми каза да настигна колесницата.” Ние познаваме ли толкова добре Неговия глас?

Когато Филип беше в пустинята, Святия Дух му каза да настигне определена колесница. Защо беше толкова важна тази среща? Господинът в колесницата беше трети по ранг управник над цяла Етиопия. Поради неговата власт и влияние, спасението на този етиопец беше началото на напредъка на Евангелието сред неговия народ. Ако Филип не беше чувствителен към водителството на Духа, той щеше да пропусне чудесна възможност.

Няколко глави по-късно виждаме друга история, включваща Тимотей, Павел и Сила:

И апостолите преминаха Фригийската и Галатийската земя, като им се забрани от Святия Дух да проповядват словото в Азия; и като дойдоха срещу Мизия, опитаха се да отидат във Витиния, но Исусовият Дух не им позволи (Деяния 16:6-7).

Забележете, казва се, че им беше “забранено” от Святия Дух и че “Духът не им позволи”.

Започвате ли да виждате каква дълбока комуникация имаше между вярващите в Ранната църква и Святия Дух? Трябва ли да бъде по-различно днес? Да не би ние да имаме по-добри начини за служене на Бога и то без Святия Дух? Лидерите в Ранната църква примитивни ли бяха в своите методи, понеже им липсваше съвременната технология? Категорично не! Няма технология или метод, които биха могли да заменят гласа на Святия Дух. Тези лидери очакваха Духа да бъде интимно въвличен в живота им. Те почитаха и канеха Неговото присъствие. Нищо не се е променило. Духът желае да ходи в същото близко общение с нас днес.

Можете ли да си представите Лиза и аз да прекарваме постоянно време заедно въпреки, без да си говорим изобщо? Би било нелепо. Кой би искал подобен брак? Аз обичам съпругата си и желанието ми е да бъда близо до нея. Обичам да я слушам; звукът на гласа ѝ е музика за ушите ми. Ние сме женени вече над тридесет години, но ако тя беше неомъжена (благодаря на Бога, че е), аз нямаше да спра да я преследвам. От всички хора на планетата без съмнение тя щеше да е тази, с която най-много щях да искам да бъда. По същия начин Святия Дух желае да бъде в близко общение с вас.

В продължение на двадесет и четири години служение ми се е налагало много често да отсядам в различни хотели и никога не ми е било скучно. Как може да ми бъде скучно, когато съм с Бог във всеки момент? Той е в стаята ми с мен. Поради тази причина аз внимавам как прекар-

вам времето си в хотелските стаи. Периодично си казвам: “Не искам да губя време с моя екип, понеже искам да бъда сам със Святия Дух.” Обичам да Го слушам как ми говори. Не ме разбирайте погрешно, обичам да съм сред хора; даже ми харесва много! По никакъв начин не съм отшелник. Абсолютно обичам хората, но наистина ценя времето си (общението си) със Святия Дух.

Ден 2

Общение означава партньорство

Следващата английска дума, която може да се използва, за да опише *койнония*, е “партньорство”. Виждаме пример за партньорство в евангелието на Лука: **И като направиха това, те хванаха голям брой риби и мрежата им се прокъса. Затова те извикаха на своите партньори в другата лодка да дойдат и да им помогнат. Те дойдоха и напълниха и двете лодки, така че и двете започнаха да потъват** (Лука 5:6-7). Гръцката дума за “партньори” е *метокос* (синоним на *койнония*) и се определя като: “партньор, другар, колега, съработник”. Тези мъже бяха бизнес партньори. От това разбираме, че доброто партньорство изисква едновременно комуникация и действие. Тези мъже трябваше да се обаждат на своите партньори, а след това партньорите трябваше да дойдат и да им помогнат.

Сега нека разгледаме може би един от най-вдъхващите благоговение стихове в цялия Нов завет. Павел пише: **Ние сме работници заедно с Бога** (1 Коринтяни 3:9, KJV). Не е ли невероятно? Харесва ми превода на Уеймът: “(Ние сме) съработници за и с Бога.” На нас ни е дадена възможността да работим за и с Твореца на небесата и на земята. Друг начин да кажем същото нещо е, че ние имаме възможността да работим в партньорство с Бога. Каква невероятна възможност!

Ефективните партньори заедно минават през приливи

и отливи. Аз израснах в близост до езерото Мичиган и ветроходството беше съществена част от моя живот. Наслаждавах се на платноходката на нашето семейство. Учих две години във ветроходно училище и дори се състезавах. На едно от първите ми състезания бях помолен да работя с велик капитан, чийто екипаж е бил един от най-добрите. И те се развълнуваха при моето присъединяване към екипа. По време на първото ни състезание обаче аз се чувствах като бяла врана. Капитанът издаваше заповеди и екипажът се задвижваше на секундата. Всеки знаеше точно какво трябва да прави и заемаше своето място в лодката. Аз се чувствах доста неловко. Въпреки че ми бяха казали какво да правя, все още не бях разработил ролята си. Останалите членове на екипажа бяха установили ритъм на сътрудничество, който аз тепърва трябваше да науча.

Партньорството със Святия Дух е като да сме част от този екипаж. Трябва да работим с Него. Първия път, когато проповядвах публично, съпругата ми и най-добрият ми приятел заспаха на първия ред. Аз не работех с Духа. Отне ми известно време, но открих как да си партнирам с Него, когато говоря. Същото се случи с писането. Отне ми една цяла година, пълна с разочарования, във връзка с първата книга, която написах, докато се науча да работя в партньорство с Него. В крайна сметка писането стана много по-лесно и бързо. Научих и в двете неща, че Той има роля, но и аз имам такава - и Той го е направил да бъде така!

В Деяния 15 виждаме елемент на партньорство в действие. Апостолите работеха върху написването на писмо, адресирано до всички вярващи от езичниците. В него те написаха: **Защото се видя добре на Святия Дух и на нас** (Деяния 15:28). Това е партньорство. Лидерите отчетливо изразиха както възгледа на Святия Дух, така и техния собствен във връзка с конкретната ситуация. И двете страни участваха в решението. И двете страни имаха роля. Те бяха партньори в делото на Царството.

Същата идея за партньорство се наблюдава и в Стария завет. Помните ли когато Бог дойде при Авраам до дъбовете, за да обсъдят Неговите планове да унищожи Содом и Гомор? (вж. Битие 18). Бог гледаше на Авраам като на Свой партньор. Бог и Авраам отидоха до една скала и Бог каза: “Аз наистина планирам унищожаването на тези два града. Какво мислиш, Аврааме?” (Перифраза на автора). Авраам беше доста загрижен, понеже племенникът му живееше в един от тези два града. След значителни дебати, в крайна сметка той убеди Бог да не унищожава градовете, ако десет праведници можеха да бъдат намерени в тях.

Бог определено ценеше приноса на Авраам. Всъщност Той каза в Битие 18:17: **Да скрия ли от Авраам това, което ще направя?** Ясно е, че Бог искаше да уведоми Авраам за Своите планове. Защо? Защото Авраам имаше близко общение или партньорство с Бога.

Виждаме подобен случай в живота на Моисей. Бог му каза: **Остави Ме гневът Ми да пламне против тях** (израилтяните) **и да ги изтребя. А от теб ще направя велик народ** (Изход 32:10). След като чу това, Моисей се опита и успя да убеди Бог да отстъпи от гнева Си и да промени плановете Си. За нас е лесно днес да прочетем това и да не му обърнем голямо внимание. Но спрете за момент и помислете: Моисей беше в състояние да напомня на Бог това, което беше най-добре и за Него, и за Неговите хора, дори след като Бог му беше казал: “Остави Ме!” А Моисей можеше да направи това единствено понеже работеше в тясно сътрудничество с Бога.

На този етап е важно за нас да разберем, че Бог е Всемогъщият, Който винаги заслужава нашата почит. Единствено чрез благодатта и силата Му ние сме в състояние да си сътрудничим с Него. Той е избрал да ни позволи да бъдем част от Неговия велик план. Каква привилегия само ни е дал чрез този избор!

Това са два реални случая от Стария завет, но факт е, че Авраам и Моисей нямаха това, което ние имаме днес.

Имаше специфични моменти и случаи, когато тези гиганти на вярата бяха в състояние да партнират с Бог по този начин, а Святият Дух живее в нас двайсет и четири часа в денонощието. Няма нужда да чакаме Той да ни посети до дъбовете или да трябва да се изкачваме на физическата планина Синай, за да взаимодействаме с Него. Ние имаме достъп до Него по всяко време. И най-доброто от всичко е, че Той желае да работи в партньорство с нас, за да насочва стъпките ни и да чува мислите ни.

Не само че Духът е с нас през цялото време, но и на Него не Му се налага да спи. Наскоро бях буден в 2:20 сутринта и не можех да заспя, понеже бях развълнуван относно следващия ден на служение. Така че станах и разговарях с моя Партньор. Познайте какво? Той беше буден. Това беше невероятно! Той не каза: “Джон, защо Ме събуди?” От друга страна, жена ми би казала: “Джон, защо ме събуди толкова рано сутринта?” Ако отговорех с “Просто искам да говоря с теб, скъпа”, тя вероятно щеше да ме удари с възглавницата. Тя наистина не обича да прекъсват съня й, така че аз гледам да не я будя (тя знае същото за мен). Но Святият Дух приветства моята компания по всяко време. Той е развълнуван да говори с мен за предстоящия ден и понякога дори ще ми даде да надзърна какво ще се случи. Ето защо аз искам да започвам всеки ден в Неговото присъствие. Той е моят партньор и нашето общение е много важна част от деня ми.

Важно е да се отбележи, че Святият Дух е старши партньорът в това взаимоотношение. Павел казва на лидерите в Ефес: **Затова внимавайте на себе си и на цялото стадо, в което Святият Дух ви е поставил епископи, да пасете църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв** (Деяния 20:28). Забележете, че Павел не казва: **...стадо, в което Исус ви е поставил епископи**. Този стих съвършено илюстрира партньорството на Исус със Святия Дух. Исус изкупи Църквата на Бога “със Собствената Си кръв”. Святият Дух, като член на Божест-

вото, Който в момента живее на земята, понастоящем назначава настойници в Църквата и управлява делата ѝ. Той отговаря - или казано по друг начин - Той е старши партньорът. Павел беше напълно наясно с факта, че Светият Дух е Този, Който живее с и в нас.

Друг пример за това можем да намерим в Деяния 13: **Докато те служеха на Господа и постеха, Светият Дух каза: Отделете Ми Варнава и Савел за делото, за което Съм ги призовал... Така че, изпратени от Светия Дух, те слязоха в Селевкия** (стихове 2 и 4). Отново виждаме Светия Дух ясно идентифициран като Онзи, Който партнираше (беше в общение) с апостолите. Не забравяйте, че Исус е със Своя Отец на небето. Светият Дух е изпратен на земята да си партнира с нас в този невероятен живот.

Ден 3

Близка и взаимна връзка

Нека разгледаме още веднъж 2 Коринтяни 13:14: **Благодатта на Господ Исус Христос, любовта на Бога и общението на Светия Дух да бъдат с всички вас.** Сега, след като определихме думата *общение* като “приятелство” и “партньорство”, погледнете този стих чрез новото си разбиране на тези две понятия. Започвате ли да осъзнавате значимостта на твърдението на Павел? Но нека не спираме само дотук. Думата *койнония* говори също за “близка и взаимна връзка”.

Рискувам да издам възрастта си със следния коментар, но когато си помисля за близка и взаимна връзка, се сещам за Бийтълс. Като младеж (много преди Бийтълс да се разделят), когато някой кажеше нещо за Пол Макартни, веднага се сещах и за останалите от групата: Джон Ленън, Джордж Харисън и Ринго Стар. По онова време дори не гледах на тези музиканти като на отделни личности; те бяха просто Бийтълс.

Друг пример за близка и взаимна връзка са тримата глупаци. Те не биха били “Тримата глупаци” без Моу, Лари и Кърли. Епизод, в който само Моу участва, би бил безсмислен. Това, което правеше тримата глупаци велики, беше динамиката на триото им, докато бяха заедно. Те бяха зависими един от друг.

Когато си мисля за хората, които имат близка и взаимна връзка със Святия Дух, един от първите, които ми идват на ум, е д-р Дейвид Йонги Чо. Доктор Чо е пастор на една от най-големите църкви в света. Никога няма да забравя, когато го срещнах за пръв път през 1980 г. Това бе първото му посещение в местната ми църква, а моята функция в персонала ми даде възможност да приветствам и да се грижа за настаняването на нашите гост-говорители. Бях вършил това в продължение на няколко години преди да срещна д-р Чо, така че до това време бях в помощ на няколко десетки служители. Въпреки това, срещата ми с д-р Чо беше напълно уникална. Когато той се качи в колата ми, присъствието на Господа дойде с него. Почти веднага започнах да плача; сълзите се стичаха по бузите ми. Опитах се да запазя мълчание, тъй като не исках да го притеснявам преди служение, но в крайна сметка се почувствах задължен да говоря. Тихо и уверено казах: “Д-р Чо, Бог е тук, в нашата кола.” Той се усмихна и кимна: “Знам.” Тази среща придобива смисъл за мен, когато размишлявам колко много д-р Чо е писал и проповядвал относно своето общение със Святия Дух. Чувал съм го да казва, че се моли между два и четири часа на ден, най-вече в Духа. Д-р Чо е направил качественото време със Святия Дух свой приоритет и поради тази причина Божието присъствие е толкова силно изразено в живота му.

Преди няколко години проповядвах за Святия Дух в неделя сутрин, в една огромна църква. Същата вечер, когато се върнахме за вечерната служба, трябваше да започна проповядването около четиридесет и пет минути след началото на хвалението и поклонението. Святият Дух запо-

чна да се движи и хората биваха изцелявани и спасявани. Не успях да взема думата поне два часа. И накрая, преди да се кача на платформата, пасторът (който не е мекушав или слаб човек) дойде при мен със сълзи на очи и каза: “Джон, за осемте години, през които съм водил тази църква, никога не сме усещали присъствието на Бог толкова силно!” Аз веднага отговорих: “Има причина да е така - понеже говорихме за Святия Дух тази сутрин. Всеки път, когато говорите за Него, Той ще се прояви.” Това съвършено илюстрира какво ще се случи, когато вие и аз, като “обикновени” вярващи, имаме близка и взаимна връзка с Духа.

Общение означава близост

Последното значение на *койнония*, което ще разгледаме, е “интимност”. Всъщност това е думата, която най-добре описва използването от Павел на *койнония* във 2 Коринтяни 13:14. Интимността може да се развие само чрез приятелство или взаимоотношение, но тя надхвърля измерението на тези две значения. Интимността прониква дълбоко в мислите, тайните и желанията на сърцето.

В преводния вариант на Библията *The Message* четем: **Интимното приятелство на Святия Дух да бъде с всички вас** (2 Коринтяни 13:14). Аз гледам на интимността като на най-дълбокото ниво на приятелство. Никога не забравяйте, че желанието на Святия Дух е да бъде ваш приятел; Той копнее за вашето приятелство. Яков 4:5 казва: **Духът, Който обитава в нас, копнее ревностно**. Той ви ревнува и копнее за вашето време и внимание. Само си помислете: Святия Дух е Бог и нищо не е скрито от Него. Неговите знания, мъдрост и разбиране са неограничени и Той копнее да се разкрие пред вас. Когато знам или разбера, че нещо е от голямо значение или има голяма стойност, аз копнея силно да го споделя с хората близо до мен. Същото вероятно важи и за вас. Святия Дух не е по-различен.

Твърде често вярващите се опитват да се приближат до Исус, без да имат взаимоотношения със Святия Дух. Това е подобно на грешката, която фарисеите правеха. Те казаха на Исус: **Ние не сме извънбрачни деца... Единственият Отец, Който имаме, е самият Бог. Исус им каза: Ако Бог беше вашият Отец, вие щяхте да Ме обичате, понеже Аз дойдох от Бога. Не Съм дошъл от Себе Си, Бог Ме е пратил** (Йоан 8:41-42, NIV). Фарисеите искаха връзка с Отец без Исус. Те не искаха да приемат, че Бог има нещо по-различно на ум. Исус обясни на фарисеите, че Той и Неговият Отец са едно. Всъщност по-късно Той каза: **Ако наистина Ме познавате, ще познавате и Моя Отец** (Йоан 14:7, NIV). Но фарисеите просто отказваха да слушат. И понеже не искаха да дойдат при Отец чрез Сина, нямаше друг начин как изобщо да се приближат до Отец.

По същия начин Исус даде ясно да се разбере, че Той вече не е на земята и че Отец изпрати Святия Дух (Който е точно като нашия Спасител), за да ни бъде Помощник (Йоан 16:7). Духът е изпратен, за да разкрие Исус, точно както и Човешкият Син беше изпратен, за да разкрие Отец. Трябва да имаме предвид, че Святия Дух обича да прославя Исус. Така че, ако наистина искате да знаете повече за Исус, трябва да прекарвате времето си със Святия Дух. Духът ясно ще ви разкрива Исус. Но Святия Дух се проявява само там, където е почитан. Когато почетом Духа, Той ще ни се разкрие. Ще се наслаждаваме както на Неговото невероятно присъствие, така и на много по-обширно разбиране за Онзи, Когато Той разкрива.

През последните тридесет години на служение никога не е имало изключение от следната истина: хората, които познават Исус най-добре, са онези, които са най-интимни със Святия Дух. Това има смисъл, тъй като именно Духът е Този, Който ни разкрива Исус.

Разбиране личността на Святия Дух

За да бъдем интимни с някого, трябва да се стремим да познаваме личността на онзи, с когото желаем интимност. Това разбиране ще засили нашето общение и ще донесе интимност на по-дълбоко ниво.

В продължение на много време аз третирах и четиримата ми сина по един и същ начин. Това, естествено, породиха някои проблеми. Защо тази форма на родителство е неефективна? Защото всеки един от синовете ми има уникална личност. Жена ми е чувствителна към това и ме е научила как да разбирам разликите между тях. В streмежа си да разбере уникалността на всеки от моите синове значително съм подобрил връзката си с тях.

Поради дълбоката ми връзка с жена ми аз съм в състояние да разбере как тя се изразява. Ние сме развили тази близост защото сме били женени в продължение на повече от тридесет години, а интимността е продукт на качествено време заедно. Лиза може да ме погледне и аз бих могъл да напиша няколко страници за това, което си мисли. В някои случаи бих могъл да ви кажа какво иска Лиза, без да ми е казала каквото и да е. Например, ако ми кажете: "Джон, ще хапваме бекон, яйца и овесени ядки тази сутрин", мога уверено да ви отговоря: "Знаеш ли какво, Лиза няма да иска овесени ядки или бекон." Не се налага да я питам, понеже вече знам, че тя не харесва овесени ядки и бекон. Това е един много повърхностен пример, но същото се отнася и за по-лични въпроси. Този вид близост не се случва за една нощ. Той се култивира през годините на качествено време и комуникация. Никой не знае какво жена ми харесва и не харесва по-добре от мен и тя по-добре от всеки друг знае какво аз харесвам и какво - не. По същия начин ние израстваме в разбирането си за Святия Дух, посвещавайки се да общуваме с Него и да прекарваме време в Неговото присъствие.

Ден 4

Познаване на естеството Му

Между четиринадесетата и шестнадесетата глава на евангелието на Йоан, Исус използва местоименията Той, Него и Самият деветнадесет пъти, позовавайки се на Святия Дух. Много ясно е, че Святия Дух е личност. И пак, като казвам, че е личност, нямам предвид, че е човек. Не забравяйте, че човешките същества са били създадени според Божието подобие. Това означава, че аспекти на това, което ние считаме за “личност”, отразяват нещата, които първо съществуват в Бог, но Самият Бог не е точно подобие на нас. Следователно, има други аспекти в Неговата Личност, които никога няма да можем да впишем в нашите пословични човешки мозъчни “кутии”.

Открил съм нещо, което наистина ми помага правилно да се отнасям към и да взаимодействам със Святия Дух. Докато изучавах местоименията използвани за Святия Дух в оригиналния гръцки език забелязах, че гръцкото местоимение, използвано за Святия Дух най-често, е неутрално местоимение що се отнася до пол (то не е изрично мъжко или женско). Всъщност може да се използва както за мъж, така и за жена, описвайки само един човек.

Ние не разполагаме с подобен вид местоимение в нашия английски език. Имаме *той*, *тя* и *то*. *То* е местоимение за предмет или животно. *Той* се използва за мъжки род, а *тя* - за женски. Нямаме местоимение в единствено число, което да е неутрално що се отнася до пол, с което да можем да опишем и мъжки, и женски род. Но подобно местоимение определено съществува в гръцкия и в Новия завет ще го намерите често, когато се описва Святия Дух. И пак това местоимение говори за личност, а не за предмет.

В Стария завет ще намерите нещо подобно. В оригиналния иврит има много случаи, когато действия, възложени на Святия Дух, са женствени по функция (не женствени по

образец). Евреите често пишеха според функцията (според това, което някой или нещо правят, а не според кои са те). Никъде в Божието Слово Светият Дух не е описан като жена, но някои от Неговите действия имат атрибути на женствеността.

Това е дълбока тема, за която няма да ми стигне мястото да опиша тук, но нека изясним нещо: не мисля, че Светият Дух е жена. Всъщност нека го кажа отново, този път по-директно: Светият Дух не е жена. Някои хора поучават подобни неща и аз ги намирам за необосновани и сензационни. Моля ви, изкарайте тази идея от главата си. Светият Дух не е богиня.

Това, което искам да кажа, е, че ние трябва винаги да помним, че Бог не е създаден по наш образ. Ние сме създадени по Негов образ. Знам, че звучи елементарно, но тази истина е от първостепенно значение докато продължаваме да изследваме тази тема. В Битие 1:27 четем: **Бог създаде човешките същества по Свой образ. В образа на Бога ги създаде Той; мъжки и женски (NLT).** Други преводи казват: “Бог създаде човека” или “човечеството”. Лично аз мисля, че “човешките същества” или “човечеството” е най-добрият превод. И така, в Битие научаваме, че Бог е създал мъжете и жените по Своя образ. Въпросът, който трябва да си зададем, е - ако Бог е създал и мъжете, и жените по Свой образ, това не означава ли, че характерните черти, които бихме могли да определим като “женствени”, намират своя произход в Бог? Възможно ли е личността на Светия Дух да надхвърля нашето разбиране за мъжко или женско? Би трябвало, понеже и мъжете, и жените са създадени по образа на Бога.

Сигурен съм, че сте забелязали, че аз се позовавам на Светия Дух като “Той”, “Него”, или “Самият” в цялата книга и ще продължа да го правя. Тази концепция - Светият Дух да има качества, които ние категоризираме като женствени - може да е сложна и объркваща за англоговорящите хора. И така, защо пиша по този въпрос? Нямаше да вклю-

ча тази тема, ако не мислех, че тя ще разшири разбирането и взаимоотношенията ви със Святия Дух.

Той е нежен и внимателен

Позволете ми да ви разкажа малко повече за миналото ми, преди да продължа. Баща ми е ветеран от Втората световна война. На деветдесет и три години е и аз много го обичам. Той ме е научил на много неща, които са ми помагали в голяма степен в живота ми. Въпреки това, едно нещо, за което той не ме подготви, е как да бъда съпруг на жена си. Петър веднъж каза: **Третирайте жена си с разбиране, като живеете заедно** (1 Петрово 3:7, NLT). Когато се ожених за Лиза, аз не се отнасях към нея “с разбиране”. Лиза беше първата любов на живота ми. Не съм бил в интимна връзка с друга жена преди нея. Така че се отнасях с нея като с едно от момчетата. Както можете да си представите, този подход не беше успешен. Трябваше да се науча как да взаимодействам с нея като с жена.

Едно от нещата, които трябваше да науча, беше как да говоря с Лиза нежно. За съжаление е имало много моменти, когато съм комуникирал доста грубо с членове на семейството си. За щастие, Святия Дух ме е обвинявал и аз съм успявал да се извиня и да оправя нещата. Веднъж наистина сгафих с един от синовете си и трябваше да отида при него и да се извиня. Той побърза да ми прости и всичко беше чудесно между нас. С Лиза обаче нещата бяха съвсем различни. Тя беше разстроена от мен няколко дни поради грубия начин, по който бях разговарял със сина си. Не че тя ми беше ядосана, но това беше по-скоро естествен вторичен продукт от нейната чувствителност във взаимоотношенията. Синът ми и аз се сдобрихме почти веднага, но трябваше да се потрудя доста, за да възстановя общението си с жена ми. Два дни след случката тя ми каза: “Все още съм ужасена от начина, по който говори на нашия син.” Разбрах, че това е дар в живота на Лиза.

Подобно на много жени, тя обича взаимоотношенията и е много загрижена относно близките си.

Възможно ли е Светият Дух също да притежава тази велика сила на взаимоотношенията, която ние обикновено смятаме за женствена? В Библията се казва: **Не оскърбявайте Светия Божи Дух** (Ефесяни 4:30). Както Рик Ренър изтъква в книгата си “Блестящи диаманти от гръцкия език”, думата, преведена тук като “оскърбявам”, говори за “дълбока скръб и страдание”. Тя произлиза от дума, означаваща болка, която може да бъде изпитана само между двама души, обичащи се наистина силно. Така че това, което Павел всъщност казва, е: “Не наранявайте тежко Онзи, Който силно ви обича.” Сега нека да прочетем този стих в контекста му:

Никаква гнила дума да не излиза от устата ви (не използвайте груб и обиден език), а онова, което е добро, за окуражение, според нуждата, за да принесе благодат на тези, които слушат. Не донасяйте скръб на (не наскърбявайте) Светия Божи Дух чрез начина, по който живеете. Помнете, че Той ви е идентифицирал като Свои Собствени, гарантирайки, че ще бъдете спасени в деня на изкуплението. Отървете се от всякакво огорчение, ярост, гняв, вик и хула, заедно с всяка злоба; и бъдете един към друг благи, милосърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христос е простил на вас (Ефесяни 4:29-32, NLT).

Виждате ли нежността на Светия Дух?

Нежността е наистина възхитителна сила. Павел ни насърчава да бъдем нежни по сърце. Ако искам да се наслаждавам на здравословно взаимоотношение с моята съпруга, ще се наложи да бъда нежен и да говоря внимателно и със синовете ми. По същия начин, за да можем да се наслаждаваме на здравословно и пълноценно взаимоотношение със Светия Дух, ще трябва да бъдем чувствителни към нещата, които Го оскърбяват. Доста е

интересно, че Павел свързва оскърблението на Святия Дух със следното поведение: груб или обиден език, ярост, гняв, остри думи и клевети. Ето защо моята съпруга се наскърбява от подобно поведение. Отново, това не е ли доказателство, че Духът притежава голяма сила що се отнася до взаимоотношенията, която ние обикновено смятаме за женствена?

Забележете, Павел не казва “не оскърбявайте Исус”. Не казва и “не оскърбявайте Отец”. Думите му са ясни: “Не оскърбявайте Духа.” Святият Дух е направил сърцето ни Свое обиталище. Навсякъде, където ние отидем, Той идва с нас - това се казва дълбока връзка. Затова Той е дълбоко засегнат от нещата, които позволяваме в живота си.

Помислете за това от друг ъгъл. Ако някой ме напсува, не е голяма работа. Но ако някой напсува жена ми, той ще се окаже в голям проблем. Исус заяви нещо подобно: **Ако някой каже дума срещу Човешкия Син (Исус), ще му бъде простено; но ако някой говори против Святия Дух, няма да му бъде простено, нито в тоя век, нито в бъдещия** (Матей 12:32). Не е ли интересно, че Бог Отец (Който ни се разкрива чрез Сина, Който говори единствено волята на Своя Отец) поставя закрилата Си върху Святия Дух? Отец не говори за същия вид протекция в зависимост от това как се отнасяме към Исус или дори към Него Самия, но го прави относно Святия Дух.

Взаимоотношението между Отец, Сина и Святия Дух е тайна, която може и никога да не успеем да разберем напълно. Интересно е да се отбележи тази разлика във взаимоотношенията ни със Святия Дух. Взаимодействието ни с Него трябва да бъде ценено и пазено. Важно е за нас да помним, че можем да Му причиним скръб, понякога дори дълбока скръб. Защо това е толкова важно за взаимоотношенията ви с Него? Понеже проявлението на присъствието Му в живота ви ще бъде осуетено, ако не разбирате как трябва да се отнасяте към Него.

Ден 5

Той е чувствителен, но силен

Святият Дух е наречен Утешител, нали? При кого обикновено тичат децата, когато са се ударили някъде? При майка си. С оглед на това, в няколко щата вече има закони, които подчертават ролята на жените служители на реда при разрешаването на случаи на младежка престъпност. Хавай има политика, която насърчава служител от женски пол да бъде първият, който да взаимодейства с наскоро арестуван непълнолетен. Те са разбрали, че младежите реагират по-добре към жени офицери. Жените умело използват естествената си и вродена способност да утешават. И пак, казвайки всичко това, не намеквам, че Святият Дух е жена.

В някои отношения бих искал да оприлича Святия Дух на цар Давид. Забелязвали ли сте колко нежен беше Давид? Колко състрадателен и чувствителен беше той? Когато Авесалом умря, той плака, въпреки че именно той възложи на армията да потуши бунта на Авесалом (вж. 2 Царе 19). Много пъти виждаме Давид да плаче и пише песни. Неговото взаимоотношение с Йонатан е едно от най-добрите описания в цялата Библия на близко и дълбоко приятелство. Но никога не забравяйте, че Давид беше воин, който победи исполина и уби хиляди мъже. Той беше водач на силните мъже - най-вероятно най-силната група от бойци в историята на Израел (вж. 2 Царе 23). В един случай Давид дори искаше да убие човек, който отказва да даде вода и храна на последователите му (вж. 1 Царе 25). Давид не беше страхливец. Той беше воин. И все пак беше много нежен и чувствителен.

Позволете ми да ви напомня, че Святият Дух се нарича още Дух на сила и мощ (вж. Исая 11:2). Той е Всемогъщ и по никакъв начин не е слаб или безсилен. Но в същото време Той е добросърдечен и дълбоко чувствителен и

може да бъде наскърбен от нашите думи или действия. Какъв невероятен Бог!

Не се притеснявайте, ако ви е трудно да схванете пълнотата на естеството на Неговата личност. Трябва винаги да помним, че Неговата личност не може да се ограничи само до нашето човешко разбиране. Въпреки това, Той е обещал да ни се разкрие, ако ние се приближаваме към Него. Каква възможност само!

Както вече споменах, няма начин напълно да опиша тайните и славата на Святия Дух (вж. 1 Коринтяни 2:6-16). Целта ми е просто да ви запозная с Него, така че да започнете да разкривате Неговото величие и да се наслаждавате на присъствието Му в живота си.

Внимавайте да не Го наскърбите

Напоследък, за известен период от време, се въздържах от гледане на телевизия. Общението ми с Бога беше много дълбоко, когато се потопих в молитва и в Словото. По време на този период влязох в хола, докато моите момчета гледаха филм. Филмът не беше лош, но аз влязох по време на сцена, в която тъкмо убиваха човек. Веднага излязох от стаята. Понеже бях станал толкова чувствителен към Духа по време на нашето общуване, можех да усетя тъгата Му в образите на екрана.

Никога не трябва да забравяме, че Духът живее постоянно в нас. Когато отидете на кино, Той - Бог на Вселената, Който е свят и безграничен в мощ и сила - идва с вас. Той е винаги с вас, защото е обещал никога да не ви оставя, нито забравя. Но ще установите, че когато Го въвлечете в ситуации, които Го наскърбяват, Той внезапно ще спре да ви говори.

Какъв трябва да бъде нашият отклик, когато наскърбим Духа? Трябва незабавно да поискаме прошка, но покаянието ни трябва да бъде дълбоко и искрено. Когато наскърбя жена ми, бързото извинение от вида "давай да оправим

нещата” никога не работи. Лиза може веднага да прозрее през него. Тя знае, че аз просто искам да продължа с живота си, а не искрено да се занимавам с проблемите, които са предизвикали дистанциране в нашето общение. Желанието на Лиза не е да ме осъди, а да се увери, че няма нищо нечестно или изкуствено в нашето общение. По същия начин, Духът на Бог ни ревнува и не иска повърхностно общение, а истинска близост.

По-рано в тази глава споменах за случай, в който бях говорил остро с един от синовете ми. През следващите няколко дни след този инцидент, Светият Дух продължаваше да ми го припомня, докато се молах в стаята си. Това не беше осъждане. Беше въпрос на общуване. Не осъзнавах колко дълбоко Го бях наскърбил и първите няколко пъти, когато исках прошка, не бях мотивиран от истинска божествена скръб. Аз бях по-загрижен просто да продължа напред. Неговите постоянни и нежни подтици ме доведоха до място на истинска, дълбока скръб, което от своя страна доведе до изчистване на душата ми (ум, воля и емоции).

Павел се обърна към коринтската църква по същия начин, след като тяхното непокорство причини проблеми в общението им с Бога. Той пише (и докато четете думите му, не забравяйте, че те са от Божия Дух):

Защото, ето, това, че се наскърбихте по Бога, какво усърдие породи във вас, какво себеочистване, какво негодувание, какъв страх, какъв копнеж, каква ревност, какво наказание на злото, какво желание да ме видите! (2 Коринтяни 7:11, NLT).

Благодаря на Бога, че ние сме опростени и очистени чрез кръвта на Агнето. Но докато ние, вярващите, стоим праведно пред Бога, все още трябва да възстановяваме общението си със Светия Дух, когато сме Го наскърбили. Точно както апостол Павел направи с коринтяните, докато те не започнаха наистина да съжаляват, така и Светият Дух продължава да ни обвинява, понеже ревнува за наше-

то истинско общение. Благочестивата скръб, която преживях, произведе сериозно намерение да изчистя нещата и да закопнея в душата си да бъда отново свързан с Духа в общение. Благодаря на Бога, че Светият Дух ни прощава бързо!

Никога не забравяйте: Светият Дух е нежен, състрадателен и утешаващ (качества, които ние често приписваме на жените), но той също така е силен, мощен и като воин (качества, които ние често приписваме на мъжете). Трябва да научим повече и повече за личността Му, ако искаме да преживеем близост с Него. И тази връзка трябва да стане според Неговите условия. Докато израстваме в разбирането си за това кой е Светият Дух, ние можем да изпитаме по-дълбоко общение с Всемогъщия.

Понякога се опитвам да говоря за голф с жена ми. Казвам нещо от сорта на “Скъпа, знаеш ли какво? Днес ударих 68!”. Моите момчета се развълнуват и казват: “Татко, разкажи ни за всеки удар преди и след това!” Жена ми, от друга страна, е по-заинтересована да чуе за разговорите, които съм водил с другите голфъри по време на играта. Това е, което наистина я вълнува - взаимоотношенията. Ако искам да се свържа с Лиза на нейното ниво, трябва да говоря за неща, които интересуват нея. По същия начин, ние трябва да открием това, което е угодно на Божия Дух и от което Той е заинтересован. Когато ние опознаем Неговото величие чрез четене на Словото и прекарване на качествено време в Неговото присъствие, Той ще ни се разкрие.

Можете да чувате Божия глас!

Който е от Бога, той слуша Божиите думи...
(Йоан 8:47, NIV).

Да, можете да чуete Божия глас! Той все още говори на Своите хора днес и го прави чрез скъпоценния Си Свят Дух. В опит да свържат християните в по-дълбоки и лични взаимоотношения с Бога, авторите Хенри Блакаби и Клод Кинг споделят:

“Бог ясно говори на Своите хора в Деяния. Той ясно ни говори и днес. От времето на книгата Деяния на апостолите до настоящето Бог е говорил на Своите хора чрез Святия Дух. И понеже винаги присъства във вярващите, Той може да ви говори ясно, по всяко време и по начин, който избере.”

Исус заяви, че Той е Добрият Пастир, а ние сме Неговите овце, които могат да чуят и познаят гласа Му. Размишлявайте върху Неговите думи в Йоан 10:3-5, 11, 14, 27. Какво ви разкрива Святия Дух?

Едно от имената дадени на Святия Дух е Духът на истината. Защо? Блакаби продължава:

“... Ти и аз не бихме могли да разберем истината за Бога, освен ако Святия Му Дух не ни я разкрие. Той е нашият Учител. Когато Той ви учи от Словото на Бога, седнете пред Него и откликвайте. Когато се молите, наблюдавайте как Той използва Словото на Бога, за да потвърди определено слово в сърцето ви. Наблюдавайте и какво прави

около вас, в обстоятелствата. Бог, Който ви говори когато се молите, и Бог, Който ви говори чрез Писанието, е Бог, Който работи в и около вас. Бог говори чрез Святия Дух в Библията, молитвата, обстоятелствата и църквата, за да разкрие Себе Си, Своите цели и пътища”.

И така, кои са някои от основните неща, които можете да очаквате Святия Дух да ви разкрие? Внимателно прочетете думите на Исус в Йоан 14:26; 15:26 и 16:12-15 и открийте пет неща, на които Духът ни учи.

Какъв е ключът към познаването на Божия глас? Блакаби и Кинг продължават:

“... Ключът към познаването на Божия глас не е формула, нито метод, който да можете да следвате. Познаването на Божия глас идва от интимното взаимоотношение на любов с Бога. Когато Бог ви говори и вие откликвате, ще достигнете до място, където познавате гласа Му все повече и по-ясно.”

Взаимоотношението е ключът към познаването и чуването на гласа на Бога. Енох, Ной, Авраам, както и много други са го преживявали. Вие също можете. Какъв принцип от Амос 3:7; Данаил 2:22 и Псалм 25:14 виждаме в Йоан 15:15; 1 Коринтяни 2:9-10 и Ефесяни 1:9? Как това ви насърчава като вярващи от “последните дни”?

Например, разгледайте живота на Енох (Битие 5:21-24), Ной (Битие 6:9-18), Авраам (Битие 18:16-22) и Петър (Деяния 10:9-23).

Неговото присъствие е ваша жизнена нужда

Ти каза: Търсете лицето Ми (допитвайте се и изисквайте
Моето присъствие, което е жизненоважно за вас). **Сърце-**
то ми Ти каза: Да, лицето Ти (присъствието Ти),
Господи, ще търся...
(Псалм 27:8, АМР).

Давид не е просто някой си човек. Той имаше нещо, което гореше в сърцето - копнеж, който поглъщаше съзнанието му. Той имаше копнеж за Божието присъствие. **Единственото нещо, което искам от Господ, каза той, нещото, което търся най-много - е да живея в дома Господен през всичките дни на живота си, възхищавайки се на съвършенствата на Господа и размишлявайки в храма Му** (Псалм 27:4, NLT).

Нищо - абсолютно нищо - не е по-ценно от пребъдващото присъствие на Бога и това да Го имаме като наш партньор. И тъй като Отец и Синът са на Небето, Светият Дух е на наше разположение на Земята, за да проявява Божието присъствие в и чрез всеки вярващ. Николас Херман, по-известен като брат Лорънс, се научил да “практикува Божието присъствие” и направил своя мисия да помогне на другите да успеят в същото. Ето какво казва този слуга - монах от седемнадесети век:

“Най-святата и необходима практика в нашия духовен живот е присъствието на Бога. Това означава да намираме постоянно удоволствие в Неговата божествена компания, говорейки смирено и с любов с Него винаги, във всеки момент, без да се ограничаваме по никакъв начин.”

Помислете за момент: колко важно е Божието присъствие в живота ми? Какво би бил животът ми без Него? Представете си да се събудите утре без присъствието на Святия Дух. Прегледайте списъка на Неговите имена и роли (вж. стр. 17). С подновена перспектива, напишете колко важно е Неговото присъствие за вас.

Кога и къде трябва да преживяваме присъствието на Святия Дух? Лорънс продължава:

“Не е необходимо да стоим в църквата, за да останем в Божието присъствие. Ние можем да направим нашето сърце да бъде лично обиталище, където можем да влизаме по всяко време и да говорим с Бога насаме. Тези разговори могат да бъдат толкова любящи и нежни и всеки може да ги има. Има ли някаква причина да не започнем още сега?”

Без съмнение вие се нуждаете от качествено време в присъствието на Святия Дух - време, в което напълно да съсредоточите вниманието си върху Него. Това включва неща като да прекарваме време в Неговото Слово, да Му говорим и да Го слушаме, да Му благодарим и да Му пеем хваления, както и просто да седим мълчаливо пред Него. Спрете за момент и се помолете: “Святи Душе, как трябва да изглежда молитвеното ми време с Теб през този сезон от живота ми?” Напишете това, което Той ви разкрива.

Как можем да практикуваме Божието присъствие?

Брат Лорънс казва: “Просто представете себе си пред Бога... и фокусирайте вниманието си върху Неговото присъствие. Ако вашият ум се разсейва от време на време, не се разстройвайте, понеже ако го направите ще се разконцентрирате още повече. Позволете на волята си да фокусира наново вашето внимание нежно към Бога и да култивира святия навик да мислите за Него често.” Направете кратка пауза сега и се помолете: “Святи Душе, какво мога да направя, за да съсредоточа вниманието си повече върху Теб?” Внимавайте за Неговия отговор и го приложете в живота си.

За допълнително изучаване:

Вижте 1 Летописи 16:9-11; Псалм 22:26; 105:3-4; Притчи 8:17-18; Исаия 55:1-3, 6; Еремия 29:11-13; Матей 6:33; Евреи 12:1-2.

Ден 3

Той иска да бъде близо до вас

Вижте! Аз съм застанал до вратата и не спирам да хлопам на нея. Ако някой Ме чуе да го викам и отвори вратата, Аз ще вляза и ще общувам с него, и той с Мене (Откровение 3:20, TLB).

Чрез личността на Святия Дух Бог иска да бъде по-близо до вас от всеки друг човек на земята. Той желае интимност - най-дълбокото ниво на взаимоотношение, на което бихте могли да се наслаждавате.

Казва се, че да имаме интимност с Бога е Бог да може да гледа вътре в нас. Това е вярно. Святият Дух може да отиде там, където никой не може да отиде - вътре в нашата душа и дух. Той не е ограничен от времето или пространството. Не само че Духът издирва и познава сърцето ни, но Той също така издирва и познава Божието сърце, разкривайки Неговите дълбоки мисли, тайни и желания, така че ние да можем да надникнем в Него.”

Тайната (на сладкото и удовлетворяващо общение) с **Господа притежават онези, които се боят** (почитат и се покланят) **на Него, и Той ще им разкрие Своя завет и неговото** (дълбоко, вътрешно) **значение** (Псалм 25:14, AMP).

И пак, Святият Дух е “Духът на истината”, Който ни води в цялата истина. Има ли аспект на Бог или Исус, или пасаж от Писанието, които бихте искали да разберете? Молете се и искайте от Святия Дух да ви разкрие истинския му и дълбок смисъл и как може да бъде приложен в живота ви. Напишете това, което Той ви разкрие.

И Исус им обясни какво беше казано за Него в цялото Писание, започвайки с книгите на Моисей и писанията на всички пророци (Лука 24:27, GNT).

Духът разкрива не само истината за Писанието, но и истината за нас и нещата в живота ни.

Има ли област в живота ви, която просто не разбирате? Гневите ли се или страхувате ли се в определени ситуации, без видима причина? Святият Дух знае защо. Направете пауза и се помолете: “Святи Душе, каква е истинската причина да действам по този начин? Позволи ми да видя нещата през Твоите очи. Какво трябва да променя в себе си, за да преодолеем това в живота си?” Напишете това, което Той ви разкрива.

Има ли *обстоятелство*, минало или настоящо, което не разбирате? Духът го разбира. Направете пауза и се помолете: “Святи Душе, каква е истината за тази ситуация? Как я виждаш Ти? Какво се опитваш да промениш в мен и как мога аз да си сътруднича с Теб, за да се случи това, което Ти искаш?” Напишете това, което Той ви разкрива.

За допълнително изучаване:

Исус имаше интимност с Отец: Матей 14:22-23; 17:1-5; Марк 1:35; 6:31, 46-47; Лука 5:16; 6:12.

Божият Дух е близо до нас, когато ние се приближаваме до Него: Псалм 16:8; 34:18; 73:28; 145:18;

Евреи 10:22, Яков 4:8.

Ден 4

Внимавайте да не Го наскърбите

И не донасяйте скръб на Божия Свят Дух чрез начина, по който живеете. Не забравяйте, че Той ви е идентифицирал като Свои Собствени...
(Ефесяни 4:30, NLT).

Общението със Святия Дух е безценно! Неговото изявено присъствие ни дава живот във всяка област на живота ни. За Кетрин Кулман това беше начин на живот. Милиони хора я чува да говори за Божията любов и силата на Неговия Дух. Много преживяха Неговото чудотворно изцеление. В книгата си “Най-великата сила на света” Кулман обяснява как може да наскърбим Духа:

“... Въпреки че Святия Дух е мощната сила на Троицата, Той е чувствителен и лесно се наскърбява. Няма съмнение, че тази прекрасна Личност може да бъде наскърбена от огорчение, гняв, ярост, хула. С други думи, Той може лесно да бъде наскърбен от нещо в живота на всеки, който не живее в кротост, дълготърпение, любов и единството на Духа в свързката на мира.”

Изключително важно е да разберем това, което наскърбява (натъжава) Духа и Го кара да се отдръпне и да не прояви Своето присъствие в живота ни. Внимателно прочетете Ефесяни 4, което осигурява контекста на това какво означава да оскърбим Святия Дух. (Обърнете внимание на стихове 1-6 и 17-3).

Какви нагласи, начини на мислене и поведение, посочени в стихове 17-24, наскърбяват Святия Дух?

Ефесяни 4:17-24 ни разкрива начините на живот и мислене, които натъжават Духа и ни отделят от Неговото изявено присъствие...

Обобщете цялостната дейност в стихове 25-31, която натъжава Духа. Отделете време да запишете и конкретните действия, разкрити в този пасаж.

Ефесяни 4:25-31 разкрива конкретните начини, по които ние се отнасяме към другите, които наскърбяват Духа и ни отделят от Него.

Да, ние можем да натъжим Духа, но добрата новина е, че също така можем да Го развеселим! Внимателно прочетете стихове 1-7, 14-15, 25, 29 и 32 и определете вида поведение, който прави Духа щастлив.

Помислете за антоними (противоположности) на това, което Го наскърбява, и запишете отговора си.

Ключът да не оскърбяваме Святия Дух е да търсим и да запазим духа на чистота и единство. Докато гордостта и нечистотата парализират делото на Духа, смирението го освобождава. Застанете тихо пред Бога. Попитайте Го: “Правя ли всичко за Теб, Господи?” Покайте се за всичко, което Той ви разкрие, че Го е наскърбило и Го помолете за Неговата благодат да ходите в скромни и чисти пътища, които Го удовлетворяват. Поканете Го да се движи в живота ви.

Ден 5

Вие сте обиталище на Святия Дух

**Със сигурност знаете, че сте храм на Бога и
че Божият Дух живее във вас!**

(1 Коринтяни 3:16, GNT).

Всемогъщият Бог - Всезнаещият и Всеможещ Творец на всичко, от микроскопичните молекули, до гигантските галактики - е избрал да направи сърцето ни Свое обиталище! Да, като вярващи, същият Дух, Който възкреси Исус Христос от мъртвите, живее във вас!

Гръцкият учен, пастор и автор, Рик Ренър, споделя какво означава да бъдем обиталище на Божия Дух:

“Когато Святият Дух влезе в сърцето ви, Той си прави толкова удобно обиталище, че всъщност е щастлив да дойде и да живее в нас! Той се премества, заселва и постоянно пребъдва в сърцето ви - Неговото ново обиталище!

Виждате ли, когато се новородихте, чудото се случи в сърцето ви. Святият Дух взе душата ви, която беше мъртва в престъпления и грех, и я възкреси за нов живот. Неговото дело във вас беше толкова славно, че когато Той приключи, вие станяхте Неговото собствено творение (Ефесяни 2:10). В същия момент вашият дух се превърна в прекрасен храм на Бога!”

Вече Святият Дух е с нас на всяко място, на което отиваме, във всеки разговор, който провеждаме и във всяка дейност, в която участваме. Спрете за момент и помислете за това.

Как тази истина ви насърчава, развълнува и укрепва?
Как ви помага в молитвите ви?

Помислете за Божиите обещания в Ефесяни 3:14-20, Лука 12:11-12, Йоан 14:12-17; Колосяни 1:27; 2 Тимотей 1:13-14 и Римляни 8:1-17.

Как тази истина ви предизвиква или обвинява? Как отговорите ви ще ви помогнат да се молите?

Помислете за вашите избори относно нещата, които гледате и слушате, хората, с които се събирате и дейностите, в които участвате.

Е, как бихте описали сегашното си ниво на общение със Святия Дух? Харесва ли ви общението, партньорството и интимността? Чувате ли Неговия глас и преживявате ли Неговото истинско, явно присъствие в живота си? Време ли е за едно добро “пролетно почистване”, така че Той да може да се чувства по-удобно във вас? Помолете Го да ви разкрие състоянието на сърцето ви. Какво ви казва Той? Какви стъпки ви приканва да предприемете?

И така, скъпи братя и сестри, умолявам ви да предадете телата си на Бога поради всичко, което Той е направил за вас. Нека бъдат жива и свята жертва - такава, че Той да я приеме! Това е истинският начин да Му се поклоним. Не копирайте поведението и обичаите на този свят, но нека Бог ви преобрази и превърне в нов човек чрез промяната на начина, по който мислите... (Римляни 12:1-2, NLT).

Въпроси за обсъждане

Ако използвате тази книга като част от серията за Святия Дух на Международно служение Посланикът, моля гледайте видеосесия 2.

Ние имаме общение със Святия Дух.

Гръцката дума за общение е *койнония*, което означава “приятелство, общуване, комуникация, интимност, споделяне заедно, социално взаимодействие, партньорство, съвместно участие, близка и взаимна връзка”. Тези видове общуване могат да бъдат разделени в три основни категории: общение, партньорство и интимност.

1) Святият Дух иска да има непрекъснато общение (койнония) с нас, като синове и дъщери на Бога. Това общение включва приятелски взаимоотношения и споделяне на живота заедно. Защо е важно да посрещнем с “добре дошъл” Святия Дух и Неговото общение в живота си? Какво би станало, ако не го направим?

2) В допълнение към приятелството, Святият Дух иска да бъде в партньорство с нас. Кои са някои от практическите неща, които партньорите вършат, за да си помогнат един на друг в постигането на успех? Какво е уникално относно нашето партньорство с Божия Дух днес, в сравнение с това на старозаветните последователи на Бога, като Авраам или Моисей? Как това ви насърчава?

3) Общението със Святия Дух отива дори отвъд само приятелство и партньорство. То също така включва интимност - близка и взаимна връзка. Как можем ние, като вярващи, да развием това ниво на общение със Святия Дух?

Почит

Всеки израз на уважение или на висока оценка, чрез думи или действия. По същество, да почитаме е да ценим, да уважаваме, да се държим с някого благоприятно и да имаме високо мнение за някого.
(Адаптирано от Американския речник на английския език, Ноа Уебстър, 1828).

4) Основната функция на Святия Дух е да разкрие кой е Исус, да Го почете и прослави. Той ще разкрие Христос и ще изяви Себе Си там, където наистина е почетен. Внимателно прочетете определението за почит. Какви са някои от специфичните начини, чрез които можем да почетем Святия Дух индивидуално и общо, като Негова Църква?

5) Въпреки че Святия Дух (Духът на Бога) никога не е описан като жена в Писанието, Неговите модели на поведение са понякога женствени по функция. Внимателно прочетете Битие 1:27 и обяснете какво говори това за Божия характер, който включва характера на Святия Дух. Как знанието на тази истина се отразява на взаимоотношението ви с Него?

6) Святия Дух е много нежен, внимателен и утешаващ по природа. Ако не сме внимателни, можем да наскърбим или угасим Духа - можем да Го натъжим и накараме да спре да работи в живота ни. Внимателно размишлявайте върху Ефесяни 4:29-32 и идентифицирайте някои от действията, които наскърбяват Духа. С какво наскърбяването се различава от угасянето на Духа, за което 1 Солунци 5:19-22 говори? Как можем да се предпазим от тези действия?

7) Всеки друг грях, познат на човека, е простим от Бога с изключение на един: хулата срещу Святия Дух. Прочетете предупреждението на Исус в Матей 12:22-32 (също и в Марк 3:22-30 и Лука 12:10). В светлината на тези стихове, опишете какво означава да похулим Святия Дух. Защо мислите, че Исус говори толкова сериозно против това?

БЕЛЕЖКИ

[illegible]

ОБОБЩЕНИЕ НА ВТОРА ГЛАВА:

- Святият Дух желае постоянно общение с нас.
- *Общението* включва приятелство, партньорство и интимност.
- *Приятелството* е поддържане на взаимоотношение чрез комуникация и споделяне на живота.
- *Партньорството* е съвместна работа; то добавя действия към комуникацията ни.
- *Интимността* е най-дълбокото ниво на приятелството, в което ние споделяме своите най-съкровени мисли, желания и тайни със Святия Дух, както и Той споделя Своите с нас.
- Святият Дух, който е изцяло Бог, е избрал да направи сърцето (духа) ни Свое обиталище за постоянно.
- Трябва да бъдем внимателни да не Го наскърбяваме, понеже Той е нежен и чувствителен и може да бъде много натъжен от нашите действия.

3

Три нива на взаимоотношения

Заради вашето предание (правилата и традициите, които сте получили от вашите предци), **вие омаловажавате Словото на Бога** (лишавате го от сила и власт).

Вие сте лицемери! Напълно правилно Исая пророкува за вас, когато каза: Тези хора се приближават към Мен с устата си и Ме почитат с устните си, но сърцето им е далеч от Мен. Напразно Ме почитат, понеже поучават човешки заповеди (Исус)
(Матей 15:6-9, АМР).

Ден 1

Исус отправи горепосоченото отрезвяващо изявление към фарисеите, понеже те бяха позволили на традицията да е по-важна от Словото на Бога. Моят речник определя думата “традиция” като “наследен, установен или обичаен начин на мислене, действие или поведение”. Очевидно е, че традицията сама по себе си не е непременно нещо лошо. Има много велики традиции, които аз празнувам с моите приятели и семейството си. Но фарисеите имаха превъзвишена традиция (която беше се превърнала в обичаен начин на мислене за тях) над Божието Слово, която го обезсмисляше. Тази истина е точно толкова актуална и днес. Ние трябва да се уверим, че нашето разбиране на истината се определя от Словото на Бога, а не от преходни чувства, традиции или човешки философии.

Исус обясни също, че традицията на фарисеите нарушаваше взаимоотношенията им с Твореца. Всъщност Той каза, че беше безполезно за тях дори да се покланят на Бога, понеже имаха повече вяра в различните човешки доктрини (учения и разбирания). Истинската интимност с Бог никога не беше част от живота на фарисеите, освен ако някои от тях не се покаят за своята слепота и не прегърнат истината. По същия начин, за да можем ние да се насладим на една близка връзка с Духа, трябва да оставим настрана човешките мисли и традиции и да прегърнем истината за Него, която е явна в Словото Му. В противен случай, подобно на фарисеите, нашите опити за интимна връзка с Бога няма да имат никакъв ефект.

Най-великият Учител

Преди да имам по-дълбоко взаимоотношение с Духа, аз четях Библията и си мислех: “Обичам Бог с цялото си сърце, но всичко ми се вижда малко сухо.” Истината беше, че не бях помолил Святия Дух да бъде част от времето ми на молитва и изучаване на Словото. Това, което открих, е, че единствено Святия Дух може да направи Писанията да оживеят в сърцето ми. Чрез Неговото водителство Библията стана много повече от просто написани думи - тя се превърна в самата същност на живота. Във 2 Коринтяни 3:6 четем:

Той ни даде способност да бъдем служители на Неговия нов завет. Това е завет не на писмени закони, а на Духа. Старият писмен завет завърши със смърт, но в новия завет Духът дава живот (NLT).

Нашият “Нов завет” - изразен чрез Словото на Бога - не е просто списък с правила и наставления. По-скоро той е самият живот, който на свой ред вдъхва живот на онези, които му се покоряват. Можем само да се насладим на пълнотата на този Нов завет чрез Духа, защото Той е Кой-

то разкрива невероятната тайна на това кои сме в Христос (което е посланието на Новия завет). Ето защо трябва да поканим най-великия Учител - Духът, в нашето време на обучение.

Някога имали ли сте учител, който да не е много заинтересован относно нещата, които преподава? Моят опит показва, че това са били най-трудните часове. Да изкараме часа е като да родим. Също така, имали ли сте учител, който просто не обича своите ученици? Ужасно преживяване е, нали? Голямата новина е, че Святият Дух копнее да ни разкрива тайните на Божието Слово и изключително много ни обича! Неговото желание е да ни види как се движим във всеки дар, който Христос ни е осигурил безплатно. Ако искаме и търсим, Той е верен да ни разкрие тайните на живота.

Атмосфера и присъствие

За съжаление, изглежда, че ние често опитваме да изживеем своя невероятен християнски живот без присъствието и съвета на нашия водач. Всъщност Святият Дух е непознат в много от нашите църкви днес. Несъзнателно сме заменили присъствието Му с просто добра атмосфера. Почти сме ограничили проявлението на Божия Дух, понеже няколко души са откликнали или са се опитали да “произведат” Неговото присъствие по “странен” начин.

Не ме разбирайте погрешно, аз вярвам, че ние имаме нужда от подходящата атмосфера в нашите църковни служби. Имаше нужда от много културални промени в Църквата през последните няколко години и една от тях беше именно обновяване на атмосферата. В много отношения Църквата е станала по-адекватна и атрактивна за света. Вярвам, че това е угодно на Бога. Павел заяви: **Аз също се опитвам да угодя на всички във всичко, което върша. Не върша това, което е най-добре за мен, а това, което е най-добро за другите, така че много хора**

да успеят да достигнат до спасение (1 Коринтяни 10:33, NLT). Ние сме свършили чудесна работа в тази сфера, използвайки творческите идеи на хората и развитието на технологиите. Понастоящем някои от най-иновативните места, където съм бил, са точно църкви. Тялото на Христос трябва да бъде пълно с новатори, които постоянно извисяват творчеството до нови нива. Но Църквата никога няма да стъпи напълно в позиция на сила, любов и власт на тази земя, ако не покани Святия Дух във всичките си дела. Не забравяйте, че Той е старшият партньор в това взаимоотношение.

Добрата новина е, че можем да имаме и невероятна атмосфера, и Неговото изявено присъствие. Аз съм толкова развълнуван, когато получа възможност да посетя църкви, в които мога да се насладя и на двете области. Не позволявайте да станете жертва на идеята, че проявлението на присъствието на Святия Дух ще възпре хората от това да влязат в Царството. Трябва да помним, че изгубените бяха привлечени, а не отблъснати от апостолите, поради тяхното партньорство със Святия Дух. Всеки напредък, който ние като Църква постигаме без участието на Духа, ще бъде изгубено.

Дори Исус, Синът на Бог, не направи нищо, докато не получи силата на Святия Дух (вж. Лука 4:1-15). В Лука 4:14-15 четем:

Тогава Исус се върна в силата на Духа в Галилея и новината за Него се разнесе из всички околни райони. И Той поучаваше в синагогите им и всички Го прославяха. Забележете, това Писание гласи, че Той “се върна в силата на Духа”. Този пасаж говори за това, което се случи след като Исус прекара четиридесет дена пост в пустинята, където беше изкушаван от дявола. След като напусна пустинята в силата на Духа, Исус се върна в Назарет и заяви:

Духът на Господа е върху Мене, защото Ме е пома-

зал да проповядвам Евангелието на бедните; Той Ме изпрати да изцелявам сърцесъкрушените, да провъзгласявам освобождение на пленниците и възстановяване на зрението на слепите, да пусна на свобода угнетените; да провъзглася благоприятната Господна година (Лука 4:18-19).

Понеже Исус действаше със силата на Божия Дух, Той беше в състояние да изпълни волята на Своя Отец на земята. По същия начин Църквата, чрез същата тази власт, трябва да проповядва Евангелието на бедните по дух, да носи изцеление на сърцесъкрушените, да провъзгласява освобождение на пленниците, да носи яснотата, да освобождава угнетените и да демонстрира истината, че Божията ръка не се е скъсила да спасява. Но ние никога няма да напредваме в тази небесна кауза, ако не разчитаме на силата на Святия Дух. Исус имаше нужда от силата на Духа, а какво да кажем за нас?

Ден 2

“Още от Исус”

Моето изгарящо желание е повече хора да посещават нашите църкви с цел да преживеят изявеното присъствие на Исус Христос. Чувам някои да казват през цялото време “Нуждаем се от повече от Исус в нашите църкви” и аз напълно съм съгласен с това чувство. Но кой ни разкрива Исус? Святият Дух. Както научихме по-рано в това пътешествие, Святият Дух не е стока, която да желаем. Той е личност, Който трябва да бъде поканен и почетен. Защо да не искаме Духът на истината да присъства във всичко, което вършим? Исус веднъж каза на учениците Си:

Имам още много неща да ви кажа, но не можете да ги понесете сега. Но, когато дойде Онзи, Духът на истината, Той ще ви упътва във всяка истина, понеже

няма да говори от Себе Си, но каквото чуе, това ще говори и ще ви раказва за нещата, които предстоят да се случат. Той (Святият Дух) ще Ме (Исус) прославя, понеже ще взема от това, което е Мое и ще го изявява пред вас. Всички неща, които Отец има, са Мои. Затова казах, че Той ще взема от Моето и ще ви известява (Йоан 16:12-15).

Святият Дух прославя Исус. Исус ни се разкрива чрез Святия Дух. Не можем да заобиколим това, което Бог е създал. Ако искаме повече от Исус в своя живот, ще трябва да ходим в по-близко общение със Святия Дух. Ето защо Святият Дух се нарича Духът на Христос (вж. 1 Петрово 1:11; Римляни 8:9). Когато Духът ни говори, Той представлява Исус. Святият Дух не е просто "приятно допълнение" към живота в Христос, а по-скоро същността на Христос на земята. Проявлението на Неговото присъствие няма да бъде открито там, където Той не е почитан. Ето защо, ако откажем да почитем Духа, Христовото присъствие и сила ще отсъстват от живота ни. Може ли това да е причината, поради която светът (прицелната точка на преобразяващата сила на Христос) често да възприема Църквата като безжизнена и безсилна?

Близко приятелство с Бога

Крайната цел на общуването е дълбокото, лично приятелство. Духът на Бога иска да ви бъде приятел. Всъщност Той копнее за близко общение. Яков казва: **Духът, Който обитава в нас, копнее ревностно** (Яков 4:5). За какво копнее Той? Той копнее за близост с теб и мен. Не е ли това, което всички ние копнеем да имаме с тези, които са най-близко до нас? Забележете, че Той копнее ревностно. Това просто означава, че Той няма да толерира ние да ухажваме друг, както жена ми никога не би споделила интимните тайни на сърцето си с мен, ако аз ухажвам друга жена.

Бог желае нашата пълна преданост. Само един стих по-рано в Яков ние четем: **приятелството със света е вражда против Бога** (Яков 4:4). Речникът определя вражда като “чувство или състояние на враждебност; омраза; зла воля; враждебност”. Това са силни думи. Сигурно бихте искали да попитате защо приятелството със света е вражда против Бога?

Приятелството със света е похотта на плътта. То е възможно най-егоистичното преследване на печалба, статут или положение. Това е индулгенция на нашата плът. Святият Дух знае, че нашето преследване на тези цели само ще доведе до безсилие и празнота. Бог, в Своята ревнива любов, мрази, когато ние флиртуваме с неща, които ще доведат единствено до смъртта на душите ни. Никога не забравяйте, че Бог е съвършен Отец; като всеки велик баща Той мрази да вижда Своите деца да се съгласяват с каквото и да е, което е по-малко от най-доброто. Ето защо Той няма да толерира нашето приятелство със света. Исус желае да можете да изпитате изобилен живот (вж. Йоан 10:10) и Святият Дух проявява желанията на Сина. Не забравяйте, че Божеството е едно в целта Си. Бог изключително много копнее за интимно взаимоотношение със Своите деца. Когато флиртуваме със света, ние не можем да имаме тази дълбока интимност с Бога. Каква огромна загуба и как тя разкъсва сърцето на нашия Отец!

Много отвъд спасението

Аз съм осъзнал, че Божиите намерения за нас отиват далеч отвъд спасението.

Не е “достатъчно добре” за нас да спрем до спасението само. Да, реалността на нашето спасение е толкова прекрасна, че е извън разбирането ни, но мястото ни на Небето е само началото на всичко, което Бог иска да ни даде. Бог изпрати Своя Син и за да можем да се насладим на невероятния живот на тази земя също. Защо? Тъй като

ще е наистина трудно за нас да разширяваме ефективно Неговото царство, когато сме ограничени от страховете и желанията на този свят.

Павел каза: **Благочестието е полезно за всички неща, имайки обещание за настоящия ни живот, както и за този в бъдещето** (1 Тимотей 4:8). Обърнете внимание на думата “благочестие”. Само някой, който познава Бога, може да притежава благочестие, понеже благочестието е да бъдем като Бога. Трудно ми е да бъда като някой, ако съм рядко около Него. Когато прекарваме времето си с хора, обикновено започваме да заприличваме на тях. Ето защо Яков добавя към изявлението си за приятелството със света следното: **Приближавайте се към Бога и Той ще се приближава към вас** (Яков 4:8). Бог иска да прекарва известно време с вас, така че да можете да станете като Него. Ние ставаме благочестиви чрез интимното познаване на Бога и единственият начин да можем да развием това дълбоко взаимоотношение с Него е чрез Духа Му (вж. 1 Коринтяни 2).

Често, когато вярващите прочетат “приятелството със света е вражда против Бога”, те веднага се опитват напълно да се дистанцират от света. Разбира се, в това няма никакъв смисъл. Как може Църквата някога да спечели света, ако се откъсне от човечеството? Като Църква ние трябва да гледаме към Исус като на наш модел. Изгубените бяха привлечени към Исус. Той прекарваше време с бирниците и проститутките - хората, на които религиозните лидери гледаха отвисоко. Той дори ходеше на техните празненства - но нещо беше различно около Него. Исус е висшият пример за това какво означава да живееш в света, но да не бъдеш част от него. Сърцето Му беше съкрушено за хората, които религиозните фанатици отбягваха. Защо Той беше толкова отдаден на хората, които религиозният елит презираше? Защото Той знаеше, че те бяха смирени и гладни за по-великата цел. Той не присъстваше на техните празненства, за да бъде част от това, което те

преследваха; Той беше там, за да им покаже един по нов път.

По същия начин ние сме призвани да достигнем морално покварените и сърцесъкрушените. Ако Църквата не поеме отговорността да бъде ръцете и краката на Христос, кой ще го направи? Ние и само ние сме Неговото Тяло. Чрез трансформиращата сила на благодатта сега сме в Христос. Ние служим като Негови посланици (разширение и представителство на това, което е Той) на земята. Ако ние не носим Божията истина и светлина в този свят, никой друг няма да го направи.

Ден 3

Тихият джентълмен

Ходейки със Святия Дух, аз съм открил, че Той е джентълмен. Той никога няма да наложи волята Си над нас. Ако ние отказваме да се вслушваме в Него, Той ще си мълчи.

Аз съм пътувал и служил вече повече от двадесет и пет години. През това време съм забелязал нещо при шофьорите, които ме вземат от летището. Те са винаги любезни и чрез тях винаги получавам изключително полезна и детайлна информация относно престоя ми и времето на служение. Но обикновено те не говорят с мен, освен ако аз не ги заговоря пръв. Това е така, защото техните пастори са ги инструктирали предварително да не го правят, в случай, че трябва да работят или да се подготвят за служението в колата. Имал съм много шофьори със сърце на слуга през годините и съм много благодарен за тях. Поради тази причина, аз си поставям за цел да попитам шофьора за неговото семейство или връзката му с църквата. Ако аз не започна, може да пропътуваме целия път с автомобила без да проведем какъвто и да е качествен разговор.

Вярвам, че можем да открием подобен атрибут в Святия Дух. Той няма да се ангажира с нас, освен ако ние първо

не се позиционираме да чуем гласа Му. Ако ние не се ангажираме с Него, Той често остава тих. Не забравяйте, Яков каза, че Бог се приближава към нас, когато ние се приближаваме към Него. Ние сме отговорни за предприемане на първата стъпка. Ние трябва съзнателно да навлезем в това невероятно общение с Него. Казано по-простичко, най-великата покана на всички времена е отправена към вас. Сега зависи отново от вас да предприемете някакви действия.

Тази истина е непозната за много вярващи. Затова често чувам коментари като: “Защо Бог не ми говори?” или “Бог не ми е говорил от години”. Въпросът всъщност е дали тези хора се стремят към общение с Бога, така както Библията описва, че трябва. Ако искаме да бъдем близо до Бога, трябва да се стремим да Го познаваме, а това означава, че трябва да се стремим с всичко вътре в нас към приятелство с личността на Неговия Дух.

Насърчавам ви активно да се стремите към общение със Святия Дух. Ще бъдете изумени от отклика Му. Подобно на много от моите шофьори, Той ще остане в компанията ви, независимо дали общувате с Него или не, защото е обещал никога да не ви забравя или изоставя (вж. Евреи 13:5). Но ако вие не Го въвлечете в разговор, Той обикновено ще си мълчи, а вие никога няма да можете да се насладите на пълното изразяване на Неговото присъствие в живота си или на ползите от общението си с Него.

Дълбоките неща на Бога

Нека погледнем Йоан 16 от друг ъгъл:

Има още толкова много неща, които бих искал да ви кажа, но няма да можете да ги понесете сега. Когато Духът на истината дойде, Той ще ви упътва във всяка истина. Той няма да говори от Себе Си, но ще ви казва това, което е чул. Той ще ви каже за бъдещето. Той ще

Ме прослави, като ви казва каквото е получил от Мен. Всичко, което принадлежи на Отец, е Мое; ето защо казах: “Духът ще ви казва нещата, които е получил от Мен” (Йоан 16:12-15, NLT).

Това изявление дойде по време на един от последните мигове на Исус със Своите ученици, преди разпъването Му. Малко по-късно същата вечер Исус беше арестуван от римските офицери, а после и осъден на смърт. Очевидно това е момент, който човек би използвал, за да каже това, което наистина е важно.

Забележете какво казва Исус: **Има още толкова много неща, които бих искал да ви кажа, но няма да можете да ги понесете сега** (стих 12). Исус беше всичко за тези мъже. Те бяха с Него в продължение на години. Всеки от тях беше напуснал семейство, приятели и работно място, за да Го последва. Учениците вероятно мислеха: “Какво трябва да направим, за да получим пълната картина?” Точно тогава Исус направи важно обещание: **Когато Духът на истината дойде, Той ще ви упътва във всяка истина** (стих 13) С други думи: “Въпреки че Аз съм с вас сега (в плът), вие не сте в състояние да получите всичко, което имам да ви дам. Но ще ви изпратя Святия Дух и Той ще говори думите Ми, ще разкрива волята Ми и ще ви потготви за онова, което предстои.” Какво обещание само! Спомнете си предишните думи на Исус от същата вечер:

Но Аз ви казвам истината. Във ваша полза е Аз да си замина, понеже, ако не си замина, Утешителят няма да дойде при вас; но ако отида, ще ви Го изпратя (Йоан 16:7).

Надяваме се да започнете да виждате тези думи в нова светлина. Бог не си играе на криеница с нас, като ни създава трудности да Го открием. Напротив! Всички ние желаем да имаме близки взаимоотношения с хората, които обичаме. Същото се отнася и за Бога. Когато Исус ходеше по земята, Той беше най-точното представяне на Неговия

Отец за човека (вж. Евреи 1:1-3; Колосяни 1:15-19). Но, както знаем, Исус сега стои от дясната страна на Отец в небето. Святият Дух е Личност на Божеството, Който живее с и в Божиите хора на земята, така че, за да познаем дълбоките неща на Бога, трябва да познаваме Неговия Дух - Духът на истината.

Тома Неверни

След като Исус възкръсна от мъртвите, десет от учениците бяха в една стая. Вратите бяха заключени. Изведнъж Исус се появи, а учениците бяха напълно изумени и в шок. Исус всъщност трябваше да ги убеди, че не е призрак. Десетимата се зарадваха над чудото на възкресението Му и по-късно споделиха с Тома, който не беше заедно с тях когато Исус им се яви. Чувайки новината, Тома “безсрамно” отговори: “Докато не видя в ръцете Му белега от гвоздеите и не сложа пръста си в белега от гвоздеите, както и докато не поставя ръката си в ребрата Му, няма да повярвам (Йоан 20:25).

След няколко дни, когато всички единайсет ученика бяха в стаята, Исус изведнъж се появи отново. Преди да направи или каже каквото и да е друго, Той веднага се обърна към Тома, сякаш искаше да каже: “Добре, Тома, нека се погрижа за твоето неверие.” Думите Му бяха: **Протегни си пръста тук и виж ръцете Ми, протегни и ръката си тук и я постави в страната Ми. Не бъди невярващ, а вярващ (Йоан 20:27).** Тома отговори: “Господ мой и Бог мой!” Сега чуйте какво Исус казва:

Тома, понеже ти Ме видя, ти повярва. Благословени са онези, които не са видели, но пак са повярвали (Йоан 20:29).

По същество Исус заявява: “Тома, благословената група от хора са онези, които ще повярват, без да видят.” Аз

си мислех: “Исусе, това е много трудно. Искам да кажа, човекът вече се измъчваше достатъчно. Той очевидно се чувстваше ужасно. Той се беше покаял! И все пак Ти го погледна и каза: “Блажени са онези, които не са видели и пак са повярвали.” Не можех да разбера защо Исус беше толкова строг с Тома. Един ден Господ ми проговори: “Аз всъщност не смърях Тома, а просто посочвах един факт. Нивото на интимност на разположение на онези, които Ме познават чрез Духа Ми, е много по-голямо от това на онези, познавали Ме във физическия смисъл на думата”.

Ден 4

Три нива на взаимоотношения

И така, какво точно искаше да каже Исус на Тома? За да отговоря, позволете ми да обясня защо по-дълбока интимност може да бъде постигната чрез вяра, отколкото с виждане.

Има три нива на взаимоотношения: физическо, душевно и духовно ниво. Най-ниското (най-повърхностно) ниво е физическото. Много романтични връзки започват от тук с мисли като “Тя изглежда много добре” или “Той изглежда много добре, така че може би трябва да се съберем заедно”. За съжаление, много от двойките имат взаимоотношение единствено на това ниво, когато се оженят. Те мислят: Можем да пренебрегнем факта, че не се разбираме много добре или че наистина не си говорим и не сме свързани с общи интереси, понеже той или тя много ме привлича. В тези случаи душевното ниво не е добре развито. Сватбените камбани звънят, меденият месец приключва и реалността на живота изведнъж ги удря. Тази двойка ще трябва да осъзнае, че е необходимо да установи по-дълбоко ниво на интимност помежду си или ще претърпи нещастен брак. Ако не се ангажират с по-дълбоко взаимоотношение, жената ще преследва интересите си с приятелките си, как-

то и мъжът ще преследва своите интереси с приятелите си. Накрая те просто ще си съжителстват. Това никога не е било Божието намерение за брака.

Следващото ниво на взаимоотношение е душевното, което е свързано с личността на човека. Това беше нивото на взаимоотношение, което Давид и Йонатан имаха: **... душата на Йонатан се свързва с душата на Давид и Йонатан обичаше Давид като собствената си душа** (1 Царе 18:1). Когато Йонатан беше убит, Давид го оплака: **Съкрушен съм заради теб, братко Йонатане; ти ми беше много приятен; любовта ти към мен беше чудесна, надминавайки любовта на жените** (2 Царе 1:26). Давид не говореше за някакво извратено физическо взаимоотношение. Нямаше никакво физическо привличане между тях. Тяхната връзка беше душевна и напълно свободна от всякакви неестествени физически аспекти. И все пак те успяха да изградят много по-дълбоко взаимоотношение от чисто физическата връзка между мъж и жена (това имаше предвид Давид като каза “любовта на жените”).

Душевното ниво е нивото, на което трябва да бъдат изградени браковете. Не ме разбирайте погрешно, физическият аспект на една връзка е много важен. Аз съм изключително привлечен от жена ми; тя е най-красивата жена на света за мен. Но има много по-дълбоки нива на взаимоотношение, които може и трябва да бъдат постигнати между съпруг и съпруга. Факт е, че личността на Лиза е по-скъпа за мен, отколкото физическата ѝ красота.

За съжаление съм чувал много истории за мъже и жени, които напускат партньорите си заради някого, когото са срещнали онлайн. Преди няколко години проповядвах в църква, където един господин се приближи до мен след края на служението. Той беше заобиколен от шест малки деца. Две носеше на ръце, две се държаха за краката му и две тичаха из фойето. Понеже човекът имаше толкова депресиран израз върху лицето си, аз го попитах: “Господине, добре ли сте?” Той каза: “Не съвсем. Днес жена ми

ни напусна - мен и шестте ни деца, заради мъж, когото срещнала в интернет.” Нейната “душевна” връзка с другия човек се развила до такава степен, че тя била готова да напусне съпруга си, след много години брак. Душевното взаимоотношение било достатъчно силно, за да отдели тази майка от нейната естествена склонност да се грижи за децата си.

Нивото на душевно взаимоотношение често изисква малко или дори никакво физическо взаимодействие. Ето защо взаимоотношения, които започват като взаимоотношения от далечни разстояния, в крайна сметка завършват с едни от най-добрите бракове. Без потенциалните неща, които да отвличат вниманието, като физическото привличане, двойката е в състояние да се съсредоточи върху развитието на своята душевна връзка.

Най-високото ниво на взаимоотношение

Най-висшето или най-дълбоко ниво на взаимоотношение е духовното ниво. Именно за това ниво говореше Исус на Тома. Павел каза: **Защото кой човек знае какво има в човека, с изключение на духа на човека, който е в него?** (1 Коринтяни 2:11, NASB). С други думи, не можете да знаете истинските мисли или мотиви на човека, освен ако не сте в унисон с духа му.

Както вече споменах, Лиза и аз наскоро отпразнувахме своята тридесетгодишнина. Някои от любимите ми спомени от това време бяха свързани с това как седяхме заедно до басейна и обсъждахме неща за Бог. Дори прекарахме доста време в разговори за това послание, което в момента четете. Като споделях това, което Бог поставяше в сърцето ми, тя отговаряше с мъдрост и откровение, които допълнително осветяваха онова, което Духът ми разкриваше. Тъй като и двамата имаме близка връзка с Духа, ние сме в състояние да общуваме на дълбоко духовно ниво.

Това е и една от основните причини, поради които с

Лиза се молим заедно. Това ни свързва духовно, понеже общуваме заедно относно нещата на Духа. Поради същата причина сме постановили персонала на международно служение *Посланикът* да прекарват първите петнадесет минути на всеки ден в обща молитва. Правим това, защото искаме нашият екип да бъде духовно свързан. Удивително е това, което прекараното време в молитва е извършило за взаимоотношенията между нашите служители. Същото е вярно и за всяко взаимоотношение: общението около Словото и молитвата ще развие най-дълбокото ниво на интимност между хората, понеже това е духовно взаимоотношение.

Има разлика между интелектуална дискусия за духовните неща и истинско духовно общение. Понякога хората започват да ми говорят за Библията и знам, че те просто предават информация. Как го разбирам ли? Това, което казват, е много уморително и умът ми се изтощава. Те говорят от ума си, а не от духа си. Има и такива, които говорят за духовните неща от духа си. Мога да говоря с тях в продължение на часове, без да се изморя, понеже се свързваме на духовно ниво.

Ден 5

Да познаваме Бога чрез Неговия Дух

Сега нека погледнем 1 Коринтяни 2:11 в пълнота:

Защото кой човек знае мислите на човека, освен духа на човека, който е в него? По същия начин, никой не знае мислите на Бога, освен Божия Дух (NASB).

Гръцката дума, преведена тук като “мисли”, най-добре се определя като “състояние на личността или състав”. Павел всъщност казва, че никой не може да познае истинския “състав” на Бога (което означава дълбоките неща в сърцето), без да познава Божия Дух. Под “познава” имам

предвид да има разбиране, което е много повече от някакво повърхностно знание, което може да се получи с малко или дори без никакво усилие. Практически всеки в САЩ знае кой е нашият президент, но повечето от нас нямат лични взаимоотношения с него. Ние не знаем неговите най-дълбоки желания, това, което го движи напред, или това, в което той наистина вярва. По същия начин, ние никога няма да имаме нищо повече от “общоизвестното знание” за Бог, ако не Го открием чрез Неговия Дух.

Павел продължава: **А ние не сме приели духа на света, но Духа, Който е от Бога, за да можем да разберем нещата, които са ни подарени от Бога** (1 Коринтяни 2:12, ESV). Какво невероятно изявление! Никой не знае какво има в Бога освен Духа Му (ст. 11), но Той ни е дал същия този Дух! Чрез взаимоотношението с Божия Дух ние можем да имаме интимност с Твореца на духовно ниво - най-висшето ниво на взаимоотношение.

Павел отиде до това ниво с Духа. Въпреки че никога не беше ходил физически с Исус, той каза: **Но нека ви бъде известно, братя, че Евангелието, което ми беше проповядвано, не беше човешко. Нито съм го получил от човек, нито съм го научил от човек, но то дойде през откровението на Исус Христос** (Галатяни 1:11-12). Как беше разкрит Исус на Павел? Павел ясно заявява, че това откровение не беше дошло от човек. Ако той не беше получил това откровение от човек и не беше прекарал време с Исус по плът, тогава трябва да е получил това откровение чрез Духа на Христос (Святия Дух).

Възможно ли е Павел всъщност да е бил в състояние да отиде в по-голяма дълбочина във взаимоотношението си с Исус, понеже никога не беше ходил физически със Спасителя? Петър, който физически беше взаимодействал с Исус, написа писмо към края на живота си, в което заяви: **... нашият любим брат Павел също ви пише с мъдростта дадена му от Бог - говорейки за същите тези неща във всичките си писма. Някои от коментарите му са**

трудни за разбиране... (2 Петрово 3:15-16, NLT). Петър беше този, който разговаряше с Исус лице в лице всеки ден в продължение на години. Той присъстваше, когато Исус бе прославен на Планината на преображението. Той стана свидетел на разпъването и след това видя и общува с Исус след възкресението. И все пак този ученик, който се беше ползвал от години на взаимодействие с Исус в плът, каза, че някои от откровенията на Павел от Духа бяха трудни за разбиране. Аз лично вярвам, че това показва, че Павел беше навлязъл в по-голяма дълбочина във взаимоотношенията си с Исус отколкото Петър.

Чрез вдъхновението на Духа, Павел написа по-голямата част от книгите в Новия завет, без някога да е ходил с Исус по плът. Как би могъл да направи това? Защото Духът е Този, Който напълно разкрива Исус. Спомням си думите на Исус: **Има още много, което бих искал да ви кажа, но не можете да го понесете сега. Когато Духът на истината дойде, Той ще ви упътва във всяка истина** (ще ви дава пълното откровение)” (Йоан 16:12-13, NLT). Павел не можеше да основе своята вяра в Исус на предишни физически взаимодействия с Него, понеже нямаше такива. Той трябваше да вярва и да получава откровения, без да беше виждал Исус преди това, физически. По същество, това отстранява всеки аспект на физическото, което можеше да се съпротиви на нещата, които Духът се опитваше да му покаже. Това е, което Исус имаше предвид при срещата Си с Тома. Фактът, че Павел нямаше физическо взаимоотношение с Исус, на което да разчита, означаваше, че той трябваше напълно да се облегне на своето духовно взаимоотношение с Учителя. Той нямаше друг избор.

Подобно на Павел, на вас и на мен ни е дадена възможността да следваме Исус без да бъдем на плиткото ниво, което едно физическо познаване би могло да ни осигури. Уникалната истина е, че сега можем да бъдем по-близки с Исус, отколкото ако бяхме ходили по плът с Него. Без възможността физически да ходим с Исус, ние трябва да

общуваме с Него чрез Духа на Христос, Който живее в нас, като по този начин творим едно по-дълбоко и духовно взаимоотношение с Бога. Колко невероятно е това само!

Преживейте Го на най-дълбоко ниво

Бог знае, че нашата плът е (за сега) неизкупена. Нашият дух е изкупен и е по образ и подобие на Исус (вж. 1 Йоан 4:17). Душата ни е в процес на изкупление (вж. Яков 1:21). Но физическото ни тяло все още не е изкупено.

Забелязали ли сте колко лесно се изморяваме и колко бързо ни омръзва всичко? Някои хора могат да си купят нов автомобил, който се превръща в нещо обичайно само седмица по-късно. Това е естеството на неизкупената плът. Физическото измерение е много плитко. То е краткотрайно и скоро ще отмине. Така че Бог, в Своята доброта, казва: “Аз няма да разкривам Себе Си на Моите хора физически. Ще направя така, че те да могат да общуват с Мен чрез Духа Ми, така че да успеят наистина да Ме опознаят.” Това е почти като Бог да каже: “Аз искам да имам взаимоотношение от далечно разстояние с онези, които обичам, така че те наистина да могат да познаят сърцето Ми.”

Като Църква, ние сме Невястата на Христос. Бог ни подготвя за брак изпълнен с живот с Него. Той ни позволява да Го опознаем на най-дълбоко ниво (духовно), преди да Го познаваме на физическо ниво. Ето защо Павел по-късно пише: **От сега нататък не зачитаме никого по плът. Дори да сме познавали Христос по плът, сега вече не Го познаваме по този начин** (2 Коринтяни 5:16). Сега Го познаваме чрез Духа - Духът на живия Бог. Имаше време, когато Христос се яви в плът. Но сега, тъй като Той вече не присъства физически на земята, имаме възможност да Го познаваме чрез Духа. Ако пренебрегнем общението си с Духа, ние се отказваме от възможността да опознаем и Сина. Духът издирва всичко в сърцето и ума на Бога, за да

ни разкрие Исус. Ако искате дълбоко взаимоотношение с Бога, трябва да преминете отвъд повърхностните познания за Него и да навлезете в пътешествието на разкриването Кой е Той наистина. Това пътешествие е възможно единствено чрез общение с Духа. Ето защо не можем да спазваме каквито и да е традиции (обичайни модели на мислене) свързани със Святия Дух, които не се коренят във вечното Слово на Бога. Когато позволим на погрешни схващания, лични пристрастия или негативни преживявания да изопачат нашето разбиране за Духа, ние няма да се насладим на пълното обещание на Божието славно присъствие в живота ни. Не можем да познаем Бог извън Неговия Дух.

Вярвам, че може да имате взаимоотношение с Духа, в което вие да започнете да копнеете за това, за което Той копнее, и да чувствате това, което Той чувства. Най-дълбокото ниво на взаимоотношение - духовното ниво - е достъпно за вас. На това ниво ще имате интимност с вашия Създател както с никой друг. Но първо трябва да се стремите да разберете кой е Святия Дух, ако ще ходите в близко общение с Него. Как можете да Го опознаете? С четене на Словото Му и прекарване на време в присъствието Му. Бог иска да се приближи до вас. Всичко, което вие трябва да направите, е една първа стъпка в приближаването си към Него.

Отделете малко време, за да размишлявате върху стиховете по-долу и позволете на Духа да извърши делото Си в сърцето ви. Обръщайки се към Бога, помолете Го да отстрани всички нагласи и начини на мислене (покривала), които ви пречат да преживеете Неговото присъствие. Когато тези покривала бъдат отстранени, вие ще можете да Го видите както никога преди. Като се вгледате в лицето Му (прекарайте качествено време лице в лице с Него, като Негов близък приятел), Той ще ви превърне в Свое подобие. Оставям ви с тези думи на апостол Павел:

Но всеки път, когато някой се обърне към Господа, покривалото се сменя. Защото Господ е Духът и където е Духът на Господа, там е свобода. Така че всички ние, на които покривалото е било отместено, можем да видим и да отразяваме славата на Господа. И Господ - Който е Духът - ни прави все повече и повече като Себе Си, докато се променяме в Неговия славен образ (2 Коринтяни 3:16-18, NLT)

Посрещнете Го като свой учител

Вие сте приели Святия Дух и Той живее във вас. Затова няма нужда никой да ви учи на това, което е истина. Духът ви учи на всичко, което имате нужда да знаете и това, което Той ви учи, е вярно - не е лъжа.

**Така че, точно както Той ви е научил, останете в общение с Христос
(1 Йоан 2:27, NLT).**

Святият Дух играе много роли в живота ни, но вероятно най-великата Му роля е тази на учител. Той винаги ни учи на нещо. Той е най-добрият родител, който постоянно живее в нас, носейки насока и корекция по Своя нежен и любящ начин.

Писанието е вечният учебник на Духа. Божието Слово е запис на Божиите мисли. За да мислим като Него, говорим като Него и действваме като Него, ние имаме нужда от Словото Му - и трябва да Го разбираме. Това е работата на нашия Учител: да ни води и упътва във всяка истина, да разгръща смисъла на Писанията, от които имаме нужда, точно когато имаме нужда от тях. Франсис Франджипейн - автор и пастор, красноречиво обяснява:

“Словото на Господа, обединено със Святия Дух, е средството на нашата трансформация в образа на Христос. ... Словото е Бог. Писанията не са Бог, но Духът, който лъха от думите, е Бог. И този Свят Дух трябва да бъде почетен като Бог. Следователно, когато търсите Господа, молете се да не четете просто интелектуално. По-скоро поискайте от Святия Дух да говори на сърцето ви чрез Словото.

... Когато коленичите в смирение пред Господа, Словото ще бъде насадено в душата ви, превръщайки се в част от вашия характер (Яков 1:21).

Спрете за момент и се запитайте: “Как мога да подхожда към Божието Слово? Да поканя ли моя Учител да ме учи? Само да чета ли или и да получавам от Него?” Сега попитайте Духа: “Какво бих могъл да направя по различен начин, за да може Словото да оживее и стане част от моето естество?” Напишете това, което Той ви разкрива, и го приложете на практика.

Дали времето прекарано в молитва е единственото време, през което Духът ни учи? Не, Той може да ни учи постоянно и ако сте в хармония с Него, има урок за научаване на всяка крачка. Франджипейн препоръчва:

“... Носете си бележник и химикалка с вас през цялото време... Ние сме призвани да пребъдваме в Него, а не просто да Го посещаваме. ... Трябва да разработите такава слушащо ухо, че Духът да може да говори с вас навсякъде и относно всичко. Почетете Го и Той ще ви почете.”

Това може да изглежда по различен начин за всеки човек. Използвайте средства или технологии, които работят най-добре за вас. Важното е, че можете да слушате и запомняте това, което Той ви говори.

Внимателно размишлявайте върху стиховете по-долу. Какво ви разкрива Духът за Словото в живота ви?

2 Тимотей 3:16-17; 2 Петрово 1:12-21

Второзаконие 6:6 ; 11:18; Псалм 119:9-11; Колосяни 3:16

Псалм 19:8; 119:105, 130; Притчи 4:20-23; 6:20-23

Евреи 4:12; Яков 1:21; Еремия 23:28-29

Призови Ме и Аз ще ти отговоря. Ще ти кажа прекрасни и чудни неща, които никога не би разбрал сам (Еремия 33:3, The Message).

Ден 2

Посветете Му се като към Господ

Исус отговори: Най-важната заповед е следната: ...
Господ нашият Бог е единственият Господ.
Трябва да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си
сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката
си сила (Марк 12:29-30, NLT).

Господ, Който е Духът, ни обича много и копнее за нашата пълна любов. Той не иска нашата обич и внимание да бъдат насочени към света или нещата в него. Той казва:

Не обичайте пътищата на света. Не обичайте светските неща. Любовта към света изсмуква любовта ви към Отец. На практика всичко, което се случва в света - човек да иска винаги нещата да стават по неговия начин, да иска всичко за себе си, да държи на това да изглежда важен - няма нищо общо с Отец. Всичко това просто ви изолира от Него. Светът и всичките му желания, копнежи и мечти умират - но всеки, който върши това, което Бог иска, е подготвен за вечността (1 Йоан 2:15-17, The Message).

Проверете и тези свързани с това стихове: Матей 16:24-26; Тит 2:12-14; Яков 4:4-6; Йоан 15:18-21; Римляни 12:2.

КЪДЕ Е ВАШАТА ВЯРНОСТ? Погледнете честно. Задайте си въпроса:

Кой или какво получава по-голямата част от времето и вниманието ми? Как прекарвам свободното си време?

Кой или какво ме вълнува? Технологиите и модните тенденции на правилното място ли са в живота ми?

За какви неща харча парите си?

Какви мисли най-често минават през ума ми? За какво говоря най-често? Какви теми се просмукват най-често в молитвите ми?

Нашите думи разкриват пристрастията ни. Исус каза, че това, с което е пълно сърцето ни, е това, което ще излезе от устата ни (вж. Лука 6:45).

Прегледайте вашите отговори. Попитайте Святия Дух: “Трябва ли да настроя приоритетите си? Има ли нещо, което да е станало идол в живота ми? Има ли нещо, което да преследвам повече от Теб?” Какво ви казва Той? Какви стъпки ви подтиква да предприемете, за да пренасочите вашата вярност към Него?

Размишлявайте върху Божиите думи в Матей 6:19-21 и Колосяни 3:1-17. Употребете ги, за да напишете молитва на посвещение, в която искате от Святия Дух да ви помогне да бъдете лоялни на Господа, вашия Бог.

Ден 3

Израствайте постепенно чрез Неговата благодат

Ние се преобразяваме точно като Месия. Животът ни става все по-светъл и прекрасен, когато Бог влезе в живота ни и ние станем като Него (2 Коринтяни 3:18, The Message).

Точно преди да отиде на кръста, Исус направи ключово изявление за Святия Дух: **Все още имам много неща да ви кажа, но не можете да ги понесете сега. Но когато дойде Приятелят, Духът на Истината, Той ще ви води за ръка и ще ви упътва във всяка истина...** (Йоан 16:12-13, The Message).

Като всезнаещ, Исус можеше да сподели много истини със Своите ученици, но Той знаеше, че те няма да могат да ги разберат. Трябваше им още време да израснат. След като Той умря, възкръсна и се възнесе на небето, Отец изпрати Своя Дух, за да ни помогне да израстваме постепенно чрез Неговата благодат.

Добрият родител ще очаква ли от своето новородено бебе да разбира таблицата за умножение? Ще очаква ли от едва проходилото си дете да знае как да се оправя с данъците? Не. По същия начин Святия Дух изчаква, докато сме достатъчно зрели, за да поемем истината, която Той иска да ни каже. Той ни води не само в цялата истина относно Писанието, но и в истината относно нас самите, нашите деца, нашето здраве, нашите обстоятелства и т.н.

Според Божието Слово, ние израстваме (ставаме като Исус) от едно ниво на вяра и слава към друго. Ние участваме в този процес, както и Святия Дух. Внимателно размишлявайте върху Филипяни 1:6; 2:12-13; 1 Солунци

5:23-24 и Евреи 13:20-21. Какво ви разкрива Духът в тези стихове за израстването в Христос? Виждате ли важните неща, които се повтарят в тези пасажии?

Най-известният проповедник на Англия в късния деветнадесети век, Чарлз Спърджън, пише обширно по много теми, включително за Святия Дух и духовното израстване. Той казва:

“Ние вярваме в Исус за нещата, които не можем да извършим сами. Ако можехме да се справим със собствената си сила, защо ще трябва да гледаме към Него? От нас се изисква да вярваме, а Господ (Святия Дух) ни прави ново творение. Той няма да вярва вместо нас, нито ние трябва да извършваме делото на новорождението вместо Него. За нас е достатъчно да се покоряваме на Неговите заповеди. Господ извършва новораждането в нас.”

Не се подавайте на мислене от типа на: “Трябва да съм по-зрял духовно.” Това не е вярно. Подобно мислене само ще ни накара да се чувстваме осъдени и ще изсмуче духовната ни сила. Спрете за момент и се помолете: “Святи Душе, на какво ниво на духовна зрялост ме виждаш в момента?” Какво ви казва Той?

Начинът, по който Духът ви вижда, е начинът, по който трябва и вие да гледате на себе си. Помолете Го да ви даде благодат да се приемете такива каквито сте, за да можете да продължавате да израствате.

Опитвали ли сте се трескаво да се промените? Ако да, по какъв начин? Какво виждате по различен начин сега?

Ден 4

Ценете божествените връзки, които Той създава

**Обичайте от цялото си сърце, не се преструвайте. ...
Бъдете добри приятели, които обичат дълбоко;
практикувайте това да бъдете “втора цигулка”
(Римляни 12:9-10, The Message).**

Ние сме създадени за взаимоотношение с Отец и с хората. Помислете за това. Какъв би бил животът ви без взаимоотношения? Ако оставите настрана всички жизненоважни взаимоотношения, какво ще ви остане? Един самотен, празен живот.

Благодаря на Бога за взаимоотношенията! Стойността на един благочестив приятел е безценна. Добрият приятел ни изостря умствено, емоционално и духовно, както желязото изостря желязо. Добрият приятел ви казва с любов когато грешите и донася корекция, когато е необходимо. Добрият приятел празнува успехите ви и ви насърчава да продължавате, дори в трудностите на живота.

По-добре е да имате приятел, отколкото да сте сами, защото тогава ще получите по-голямо удоволствие от това, което печелите. Ако паднете, вашият приятел може да ви помогне да се изправите. Но ако паднете без да имате приятел наблизо, наистина сте в беда (Еклисиаст 4:9-10, CEV).

Научихме, че има три нива на взаимоотношение - физическо, душевно и духовно. Как знанието за тях ви помага да разберете настоящите си взаимоотношения? При кои взаимоотношения би ви помогнало това знание най-много? Защо?

Най-дълбоките и смислени връзки, които можем да имаме, са тези, които са на духовно ниво. Опишете какви са този вид взаимоотношения. Кои са някои от ползите и предимствата от общуването на духовно ниво, вместо това на душевно или плътско?

Има ли хора, с които бихте искали да развиете по-дълбоки взаимоотношения? Спрете за момент и се помолете: "Святи Душе, какво мога да направя, за да имам по-дълбоки и духовни взаимоотношения с хората, които си поставени в живота ми?" Замълчете и слушайте. Напишете това, което Той ви говори.

Молитва за божествени връзки:

Святи Душе, дай ми божествени връзки. Както Йонатан беше за Давид, както Рут беше за Ноемин, както Йоан беше за Исус, така ме свържи с хората, с които искаш да имам взаимоотношение. Дай ми Твоята благодат, за да имам здрави взаимоотношения, включително и тези на духовно ниво. В името на Исус, Амин!

За допълнително изучаване:

Притчи 13:20; 17:9, 17; 27:6, 10, 17; Йоан 15:13;
1 Йоан 1:7; 1 Царе 18:1-4.

Ден 5

Преживейте Бог на най-дълбокото ниво

**... Научете се да познавате Бога на вашите предци
интимно. Поклонете Му се и Му служете с
цялото си сърце и готов ум
(1 Летописи 28:9, NLT).**

Най-голямото желание на Бога е да ни познава интимно. Той ни кани да живеем заедно с Него. Може ли да има по-голям копнеж? Павел каза: **Всичко останало е безполезно, в сравнение с безграничната ценност на това да познавам Христос Исус, моя Господ. Заради Него съм пренебрегнал всичко останало, считайки всичко за боклук, така че да мога да придобия Христос** (Филипяни 3:8, NLT).

Да преживява дълбините на Исус Христос беше копнежът на Жана Гийон. Това беше толкова важна мисия, че тя написа книга със същото име. Тази францужойка от седемнадесети век повлия на вярващи като Джон Уесли, Хъдсън Тейлър и Уочмън Ни. Що се отнася до интимността, тя казва:

“Позволете ми да ви попитам... Имате ли копнеж да познавате Господа по по-дълбок начин? Бог е направил подобно преживяване и ходене с Него напълно възможно и достъпно за вас. Той го е направил възможно чрез благодатта, която е дал на всичките си изкупени деца. Той го е направил чрез Святия Си Дух. Как тогава ще можете да познавате Господа по такъв дълбок начин? Молитвата е ключът.”

Е, как бихте описали молитвата по отношение на познаването на Бога интимно? Внимателно прочетете молитвата на Исус в Матей 6:5-15. Какво можете да научите от Него и да го приложите в живота си?

Както вече научихме, когато се новородим, Святият Дух идва да живее в нашия дух. Така че, когато Духът комуникира с нас, Той прави това в нашия дух. Жана Гийон продължава:

“Господ може да бъде срещнат единствено във вашия дух, в дебрите на вашето вътрешно “аз”, в Светая Светих; това е мястото, в което Той обитава. Господ веднъж обеща да дойде и да направи Своя дом във вас (Йоан 14:23). Той обеща да се срещне с онези, които Му се покланят и които вършат Неговата воля. Господ ще ви срещне в духа ви... Когато сърцето ви е обърнато към Господа, вие ще имате Неговото присъствие.”

Най-интимният начин, по който можем да познаем Бога, е чрез Неговия Дух - Святия Дух, Който Той ни е дал (вж. 1 Коринтяни 2:9-12). Спрете за момент и се помолете: “Святи Душе, има ли някакви заблуди, негативни преживявания или лични пристрастия, които аз имам относно Теб, които изкривяват разбирането ми за Теб?” Замълчете и слушайте. Помолете Го да премахне всеки начин на мислене, който ви държи далеч от Неговото присъствие. Напишете това, което Той ви разкрие.

Размишлявайте върху тази истина и помолете Святия Дух да ви разкрие значението ѝ в сърцето ви.

Но всеки път, когато някой се обърне към Господа, покривалото ще се отмахне. Защото Господ е Духът и където е Духът на Господа, там е свобода. Така че всички ние, на които им е било премахнато покривалото, можем да видим и отразим славата на Господа. И Господ - Който е Духът - ни прави все повече и повече като Него, докато се преобразяваме в славния Му образ (2 Коринтяни 3:16-18, NLT).

Въпроси за обсъждане

Ако използвате тази книга като част от серията за Святия Дух на международно служение Посланикът, моля гледайте видеосесия 3.

1) Исус каза, че фарисеите бяха позволили на човешките традиции да принизят авторитета на Божието Слово. Какви са човешките традиции и защо са вредни за общението ни с нашия Създател? Дайте най-малко един съвременен пример за човешки традиции, които потулват истината на Божието Слово.

2) Святият Дух копнее да бъде нашият най-добър приятел и ревнува за интимното ни общение. Кои неща в света са откраднали вниманието и обичта на Църквата (вярващите) спрямо Духа? Какво ще се случи, ако флиртуваме със света, търсейки своите удоволствия, притежания и статут повече от общението с Духа?

3) Какво се опитва да каже Исус на апостол Тома в Йоан 20:29? Как тази истина е свързана с Божиите думи чрез апостол Павел във 2 Коринтяни 5:16 и по какъв начин тя прави нашето интимно взаимоотношение с Господа по-добро?

4) Наименувайте и опишете трите нива на взаимоотношение, които можем да имаме с другите. Кое е най-дълбокото ниво и защо? Как можем да се свържем с хората на това ниво?

5) Даден ни е невероятен дар в Святия Дух: способността да познаваме Бог интимно. Внимателно прочетете 1 Коринтяни 2:11-16. За какво говори Святия Дух в този пасаж относно познаването на Бога?

6) Петър и останалите ученици имаха преживявания с Исус както никой друг - те взаимодействаха с Исус лице в лице. Павел не сподели този опит, но пак беше мощно използван от Бога. Как беше възможно това?

За повече информация погледнете Йоан 20:29; 2 Коринтяни 5:16 и 2 Петър 3:15-16.

7) Какво ще се случи с нашите взаимоотношения с Бога, ако пренебрегнем да търсим общение със Святия Дух? Ако искате, споделете с вашата група някои практически начини, чрез които сте били в състояние да се свържете със Святия Дух и да преживеете невероятното Му приятелство.

БЕЛЕЖКИ

[illegible]

ОБОБЩЕНИЕ НА ВТОРА ГЛАВА:

- Ако искаме дълбоко и интимно взаимоотношение с Бога, трябва да Го познаваме чрез Духа Му.
- Само Духът познава и разкрива мислите, чувствата и целите на Божието сърце.
- Даден ни е Божия Дух; Той е най-добрият учител, Който ни води в цялата истина.
- За да задържим приятелството със света - егоистично то преследване на статут и удоволствия - трябва да бъдем врагове на Бога.
- Светият Дух е джентълмен. Той няма да ни наложи Своята воля или приятелство.
- Трите нива на взаимоотношение са: физическо (най-ниското и повърхностно), душевно (на базата на личността) и духовно (най-дълбокото и интимно взаимоотношение).
- Познаването на Бога чрез Неговия Дух е по-дълбоко и по-интимно от това да Го познаваме само чрез взаимодействие с физическото присъствие на Исус на земята.

4

Облечени с власт от Духа

Ден 1

Отделете малко време да си представите един цар от Средновековието. Опитайте се също така да си представите неговата среда: замъкът с кулите, рицарите и дамите, битките, царството с пълната му слава. Позицията и властта на царя често са били считани като идващи директно от Бога, така че царете са били изключително почитани от поданиците си и са живели в изобилие и богатство. Царската дума е била закон и решенията му - окончателни. Добрият цар е разбирал, че неговата отговорност е да защитава поданиците си, живеещи в границите на царството му. Той също е бил отговорен да се грижи за интересите на царството си чрез разширяване на границите и осигуряване на допълнителни ресурси.

Тази позиция идва и с голяма отговорност, а оттам и на царя му е била дадена извънредна власт - на моменти дори абсолютна. Имайте предвид, че не описвам фигуранти (типични за нашата епоха, в която демокрации и републики са най-често срещаните форми на управление). Описвам абсолютна монархия. А сега си представете същият този цар да отхвърля или да е напълно невеж относно властта, която идва с позицията му. Какво ще се случи с неговото царство? Скоро то ще бъде завладяно, неговите жители - поробени и ресурсите му - конфискувани. Не е достатъчно за царя просто да поддържа своята

позиция на “цар” (т.е. просто да се радва на пищен живот в двореца). Той трябва да изпълнява функциите на царската власт, които са възможни само чрез силата на неговата позиция. Царската позиция на власт е безсмислена, ако той не използва силата, която идва с нея.

Като Божии деца, ние сме станали сънаследници с Христос. В Римляни четем: **И тъй като сме Негови деца, ние сме и Негови наследници. Всъщност, заедно с Христос ние сме наследници на Божията слава** (Римляни 8:17, NLT). Тази позиция се изяснява отново в Ефесяни 2:6: **Бог ни възкреси и ни постави да седнем заедно в небесни места, в Христос Исус.** В и чрез Христос, ние сме били поставени в нова позиция. Вече не сме деца на този свят, а по-скоро сме царско потомство (наследници) в Небесното царство. Като наследници в това Царство, ние носим отговорност да продължим мисията на нашия Господ. Неговите завоевания и Неговото царство са станали наши собствени, понеже сме били осиновени като Негово потекло. Каква невероятна истина! Но подобно на земния цар в нашия пример, ако ние ще бъдем ефективни в позицията си в Христос, ще трябва да открием и използваме властта, която идва с нея. В тази глава ще се поровим, за да разберем каква власт ни е дадена, за да изпълним своята роля за разширяването на Неговото царство. Петър заявява:

Вие сте царски свещеници, свят народ, Божието Собствено притежание. В резултат на това, можете да покажете на останалите Божията доброта, понеже Той ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина (1 Петрово 2:9, NLT).

Преди да продължим, важно е да отбележим: позицията винаги предхожда властта. Ние трябва да се позиционираме в Христос преди изобщо да можем да извършим каквото и да е за Неговото царство.

Силата и властта, от които имаме нужда

И като беше заедно с тях, Той им заповяда да не напускат Ерусалим, а да чакат обещанието на Отец, за което, каза им Той, сте чували от Мен, понеже Йоан кръщаваше с вода, а вие ще бъдете кръстени със Святия Дух не след много дни (Деяния 1:4-5).

Исус не предложи на апостолите да изчакат обещанието, нито им го препоръча. Вместо това, Той им “заповяда да не напускат Ерусалим”, докато обещанието не дойде. Исус беше принуден да отдаде такова голямо значение на тази инструкция, понеже овластяването на Духа беше от съществено значение за цялата дейност на Царството. Той знаеше, че учениците Му бяха нетърпеливи да споделят добрата новина на Неговото възкресение и можеха да не издържат от нетърпение, в очакване на обещанието на Святия Дух. В Деяния 1:3 научаваме, че те бяха прекарвали няколко дена с Исус, слушайки поученията Му за Божието царство. В Библията се казва, че апостолите бяха получили “непогрешимо доказателство” за Неговото възкресение. Те не се нуждаеха от убеждаване относно валидността на тяхната кауза, понеже имаха доказателство от първа ръка за победата на Христос над смъртта. С други думи, те бяха готови да проповядват Евангелието!

Но Исус ги погледна и каза: “Не започвайте вашето служение още. Не започвайте да проповядвате Евангелието по целия свят и не създавайте никакви църкви, докато не се облечете със силата на Духа” (Лука 24:49, авторска перифраза). Вярвам, че Писанието показва, че Исус даде тази директива на около петстотин души (вижте 1 Коринтяни 15:6). Но в Деяния 1:15 откриваме, че броят на хората в горницата намаля до сто и двадесет. Какво се беше случило с останалите триста и осемдесет души? Аз лично вярвам, че с всеки изминал ден все повече и повече ученици от първоначалните петстотин отпаднаха, докато накрая останаха само сто и двадесет. Може би триста и

осемдесетте, които отпаднаха, си мислеха: “Нека се върнем в синагогите, да започнем църкви и да споделим чудесната новина за възкресението на Исус. В края на краищата, не би било правилно да губим дори един ден като не споделяме тази добра новина.” Само сто и двадесет човека бяха готови да чакат, както Учителят им заповяда.

В този момент може да си помислите: “Добре, Джон, разбира се, учениците трябваше да изчакат Святия Дух. Те не бяха Го приели все още. За нас сега е различно, понеже ние сме приели Святия Дух при спасението.”

Обърнете внимание на Йоан 20:21-22:

Мир вам! Както Отец Ме е пратил (Исус), Аз също изпращам вас. И като каза това, духна върху тях и им каза: Приемете Святия Дух.

Исус духна върху учениците и каза: “Приемете Святия Дух.” Гръцката дума за “приемете” означава “незабавно или точно сега”. Това не беше предвестник на нещата, които щяха да се случат. Учениците действително приеха Святия Дух преди Исус да се възнесе на небето. Но те не бяха облечени с власт и сила, докато не се изпълниха с Духа в деня на Петдесятница.

Денят на Петдесятница

Когато денят на Петдесятница дойде, те всички бяха единодушно на едно място. И внезапно настана шум от небето, като фученето на силен вятър и изпълни цялата къща, където седяха. Тогава им се явиха разделени езици като огнени, и слязоха по един на всеки от тях. И те всички се изпълниха със Святия Дух и започнаха да говорят на чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят (Деяния 2:1-4).

Знам, че много от нас са били свидетели в неделните ни училища на кратката версия на тази история. Обикно-

вено събралите се вярващи са изобразени като притежаващи малки огнени езици на върха на главите им. Това вероятно не е най-доброто представяне на случилото се. В Стария завет огънят често символизира присъствието на Бога. Това, което авторът на Деяния на апостолите описва като “огнени езици”, е проява на Божието присъствие. Тези последователи на Исус, както мъже, така и жени, бяха погълнати или кръстени в Божието присъствие. Това разкрито присъствие се вижда също и в позоваването на “фученето на силен вятър”. Както вече видяхме в първа глава, Светият Дух не е “силен вятър”. Той е Личност. Но проявлението на Неговото пристигане в горницата беше *като* силен вятър.

Гръцката дума за “изпълниха” в Деяния 2:4 буквално означава “бяха пропити от”. Според речника “пропит” означава “да снабдя до излишък”. Хората в горницата бяха изпълнени до излишък със Светия Дух. Всички те преживяха Божието изявено присъствие в по-голяма степен. В допълнение към проявлението на огън и вятър, друг знак на изпълването с Духа е фактът, че вярващите започнаха да говорят на други езици.

Ден 2

Защо езици?

Езикът е просто средство за общуване. Ако примерно срещна в Испания някой, който очевидно не говори испански, бих могъл да го попитам или “Кой е майчиният ти език?”, или “Какъв е родният ти език?” и ще имам предвид едно и също нещо. От друга страна, няма да се наложи да питам някой, който говори английски, какъв е родният му език, понеже, като говорещ английски, аз ще разпозная езика. Следователно, за мен английският е “познат” език, докато другите езици са ми “непознати”. Повече за това по-късно.

В деня на Петдесетница юдеи от всички крайща на земята се бяха събрали в Ерусалим за религиозния празник. Като жители на различни страни и региони, тези юдеи имаха много “майчини езици”.

А в Ерусалим живееха юдеи, благочестиви човечи, от всеки народ под небето. И когато се появи този звук, множеството се събра на едно място. Хората бяха объркани, понеже всеки ги чуваше да говорят на своя език. Всички бяха смаяни и удивени, и си казваха един на друг: Вижте, всички тези, които говорят, не са ли галилеяни? И как става така, че ги чуваме да говорят на нашия роден език? (Деяния 2:5-8).

Забележете, Библията казва, че “когато се появи този звук, множеството се събра на едно място”. Тези изказвания на различни езици привлякоха много хора към събитието. Множеството бе удивено, че галилеяните (мнозина от които се считаха за необучени или неуки) говореха на много различни езици. Този израз на Божия Дух беше знак за онези, които все още не бяха станали последователи на Исус.

Чуваме ги да говорят на нашите собствени езици за прекрасните Божии дела. Те всички бяха смаяни и в недоумение, казвайки един на друг: Какво би могло да означава това? (Деяния 2:11-12).

Това изливане на Духа създаде възможност за Петър да откликне с една от най-известните проповеди в Библията, в която той каза: **Този Исус Бог възкреси, на което ние всички сме свидетели. Затова, като се възвиси до Божията десница и след като получи от Отец обещанието на Святия Дух, Той изля това, което вие сега виждате и чувате (Деяния 2:32-33).** Забележете, че всеки и видя, и чу доказателството за силата на Святия Дух.

Няколко стиха по-късно тълпата отговори:

Като чува това, те, ужилени в сърцата си, казаха на

Петър и на останалите апостоли: Братя, какво да направим? (Деяния 2:37)

Петър им каза:

Покайте се и нека всеки от вас се кръсти в името на Исус Христос, за прощение на греховете ви; и ще приемете дара на Святия Дух. Защото обещанието (Святия Дух) е за вас и за децата ви, както и за всички, които са надалеч, които Господ, нашият Бог, ще призове (Деяния 2:38-39).

Когато Петър обяви Благата вест за спасението, което беше на разположение на всички, които призовават името на Господа (вж. Римляни 10:13), той също така даде ясно да се разбере, че дарът на Святия Дух е на разположение на всеки, който вярва. Колко невероятно само! Това обещание беше на разположение на всеки вярващ - в миналото, настоящето и в бъдеще.

Четири истории

В книгата Деяния на апостолите има четири допълнителни истории с хора, които бяха изпълнени със Святия Дух след деня на Петдесетница. Докато разглеждаме всяка от тях, бих искал да ви обърна специално внимание на две неща. Първо, във всичките четири истории, с изключение на една, изпълването със Святия Дух е отделно преживяване от спасението. Второ, онези, които засвидетелстваха изпълването с Духа, видяха и чуха доказателства за присъствието на Святия Дух в новите вярващи.

Филип и самаряните

Първият случай откриваме в Деяния 8 глава. Филип беше изпратен в град Самария да проповядва Евангелието на Исус Христос. Докато Евангелието беше провъзгласявано, целият град преживя съживление. Куците биваха

изцелени, нечистите духове биваха изгонвани и мнозина приемаха великата новина за Божието спасение.

Но когато повярваха на Филип, докато той прокламира добрата новина за Божието царство и името на Исус Христос, те се кръщаваха, както мъже, така и жени. Самият Симон повярва и беше кръстен. Той следваше Филип навсякъде, удивен от великите знамения и чудеса, които виждаше (Деяния 8:12-13, NIV).

Когато самаряните повярваха Благата вест за Исус Христос, те новородиха ли се? Абсолютно. Когато човек вярва в Евангелието, той или тя приема Исус Христос и става Божие дете. Тези нови вярващи бяха след това кръстени във вода, в знак на вярата си в Христос. Но, както виждаме в последващите стихове, водачите на Ранната църква знаеха, че има и нещо друго - в допълнение към новородението и водното кръщение - новоповярвалите трябваше да получат кръщението в Святия Дух.

Когато апостолите в Ерусалим чуха, че Самария приела Божието слово (спасението), те изпратиха Петър и Йоан в Самария. Когато пристигнаха, те се помолиха за новите вярващи там, за да могат да приемат Святия Дух, понеже Святия Дух още не беше дошъл на всеки един от тях, а просто били кръстени в името на Господ Исус (водното кръщение) (Деяния 8:14-16, NIV).

След като чуха, че Самария приела Евангелието, апостолите решиха да изпратят Петър и Йоан до новоповярвалите там. Защо апостолите изпратиха двама от своите най-уважавани членове да се молят за самаряните? В края на краищата, самаряните вече бяха получили спасението и бяха кръстени във вода. Петър и Йоан бяха изпратени специално да се помолят те да “получат Святия Дух” (стих 15). Имайте предвид, че Ерусалим беше над 80 километра от Самария. Това разстояние може да не изглежда голямо днес, но апостолите не са имали коли или достъп до съ-

временния обществен транспорт. Те трябваше да пътуват тези четиридесет и пет километра пеша или на гърба на животно - пътуване, което би отнело най-малко един или два дена.

Важно е да се отбележи още един път, че новоповярвалите бяха кръстени в името на Господ Исус. Те вече бяха Божии деца. Въпреки това, имаше елемент от дара на спасението, който те все още не бяха преживели. Може да възразите: “Чакай малко, Джон, мислех, че Духът на Исус Христос прави нашите сърца Свой дом веднага след като получим дара на спасението.” Това е така. Първо Коринтяни 12:3 ясно заявява: **Никой не може да каже, че Исус е Господ, освен чрез Святия Дух.** Ние не можем да признаем господството на Исус извън влиянието на Святия Дух, но това е различно от това да бъдем изпълнени с Него.

Библията ясно казва, че всички, които са в Христос, са осветени и запечатани от Святия Дух (вж. 1 Петрово 1:2; Ефесяни 1:13). И така, няма съмнение, че получаването на обитаващото присъствие на Святия Дух е част от преживяването на спасението. Когато Бог ви погледне, Той вижда Духа на Своя Син. Не забравяйте, че когато получите спасение, вие се препозиционирате в Христос и ставате част от Неговото наследство и Неговото царство. Въпреки това, не сте все още изпълнени със силата на Духа, докато не го поискате специфично от Отец. Исус каза:

Ако вие, които сте зли, знаете да давате добри подаръци на вашите деца, колко повече Небесният Отец ще даде Святия Дух на ония, които искат от Него! (Лука 11:13).

Исус нарича Бог “вашият небесен Баща”, следователно е очевидно, че Той говори на вярващите. Ние сме сигурни в това, понеже в Йоан Исус говори за **Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито познава** (Йоан 14:17, ESV). “Светът” представлява онези, които съществуват извън Божието царство. Ясно е, че онези, които не са се покорили и предали на господ-

ството на Исус, не биха могли да получат Святия Дух. Така че тази инструкция да помолим “вашия Баща” за Духа не е препратка към спасението. Тя се отнася за едно по-нататъшно изпълване, което може да бъде прието от онези, които вече са спасени.

Сега нека се върнем към Деяния 8:

А Петър и Йоан полагаха ръцете си върху тези вярващи и те приемаха Святия Дух. Когато Симон видя, че Духът се дава, когато апостолите полагат ръцете си върху хората, той им предложи пари, за да купи тази власт. Позволете ми да имам и аз тази способност - възкликна той - така че, когато положа ръце върху хората, те да получават Святия Дух! (Деяния 8:17-19, NLT).

Петър и Йоан полагаха ръцете си на вярващите и те получаваха Святия Дух. Това изпълване с Духа беше ясно и очевидно за физическите сетива, понеже Библията казва, че **Симон, като видя, че Духът се дава, когато апостолите полагат ръцете си върху хората...** Симон, който беше вярващ, беше така изумен от проявлението на силата на Святия Дух във вярващите, че предложи да заплати на апостолите, за да го научат как и той да предава същата власт и сила. (Този отклик беше крайно неподходящ и Петър побърза да смъмри Симон).

В цялата книга Деяния на апостолите изпълването с Духа обикновено беше последвано от някакво външно проявление, което можеше да бъде видяно и чуто - най-често под формата на езици и пророчество. Ето защо апостолите често казваха, че Святия Дух ще “слезе върху” вярващите. Този случай в Самария е един от малкото в Библията, където не се споменава специфично, че езици и пророкуване последваха изпълването с Духа. Въпреки това, ние можем да заключим, че подобна демонстрация стана и там; в противен случай Симон, бившият магьосник, не би видял доказателство за присъствието на Святия Дух във вярващите.

Ден 3

Савел от Тарс

Историята за новорождението на Савел е един от най-забележителните пасажии в Писанието. Искам да се съсредоточим върху нещо, което е може би по-малко забележим аспект на това невероятно събитие. В Деяния 9 глава откриваме Савел, който е на път да преследва вярващите в Дамаск:

И на отиване, като приближаваше Дамаск, внезапно блесна около него светлина от небето. И като падна на земята, чу глас, който му каза: Савле, Савле, защо Ме гониш? А той каза: Кой си Ти, Господи? А Той отговори: Аз съм Исус, Когото ти гониш. Но стани, влез в града и ще ти кажа какво трябва да правиш (Деяния 9:3-6).

Забележете, че Савел нарича Исус “Господи”. Когато Исус Христос стане Господ в живота ни, ние веднага се новораждаме. Вярвам, че Савел стана вярващ в момента, в който той призна господството на Исус.

След тази среща с Господа, Савел прекара следващите три дни в пост в града и в очакване на по-нататъшни инструкции. След това Господ изпрати ученик на име Анания да отиде при Савел. Анания беше малко притеснен, тъй като беше чувал много истории за това колко настървено Савел гонил вярващите. Бог му каза: **Отиди, защото той (Савел) е Мой избран съд, за да носи името Ми** (Деяния 9:15). При пристигането си в къщата, където беше отседнал Савел, Анания положи ръцете си върху него и каза: **Брате Савле, Господ Исус, Който ти се яви по пътя насам, ме изпрати, за да може да получиш зрението си обратно и да се изпълниш със Святия Дух** (Деяния 9:17). Анания очевидно знаеше, че Савел беше получил спасението си, понеже го нарече “брате Савле”. И все пак, въпреки че Савел вече беше вярващ, Анания пак беше

изпратен от Бога, да се моли конкретно Савел да получи изцелението си и изпълването със Святия Дух.

В този случай виждаме още, че изпълването със Святия Дух беше след получаването на дара на спасението. В Деяния 9 няма да видите да се споменава говоренето на езици от страна на Савел (наречен също Павел), но ние знаем, че Павел говореше на езици, понеже той самият по-късно написа: **Аз благодаря на Бога, че говоря повече езици от всички ви** (1 Коринтяни 14:18, ESV). Лично аз вярвам, че Павел започна да говори на езици, когато Анания се помоли за него. Павел трябваше да получи това изпълване, въпреки че вече беше спасен, понеже овластяването на Святия Дух беше от жизненоважно значение за усилията на Павел да прокламира Исус пред езичници, царе и евреите (вж. Деяния 9:15).

Петър и Корнилий

В Деяния 10 виждаме Божието чувство за хумор. Първи стих ни запознава с римския офицер Корнилий. В Библията се казва, че Корнилий беше благочестив и богобоязлив човек, който беше милостив към бедните и често се молеше на Бога. До този момент Евангелието на спасението не беше все още представено на езичниците, така че Бог изпрати ангел да посети Корнилий. Въпреки това, ангелът не разкри Божия план за спасение на Корнилий, а му каза да изпрати хора при Петър. Развълнуван, Корнилий веднага изпрати хора да намерят Петър на адреса, който ангелът посочи.

След това виждаме, че Петър пребиваваше в Йопия, когато изпадна в транс и получи небесно видение. В него Бог използва различни образи, за да покаже на Петър, че вече не трябва да нарича нечисто онова, което Бог е осветил (вж. Деяния 10:9-15). Очевидно Бог знаеше, че на Петър ще му бъде трудно да разбере смисъла на това, което беше видял. Затова Бог му показва видението три

пъти. Докато Петър размишляваше за смисъла на видяното, хората, които Корнилий беше изпратил, пристигнаха в къщата. Святият Дух инструктира Петър да тръгне с тях. Бог не каза на Петър защо го изпраща при Корнилий, въпреки че беше необичайно вярващите юдеи да се свързват и общуват с езичници. При пристигането си в къщата на Корнилий, Петър каза:

Знаеш, че е против нашите закони юдейн да влиза в дома на езичник, или да общува с него. Но Бог ми показа, че не трябва да мисля за никой като за нечист. Затова дойдох без възражение веднага след като бях изпратен. А сега ми кажете защо изпрати за мен (Деяния 10:28-29, NLT).

Петър започна да разбира връзката между видението, което беше получил по-рано, и срещата му с този благочестив езичник. Затова той започна да проповядва Евангелието на Корнилий. Изведнъж, по средата на посланието на Петър, Духът на Бога се изяви и езичниците започнаха да говорят на езици. Петър беше напълно шокиран, понеже подобно нещо никога не се беше случвало.

Бог знаеше, че Петър и неговите юдейски спътници трудно щяха да се примирят с факта, че дарът на спасението е предназначен и за езичниците. Така че Бог изля Духа Си върху езичниците преди Петър да има шанс да се моли за тях или да ги кръсти във вода. Това беше доказателство, че и хората извън народа на Израел бяха включени в плана на спасение.

Юдейските вярващи, които дойдоха с Петър, бяха изумени, че дарът на Святия Дух се изля и на езичниците. Защото ги чуваха да говорят на други езици и да хвалят Бога. Тогава Петър попита: Може ли някой да се противопостави на това да бъдат кръстени сега, след като получиха Святия Дух, както нас? И така той заповяда да бъдат кръстени в името на Исус Христос (Деяния 10:45-48, NLT).

Юдеите не можеха да отрекат доказателствата за Божието спасение сред езичниците, понеже видяха и чуха проявлението на Божията сила сред тях (изпълването със Святия Дух). Юдейските вярващи бяха шокирани. Не само че Бог направи спасението достъпно за езичниците, но Той също така изпрати изпълването на Духа преди нормалния ред: покаяние и приемане на Господ Исус Христос като личен Спасител и водно кръщение. Това е единственият пример в Писанието, където виждаме Бог да работи по този начин. Във всички останали случаи изливването на Божия Дух се проявяваше след новородението. Вярвам, че Бог направи това, понеже знаеше, че юдеите ще изискват някакъв специален знак, че Той е разширил Своя дар на спасение да включва и езичниците.

Ефесяните

Четвъртият случай, който бих искал да видим, е в деветнадесетата глава на книгата Деяния на апостолите. Павел беше в разгара на едно от многобройните си пътувания, когато пристигна в Ефес. При пристигането си, Библията казва, че той се сблъска с някои ученици на Йоан Кръстител. Първият въпрос, който ги попита, беше: **Приехте ли Святия Дух като повярвахте?** (Деяния 19:2). Еха! Ако това беше първото нещо, което Павел попита тези ефесяни, значи това трябва да бъде един от първите въпроси, който и ние трябва да задаваме на всеки новоповярвал.

Защо този въпрос беше толкова важен за лидерите в Ранната църква? Защото овластяването на Святия Дух е от съществено значение за нашата мисия в Христос. Защо някои от нас биха искали да живеят дори един час без силата, която е нужна за изпълнението на тази мисия (вж. Деяния 1:8)? За да бъдем ефективни в Царството на Отец, ние трябва да се позиционираме в Христос (спасение) и да бъдем овластени и изпълнени със силата на Святия Дух (изпълването с Духа).

Павел откри, че макар тези ефесяни да бяха ученици на Йоан Кръстител, те не бяха чули Благата вест за спасение чрез Исус, така че той започна да споделя Евангелието с тях.

Както споменах и преди, нашата позиция в Христос винаги ще предхожда предоставянето на власт от страна на Неговия Дух. Дори ако, както в случая с Корнилий, външното проявление на сила (изпълването с Духа) предхожда външната изповед за спасение (под формата на водно кръщение), спасението винаги идва преди овластяването.

Ето защо, след като изслушаха думите на Павел, ефесяните първо бяха **кръстени в името на Господ Исус** (Деяния 19:5). С други думи, те получиха спасението, което е само в и чрез Исус Христос. Но случката не свършва дотук: **И като положи Павел ръце на тях, Святият Дух слезе върху тях; и говореха на езици и пророкуваха** (Деяния 19:6).

Изпълването със Святия Дух настъпи след като новоповярвалите бяха кръстени в името на нашия Господ Исус. Преди срещата им с Павел, тези хора знаеха много малко за Исус. Но след като бяха изпълнени с Духа, те пророкуваха, което означава, че са декларирали посланието на Исус Христос. Това овластяване да пророкуват за неща, които не им бяха известни само преди минути, вече беше възможно, но единствено чрез Духа. Невъзможно е за един вярващ да декларира с власт Божиите тайни, без първо да познава Неговия Дух (вж. 1 Коринтяни 2).

Толкова съм благодарен, че никога не ми се налага да проповядвам без овластяването на Духа. В моята собствена сила аз не съм добър оратор. Също така, не съм и добър писател. Бях толкова зле с английския, че ме скъсаха на SAT изпита. Точният ми резултат беше 370 от 800 възможни точки. Никой не знае по-добре от мен, че аз съм това, което съм, чрез благодатта на Бога и овластяването на Неговия Дух. Без овластяването на Духа не бих могъл

да напиша тази книга. Той е източникът на моята способност и сила. Без Него мисията ми за Царството би била невъзможна. Светият Дух е “Проявителят” на Божиата благодат към мен.

Ден 4

Езиците престанали ли са?

Любовта никога не свършва. Що се отнася до пророчествата, те ще отминат; езиците също ще престанат; както и знанието. Понеже сега знаем отчасти и пророкуваме отчасти, но когато дойде съвършеното, частичното ще отмине (1 Коринтяни 13:8-10, ESV).

Сега, след като разгледахме случките с изпълването на Светия Дух в книгата Деяния на апостолите, бих искал да отговоря на въпрос, който много от вас сигурно си задават. Често чувам хора да казват, че езиците са спрели. Тези хора обикновено използват за препратка изявлението в този пасаж от 1 Коринтяни 13. Възприемащите подобни идеи смятат, че Павел се позовава на Библията като на онова “съвършеното”, което има да дойде, когато каза: “Когато дойде съвършеното, частичното ще отмине.” Логиката е следната: Сега, когато вече имаме съвършеното (Библията), езиците са преустановени.

Важно е внимателно да разгледаме този пасаж, за да разберем какво всъщност казваше Павел. Когато разгледаме контекста на този стих, става ясно, че подобно възприятие е невъзможно. Ако езиците са престанали, тогава знанието и пророчеството също са преустановени. Знанието и пророчеството престанали ли бяха? Разбира се, че не. И така, кое е това “съвършеното”, за което говори Павел? Отговорът се намира в стих дванадесет:

Защото сега виждаме смътно, като през огледало, а след това (когато дойде съвършеното) ще виждаме лице

в лице. Сега знам отчасти, а тогава ще знам в пълнота, както съм бил напълно познат (1 Коринтяни 13:12, ESV).

Павел описва срещата с Исус лице в лице. Това е, което той има предвид под “съвършеното” - да познаваме Исус напълно, в Неговата слава. Дали в момента преживяваме този вид среща с Исус? Виждаме ли Го в славата Му? По време на нашия живот на земята, преживяванията ни с Исус са като отражение в замъглено огледало. Но в идния век ние ще познаваме Исус, както Той ни познава. Това преживяване на най-дълбока интимност с Исус е знак, че “съвършеното” е дошло. Въпреки че това пътешествие всъщност започва докато сме още на земята, то няма да бъде завършено, докато не започнем да Го виждаме лице в лице, във вечността.

Четири вида говорене на езици

Друг въпрос, който често ми задават, е: “Джон, защо 1 Коринтяни 12:30 казва: **Всички ли говорят езици?** Това означава ли, че не всички говорят на езици? Да, означава. Но в този пасаж Павел се позовава на определен вид говорене на езици, в който не всички вярващи функционират. За да разберем това, трябва да проучим четирите различни вида говорене на езици обсъдени в Новия завет.

За целите на нашата дискусия ще се отнеса до тези езици като към езици за публична или за лична употреба. Има два вида говорене на езици за публична употреба. Под “публична” имам предвид, че те обикновено включват един човек, който служи с нещо, идващо от Духа, на друг човек или група от хора. За разлика от това, двата вида “лична” употреба на говоренето на езици ни свързва като индивиди директно с Бога - или чрез увеличаване на нашата интимност с Него, или като ни дава способност да ходатайстваме според Неговото съвършено разбиране. Нека разгледаме всеки от тях.

Първо: Говоренето на езици като знак за невярващите

Първият вид говорене на езици е за публична демонстрация.

Затова езиците са белег не за тези, които вярват, но към невярващите (1 Коринтяни 14:22).

Тези езици се появяват, когато Святият Дух премине отвъд нашия интелект и ни дава възможност да говорим на друг земен език, по-специално език, който ние не знаем да говорим поради собствен опит или образование. Това беше видът говорене на езици, който се прояви чрез учениците в деня на Петдесетница.

А тогава в Ерусалим пребиваваха юдеи, благочестиви човеци, от всеки народ под небето. И като се чу този шум, насъбра се народ; и се смутиха, защото всеки един ги слушаше да говорят на неговия език. И всички се чудеха и маеха, като си казваха: Ето, всички тези, които говорят, не са ли галилеяни? Тогава как ги слушаме да говорят всеки на нашия собствен език, в който сме родени? Партяни, мидяни и еламити, и жители от Месопотамия, от Юдея и Кападокия, Понт и Азия, Фригия и Памфилия, от Египет и онези страни от Ливия, които граничат с Киринейя, и посетители от Рим - и юдеи, и прозелити, критяни и араби, слушаме ги да говорят на нашите езици за великите Божии дела (Деяния 2:5-11, NIV).

Тези юдеи чуваха вярващите да говорят на всеки от родните си земни езици. Тази демонстрация беше знак, че Бог вършеше делото Си сред онези, които вярваха в Евангелието на Исус, понеже нямаше начин необразованите галилеяни спокойно да могат да декларират чудесата на Бога на толкова различни езици. Много хора приеха Исус поради това проявление на силата на Духа.

Преди няколко години проповядвах в църква в Колорадо Спрингс. По време на службата един от членовете на екипа ми седеше на задните редове. През цялото време на проповядването ми тя усещала подтик тихичко да се моли на езици. Когато службата свърши, един господин, който седеше точно пред нея, се приближил и ѝ казал: “Вашият френски е съвършен. Можете дори да говорите със съвършен акцент на древен френски диалект. Аз съм френски учител и през всичките ми години никога не съм срещнал някой, който да говори френски като вас.”

Моят служител отговорил: “Аз не говоря френски.” Мъжът бил шокиран!

Той казал: “Не само че говорите съвършен френски, но и цитирахте Писанието на френски език, след което Джон приканваше събранието да отвори Библиите си на същите тези стихове. Вие ги цитирахте преди той дори да ги спомене.” Това преживяване беше знак за мъжа, потвърждаващо посланието, което Бог освобождаваше чрез мен. Основната цел на говоренето на езици като знак е да грабне вниманието на някой, който все още не е вярващ.

Второ: Говоренето на езици за тълкуване

Вторият вид говорене на езици е също за публично служение. За разлика от говоренето на езици като знак, тези езици са небесни, които не се говорят никъде на земята. Говоренето на езици за тълкуване е от типа езици, които Павел определи като духовен дар: ... **на друг разни езици, на друг да тълкува езици** (1 Коринтяни 12:10). Тъй като тези езици не са земни езици, те трябва да бъдат тълкувани.

Преди години, в една църква в Сингапур, тъкмо се канех да изляза да проповядвам, когато изведнъж един човек започна да говори на непознат език. Веднага разбрах, че това не е земен език, а небесен. Всички в залата бяха изумени от тази проява на Духа. След като свърши да говори

на този небесен език, човекът започна да тълкува. Неговата интерпретация напълно съответстваше на посланието, което Бог ми беше дал за църквата. Казах си: “Господи, благодаря Ти много за това невероятно потвърждение!” Бог използва тази дарба на говорене на езици за тълкуване, за да потвърди словото, което беше поставил в сърцето ми. Това беше знак за мен и за всички онези, които присъстваха на събранието.

Забележете, че използвам думата “тълкуване”, а не превод, при този вид говорене на езици. Небесните езици (които представляват три от четирите вида говорене на езици в Новия завет) не могат да бъдат преведени, понеже те надхвърлят човешкото разбиране, но могат да бъдат разтълкувани.

Всеки израз на езици, който попада в графата “говорене на езици за тълкуване”, винаги трябва да бъде съпроводен от самото тълкуване. Без тълкуването Църквата не може да бъде изградена и това говорене на езици се дава най-вече за изграждането ѝ (вж. 1 Коринтяни 14).

Това е видът говорене на езици, който Павел имаше предвид, когато зададе въпроса: **Всички ли говорят на езици?** Сега нека да разгледаме този стих в контекста му:

Бог е назначил в църквата: първо апостоли, второ пророци, трето учители, други да вършат чудеса, дарбите на изцеление, помагане, администриране, разни езици. Всички ли са апостоли? Всички ли са пророци? Всички ли са учители? Всички ли вършат чудеса? Всички ли имат изцелителни дарби? Всички ли говорят на езици? Всички ли тълкуват? (1 Коринтяни 12:28-30).

Павел говори за публичните дарби, които Бог беше определил за служение в Църквата. Всички ли са апостоли? Не. Всички ли са пророци? Не. Всички ли са учители? Не. По същия начин, всички ли говорят или тълкуват езици като публично служение? Не. Това, което Павел иска да

каже, е, че ние всички трябва да се развиваме в рамките на специфичните дарби, които Бог е поставил в живота ни. Не всички в Църквата ще функционират в говоренето на езици като публично служение.

Разликата между двата вида публично говорене на езици

По-късно, в писмото си до коринтяните, Павел обяснява разликата между двата вида публични езици:

Затова езиците (езиците за знак) са белег, но не за онези, които вярват, а за невярващите... Ето защо, ако цялата църква се събере на едно място и всички говорят на езици (езици за тълкуване) и влязат неинформирани или невярващи, няма ли да кажат, че не сте с ума си? (1 Коринтяни 14:22-23)

Ако не разбирате, че има различни видове езици, може би си мислите, че Павел напълно си противоречи, когато написа това. Първо той каза: **Езиците са белег за невярващите**. След това, в следващия стих четем: **Ако говорите на езици, невярващите ще помислят, че не сте с ума си**. Но ако вземем предвид, че има четири вида говорене на езици, ще разберем, че Павел пише за два различни вида говорене на езици тук.

Първият вид говорене на езици, който Павел споменава (езици за знак), е видът, който привлича невярващите, понеже служи като знак за тях. Вторият вид говорене на езици (езици за тълкуване) е предназначен само за изграждане на църквата; тези езици не са знак за невярващия. Всъщност Павел заявява, че без тълкуване, ако вярващите говорят на втория вид езици, невярващите ще помислят, че сме луди!

Можете ли да си представите служение в неделя сутринта, в което всеки проповядва, поучава или пророкува по едно и също време? Би било странно и неефективно.

По същия начин Павел инструктира Църквата да не създава среда на объркване, като употребява неправилно дарбата на говорене на езици за тълкуване. Неправилното използване на този вид говорене на езици е хаотично и безцелно. По-рано в същата глава Павел ясно казва, че езиците не трябва да носят объркване, а по-скоро разбиране и откровение.

Благодаря на моя Бог, че аз говоря на езици повече от всички вас; но в църквата предпочитам да изговоря пет думи с разбиране, за да мога да науча и останалите, а не десет хиляди думи на езици. (1 Коринтяни 14:18-19).

Простичко е: ако се използва публично говорене на езици, трябва и да се тълкуват в полза на присъстващите. В противен случай е по-добре просто да се общува на познат за всички език.

Ден 5

Трето: Говоренето на езици за лична молитва

Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли, но моето разбиране е безплодно. Какъв е изводът тогава? Ще се моля с духа си, но ще се моля и с ума си. Ще пея с духа си, но ще пея и с ума си (1 Коринтяни 14:14-15).

Първите два вида езици, които обсъдихме, бяха за публично изразяване и за комуникиране на послание от Бога към хората. Езиците за знак са предназначени да послужат на невярващия; езиците за тълкуване са предназначени да послужат на вярващия. В стиховете по-горе Павел въвежда трети вид говорене на езици - езици за лична молитва. Тук той вече не говори за публично служение, а по-скоро поучава за това как да използваме говоренето на

езици за лични цели. Този вид езици са за лично изграждане и молитва. Павел изрично посочва, че можем да се “молим с разбирането си”, което според мен означава да се молим на нашия роден език, или да се “молим с духа си”, което означава да се молим на непознат небесен език. Той също така заявява, че можем да пеем (да се покланяме) и по двата начина.

По-рано в 1 Коринтяни 14 четем: **Онзи, който говори на непознат език, не говори на хората, а на Бога** (стих 2). Знаем, че това проявление на Духа не може да се отнася до езиците като знак, понеже в деня на Петдесетница учениците говореха точно на хората - декларирайки чудесните Божии дела на чужди езици. Павел също така не може да се отнася и към езиците за тълкуване, понеже този дар се отнася до един вярващ, който говори на цялата църква на непознат небесен език (който ще трябва да бъде разтълкуван след това). Тук Павел специално има предвид човек, който “в духа си” говори не на човеци, а на Бога.

Говоренето на езици за лична молитва е лично взаимодействие между Бог и този, който се моли. Неговата цел е да се укрепи молещият се. **Но вие, възлюбени, като изграждате себе си в пресвятата си вяра и се молите в Святия Дух, пазете себе си в любовта на Бога** (Юда 20-21, ESV). Забележете, Юда пише, че когато се молим в Святия Дух (на езици), ние се изграждаме, но когато говорим на езици за тълкуване на вярващите в Църквата, ние изграждаме Църквата (вж. 1 Коринтяни 14:5). Бог иска и двете - всяко от тях има своето място и е важно.

Много вярващи се чудят: Възможно ли е да бъде изпълнен със Святия Дух и да не се моля на езици? Да, аз вярвам, че човек може да бъде изпълнен с Духа и да не се моли на езици. Но бих добавил, че всеки, който е изпълнен с Духа, има способността да се моли на езици. Много вярващи не използват този дар, понеже не са се предали на него чрез вяра. Всеки дар от Бога се получава и активира чрез вяра.

Мислете за това по следния начин. Двама мъже влизат в една река. Единият избира да стои на едно място и да позволи на течението да се носи около него; другият избира да се отпусне и да се покори на течението на реката. Както онзи, който стои в реката, така и онзи, който се носи по нея, са във водата, но единствено вторият е в състояние да следва течението, където то го отведе. Този, който се моли на езици, може да бъде оприличен на човека, който се предава на течението на реката, а вярващият, който все още не се моли на езици, е също в реката, но не се е предал на нейното течение. (Ако искате да разберете как да се предадете на Духа, ще обсъдим това в следващата глава).

Общението със Святия Дух е едно от многото благословения, достъпно за нас чрез смъртта и възкресението на Исус. Но преживяването на пълната мярка на това общение не настъпва автоматично в момента на спасението. За съжаление, много вярващи не се ползват от някои аспекти на дара на спасение. Изключително важно е ние да преследваме всичко, което Бог има за нас. Разкриването на всичко, за което Исус умря, е важна част от нашето пътешествие в Христос. Както казахме по-рано, Святия Дух е Този, Който ни овластява и подготвя за царските ни задължения. Ако отхвърлим даровете, предоставени ни от Духа, ние се отказваме и от по-дълбоката интимност с Бога и от мярката на сила, която ни е необходима, за да Му служим.

Четвърто: езици за ходатайство

Така също и Духът ни помага в нашите слабости. Понеже ние не знаем как трябва да се молим, но Самият Дух ходатайства за нас в неизговоримите ни стенания. А Онзи, Който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, понеже Той ходатайства за светиите според Божиата воля (Римляни 8:26-27).

Павел започва този пасаж с думите: **Духът ни помага в нашите слабости.** За какви слабости говори Павел? Отговорът: **Понеже ние не знаем как трябва да се молим... но Самият Дух ходатайства за нас в неизговоримите ни стениания.** Простичко казано, нашата слабост е, че имаме ограничено разбиране за това какво се случва в нашия свят. Поради това има моменти, когато не знаем как да се молим. Но когато разчитаме и ходатайстваме в Духа (Който знае всичко), Той се моли според съвършената Божия воля чрез нас.

Когато бях в колежа, водех курс по изучаване на Библията. Присъстваха около шестдесет ученици, някои от които не принадлежаха към никаква деноминация, за разлика от останалите. Едно от момичетата в курса беше част от деноминация, която смяташе, че езиците не са за днес. След като ме слуша да поучавам за Святия Дух една вечер, тя осъзна: езиците са актуални и днес! Има го в Библията! Същата вечер тя беше изпълнена със Святия Дух.

На следващия ден телефонът иззвъня в 6:30 ч. И ме събуди - далеч по-рано от времето, в което аз - студент в колеж, бях свикнал да ставам! Обади ми се същото момиче и каза, че иска да се срещнем. Нейното общежитие беше от другата страна на улицата от моето общежитие. Аз се измъкнах от леглото и излязох навън до мястото, където тя ме чакаше.

Все още бях полузаспал и малко раздразнен от ранното сутрешно събуждане. Тя, от друга страна, беше в екстаз. Попитах я: "Какво става?" Тя отговори: "Бог ме събуди в пет часа. Изпитах желание да се моля на езици, така че започнах веднага. Наистина почувствах, че ходатайствам. Помолих Бог да ми покаже защо се моля така пламенно на езици. Господ ми каза: "Ти се моли и ходатайства за живота на един възрастен мъж." Така че продължих да се моля на езици. "След това, в шест часа, съквартирантката ми получи спешно повикване. Казано й беше, че нейният дядо получил сърдечен удар и бил в болницата. Лекарите успели да го спасят".

Тя продължи: “Святият Дух ми проговори и каза: “Ти се моли за него.”

Това е съвършен пример за говорене на езици за ходатайство. Тя не е имала представа, че животът на този човек е бил в опасност, но Святият Дух го е знаел. Ако тя можеше да се моли само с разбирането си, нямаше как да се застъпи точно за него в този момент.

Майка ми живее във Флорида, така че аз не знам какво се случва в живота ѝ точно сега. Не знам какво се случва и със сестра ми, която живее в Калифорния. Но Святият Дух знае съвършената воля на Бог и за двете и Той ще се намеси чрез мен, когато аз Му се предам като молитвен партньор. Духът изследва всичко и знае всичко. Много мир идва със знанието, че можем да позволим на Святия Дух да се моли чрез нас!

Допълнително изяснение за личните езици

Важно е да се отбележи едно изключение по отношение на двата вида говорене на езици, определени като “лични”. Има случаи, когато много вярващите, всички от които изпълнени със Святия Дух, се молят заедно на езици. В такъв случай е напълно подходящо всички да се молят заедно в Духа. Но има и случаи, когато вярващите трябва да се въздържат от публична молитва на езици. Павел каза следното:

Затова, ако цялата църква се събере заедно на едно място и всички говорят на езици, и влязат неинформирани или невярващи хора, няма ли да кажат, че сте се побъркали? (1 Коринтяни 14:23).

Две групи са идентифицирани в този пасаж. Първо, Павел споменава невярващите. Това се отнася за онези, които не са приели Исус Христос като свой Господ - онези, които са извън вярата. Втората група са неинформираниите. Това са вярващи в Исус хора, но те не са били учени

относно езика на Духа. Човек, който принадлежи на която и да е от двете групи, ще се чувства некомфортно в сред група, моляща се на езици. Такъв човек лесно би казал: “Вие да не сте се побъркали?”

За съжаление съм бил свидетел на не един или два случая, в неделно богослужение, в което много хора се молят на глас, на езици, и са насърчавани от лидерството да го правят. Всъщност в миналото и аз съм го правил, поради липса на разбиране. В подобни служби, като в типичната неделна сутрешна служба, обикновено има доста посетители, които биха могли да попаднат в категориите на невярващи или неинформирани. Те вероятно си мислят: “Тези хора да не са се побъркали?” Забелязал съм, че същите тези църкви изпитват огромни трудности в достигането на хора, задържането им в църквата и порастването на обществото им. Възможно ли е причината да е, че не следват мъдростта, осигурена ни в 1 Коринтяни 14:23? Вярвам, че ако те продължават по този начин, неинформираниите и невярващите няма да се върнат.

От друга страна, има моменти, когато църквата свиква вярващите на молитвено събрание (да речем, в събота сутрин или понеделник вечер). На тези събрания всички са информирани и вярващи. Съвършено в реда на нещата е тогава да се молим на езици като група, понеже сме се събрали да служим на Господа заедно или да ходатайстваме.

С други думи, Павел не казва, че никога не е подходящо време група от вярващи да се съберат и да говорят заедно на това, което ние бихме нарекли “лични езици”. Той просто прави разграничението, че “публично”, означава говоренето ни на езици да става в подходяща среда.

Божие желание за вас

Затова, братя, копнейте искрено да пророкувате и не забранявайте да се говорят чужди езици. Нека всичко

да се прави прилично и в ред (1 Коринтяни 14:39-40).

Павел знаеше, че Църквата няма да използва правилно невероятния дар говорене на езици. Затова той ни призовава: “Използвайте правилния вид говорене на езици, в правилната среда, но не забранявайте да се говорят езици само защото някои вярващи са злоупотребили с този изключителен дар на Духа.” За съжаление, Църквата е в неведение за много неща на Духа. Това е трагично, понеже Святият Дух е Този, Който е изпратен да овласти Църквата. Бог е избрал Своята Църква като средство за придвижването и разширяването на Неговото царство. Ако ние не се събудим и не осъзнаем силата и властта, които идват с нашата позиция в Христос, няма да бъдем по-различни от царя, който отказва да упражни властта, идваща от позицията му.

Колко вярващи пропускат тези невероятни дарби на Духа, понеже вярват, че езиците са отминали? Божието сърце е ясно: **Иска ми се всички да говорите на езици** (1 Коринтяни 14:5). Някой може да спори: “Това го пише Павел, а не Бог.” Цялото Писание е написано под Божието вдъхновение и този стих не е изключение (вж. 2 Тимотей 3:16).

Никога не забравяйте, че дарът “говорене на езици” е жизненоважен аспект на овластяването на Святия Дух, както и красива част от нашето интимно взаимоотношение с Бога. Така че моята надежда за вас е подобна на тази на Павел: моля се да приемете този забележителен дар и да израствате в силата и присъствието на Духа ежедневно.

Ден 1

Духът носи действие!

Бог потвърди посланието като даде знамения, чудеса и различни дарби на Святия Дух, каквито Той избра (Евреи 2:4, NLT).

Святият Дух е Носителят на действия, които се проявяват по много невероятни начини. В Писанието Той е символично представен като гълъб, огън, вятър и вино. Разбирането на тези проявления ни помага да разберем Неговия характер и как Той желае да работи в и чрез живота ни.

Духът е като гълъб. Във всички евангелия Духът е описан като слизащ върху Исус като гълъб. Гълъбите са нежни и любящи в естеството си. Те са много плахи и лесно могат да бъдат прогонени. Те ходят само на места, където се чувстват в безопасност и мир. Когато избират своята половинка, това е за цял живот. Как тези факти ви помагат да разберете по-добре Святия Дух?

Вижте Матей 3:16-17; Марк 1:9-1; Лука 3:21-22; Йоан 1:32-33

Духът е като огън. Той се прояви в горящия храст на Моисей и в огнения стълб на Израел. В деня на Петдесетница Духът кръсти хората в “разделящи се огнени езици” (Деяния 2:3). Той е Огънят, Който Исус донесе на земята, и ние трябва да бъдем внимателни да не Го изгасяме. Помислете за характеристиките на огъня: той пречиства, носи светлина, произвежда топлина и поглъща неща. Как това

ви помага да разберете огъня на Божия Дух в живота си? Какво подхранва огъня и помага да се поддържа пламъка?

Вижте Деяния 2:3-4, Лука 12:49; 1 Солунци 5:19-21; Матей 3:11-12, Лука 3:16-17; Еремия 20:9; 23:29; Евреи 12:29.

Духът е като вятър. Той се прояви в деня на Петдесетница не само като огън, но и като вятър. Ветровете могат да бъдат различни, от лек бриз до ураган. Помислете за това, което вятърът прави. Как може вятърът на Духа да донесе раздвижване в сезоните на живота ви? Какво друго би могъл да донесе?

Вижте Йоан 3:5-8

Духът е като вино. На Петдесетница учениците говореха на езици, които декларираха Божиите чудеса. Проявата беше толкова забележителна, че някои предположиха, че учениците са пили твърде много вино, но Петър каза, че това е в резултат на Духа върху тях! Спрете за момент и помислете. Как пиенето на вино обикновено влияе на човешките емоции? Как би могло да ви повлияе виното на Духа?

Вижте Деяния 2:13-18; Лука 5:37-38 (също в Марк 2:22; Матей 9:17); Ефесяни 5:18-19; Естир 1:10; Еремия 31:11-13.

“Небето не може да побере Святия Дух, но в същото време Той прави обиталище в сърцата на Своите служители. Ние сме Неговият храм. Всяко от Неговите влияния ще предизвика в нас благодарност и хваление. Ако Той е като вятър, ние ще бъдем като вятърни мелници. Ако Той е като роса, ние ще цъфтим като цветя.

Ако Той е като пламък, ние ще светим и горим.

*По какъвто и начин Той да се движи в нас,
ние ще откликнем към Неговия глас”.*

Чарлз Х. Спърджън

Неговото присъствие е доказателство за проявлението Му

**А на всеки се дава доказателството за
присъствието на Духа, за обща полза
(1 Коринтяни 12:7, GW).**

Когато Божият Дух присъства, има доказателства! Реки и морета отстъпват пред сушата. Слепи очи и глухи уши биват отваряни. Куци прохождат и неми започват да говорят. Страхът е победен и надеждата се възражда! Всякакви чудеса и знамения се проявяват на хоризонта и ние се свързваме с Божия Дух в реално взаимоотношение.

Отново и отново виждаме книгата Деяния на апостоли-те да потвърждава, че когато Светият Дух присъстваше, хората виждаха и чуваха доказателствата. Погледнете назад в живота си. Какви доказателства за присъствието на Светия Дух можете да се сетите? Напишете по едно или две изречения, описващи ситуациите, в които Духът се е появявал и радикално е променял живота ви.

Спомням си, когато _____

Спомням си, когато _____

Спомням си, когато _____

Не бързайте. Размишлявайте върху Божията доброта. Нека Духът ви съживи с нов живот, докато си спомняте верността Му!

Още веднъж ще размисля върху това, което Бог е извършил, ще изложа древните чудеса, ще размишлявам върху всичко, което си постигнал и ще съзерцавам с любов Твоите действия.

О, Боже! Твоят път е свят! Няма друг Бог толкова велик като Бога! Ти си Бог, Който прави нещата да се случват; Ти показва на всички какво можеш да извършиш (Псалм 77:11-14, The Message).

Святият Дух ви е помагал преди и Той желае да го направи отново! От каква помощ се нуждаете сега? Застанете тихо пред Него и Го поканете да ви помогне отново! Помолете Го да ви представи доказателство, че Той е реален и наистина Го е грижа за вас и хората около вас. Стойте тихо пред Него. Какво ви говори Той?

Спрете за момент и принесете хваление на Господа. **Напишете молитва на хваление и благодарение към Него.** Той е достоен!

Да бъдем изпълнени с Духа е едно постоянно преживяване

Не се опивайте с вино, понеже това ще съсипе живота ви. Вместо това се изпълвайте със Святия Дух
(Ефесяни 5:18, NLT).

Божията заповед чрез Павел да се изпълваме със Святия Дух е от жизненоважно значение. Гръцката дума за “изпълвам” е *плеру*. Тя означава “да изпълня и разпръсна из цялата си душа”. Още по-важно е времето на този глагол: пасивно, наложително, настояще. Пасивно означава, че върху вас (субектът) трябва да бъдат предприети действия; наложително означава, че е заповед, а не предложение; а сегашното време говори за продължително действие.

Ефесяни 5:18 в разширената Библия казва следната истина: **И не се напивайте с вино, понеже това е разврат, но винаги бъдете изпълнени и водени от Святия Дух.** Продължаващото преживяване на това да бъдем изпълнени с Духа ни дава сила за всичко, което ни е нужно да живеем като Исус и да донесем Божията воля на Земята, както тя е на небето. Евангелизаторът Смит Уигълзуърт казва:

“Никога не бих могъл да опиша какво е кръщението в Святия Дух за мен... Лукс е да бъдем изпълнени с Духа и в същото време е божествена заповед към нас... Аз твърдя, че с постоянното изпълване ще говорите на езици сутрин, обед и вечер. Когато живеете в Духа, когато вървите из къщата, в която живеете, дяволът ще трябва да бяга пред вас. Вие ще бъдете повече от победители над дявола.

... Когато живеете в Духа, вие се движите, действате,

ядете, пиете и правите всичко за Божията слава. Нашето послание е винаги следното: “Изпълвайте се с Духа.” Това е Божието място за вас и то е толкова далеч над естествения живот, колкото небето е над земята. Предавайте се на Бога, за да може Той да ви изпълва”.

Петър, Йоан и другите ученици бяха кръстени в Духа на Петдесетница. Скоро след това ги виждаме отново да се изпълват с Него по време на молитва.

Внимателно прочетете тази случка в Деяния на апостоли-те 4:23-31. Какво можете да научите, което да ви помогне да се позиционирате така, че винаги да се изпълвате с Духа?

Чрез Павел, Бог казва: **Не пренебрегвайте дара на Святия Дух, но разпалвайте този вътрешен огън, който Бог ви е дал** (1 Тимотей 4:14; 2 Тимотей 1:6, Phillips). С други думи, непрекъснато се изпълвайте със Святия Дух. Внимателно прочетете Ефесяни 5:18-19; 6:18 и Юда 20. Какво ви показва Духът за поддържането на огъня, който е разпален във вас?

Така че, ето какво бих искал да направите, като позволите на Бог да ви помага: вземете ежедневиия си и обичаен живот - спане, хранене, ходене на работа и т.н. - и го поставете пред Бога като жертва. Да приемете това, което Бог прави за вас, е най-доброто, което от своя страна вие бихте могли да направите за Него. Не ставайте толкова привикнали към вашата култура, че да станете част от нея без дори да се замисляте. Вместо това, фокусирайте вниманието си върху Бога. Ще бъдете променени от вътре навън (Римляни 12:1-2, The Message).

Той ви е дарил с цел

На всеки човек му е дадено нещо, което да извърши, което от своя страна ще разкрие кой е Бог:

Всеки го получава, всеки печели от това

(1 Коринтяни 12:7, The Message).

Святият Дух ни е дал специални дарове, за да продължим делото, което Исус започна. Въпреки че дарбите са различни, **един и същ е Духът, Който ги разпределя. Той сам решава каква дарба трябва да има всеки човек** (1 Коринтяни 12:11, NLT).

Дали тези дарби са и за днес? Трябва ли да вършим делата, които Исус вършеше? Абсолютно. Евангелизаторът Райнхард Бонке, който е видял милиони да идват при Христос в целия африкански континент, заявява:

“Вярвам толкова силно, че Бог върши чудеса за Своите хора. Вярвам, че знаменията, които следваха Исус докато Той ходеше по лицето на Земята, биха могли и трябва да са реалност и в нашия живот днес. Исус каза на Своите ученици: **Който вярва в Мен, делата, които върша Аз, и той ще ги върши, дори и по-велики дела от тях ще върши; защото Аз отивам при Моя Отец.**

Внимателно прочетете Римляни 12:3-8 и наменувайте споменатите там дарби. Като цяло, как бихте ги описали (тяхната цел и функция)?

Сега прочетете 1 Коринтяни 12:4-11 и идентифицирайте деветте дарби. Като цяло, как бихте ги описали (тяхната цел и функция)?

Разгледайте дарбите и в двата пасажа. Дали някоя от тези дарби функционира във вас? Ако да, коя?

Не сте сигурни? Докато четете и размишлявате за дарбите, към коя дарба сте най-привлечени или коя дарба ви развълнува най-много? Помолете Святия Дух да ви разкрие какво Той ви е дал като дарби.

Вашето отношение към другите и какво Духът ви е дал е важно. Бог казва: **Нека Сам Христос ви бъде пример за това какво трябва да бъде вашето отношение** (Филипяни 2:5, Phillips). Райнхард Бонке потвърждава това, като добавя:

“Успехът на Божието дело не зависи от никой от нас Цялото Божие дело се изпълнява на базата на нашата зависимост от Него ... Аз съм една нула, която Бог все пак може да използва, но само защото аз ценя гласа Му повече от всеки друг глас ... Никога не трябва да мисля за себе си, че съм нещо повече от който и да е друг слуга на Бога.”

Внимателно прочетете 1 Коринтяни 12:12-26 и Римляни 12:3-5. Какво ви разкрива Духът за вашето отношение? Колко са важни дарбите във всеки човек - включително

158 СВЯТИЯТ ДУХ: ВЪВЕДЕНИЕ

вашиите дарби? Какво ще се случи с Тялото на Христос, ако пренебрегнете да използвате вашиите дарби?

За допълнително изучаване:

Да имаме правилното отношение: Филипяни 2:1-8; 2 Коринтяни 8:9; Матей 23:11-12;

Духът също така назначава вярващи в служения с цел:
1 Коринтяни 12:28-31; Ефесяни 4:11-14.

Ден 5

Нека Той се моли с Божията воля чрез вас

Божият Дух е точно до нас, помагайки в пътя ни. Ако ние не знаем как или за какво да се молим, няма значение. Той се моли в и чрез нас, сътворявайки молитви от нашите безсловесни въздишки и стонове (Римляни 8:26, The Message).

Някога били ли сте толкова претоварени и смазани от обстоятелствата на живота, че да не знаете за какво да се молите? Не сте сами. Безброй светии са изпадали в същата ситуация. В подобни моменти Бог иска да тичате към Него, а не от Него. Вместо да се затваряте, Той иска да бъдете открити. Когато не знаете какво да кажете или как да се молите, Духът на Христос, Който живее във вас, знае.

Жизненоважно е да знаете това в сърцето си, а не само в главата си, а именно, че Божият Дух живее във вас. Отделете време, за да размишлявате върху следните стихове. Какви прозрения ви разкрива Святият Дух?

Размишлявайте върху Галатяни 4:6; Римляни 8:16; 1 Коринтяни 6:19; Йоан 14:23; 1 Йоан 3:24; 4:12-13. Помолете Духа да ви се разкрие реално.

Бог иска от нас да се **молим в Духа по всяко време и по всеки повод** (Ефесяни 6:18, NLT). Уочмън Ни, скъпоценен служител, който изтърпявал физически трудности и години лишаване от свобода, заявява:

“Слава Богу, ние имаме всемогъщ Свят Дух, Който ни помага. Трябва да разчитаме на обитаващия в нас Свят Дух, Който работи в нас с всички сили, понеже Той е наша помощ в моменти на слабост и невежество. Въпреки че ние не знаем как да се молим, обитаващият Свят Дух, Който знае волята на Бога, ще ни научи да се молим според ума Му.”

Спрете за момент и помислете. Колко често наистина знаете как да се молите за себе си, за останалите хора и за ситуациите, пред които се изправяте? Какво трябва да бъде отношението и подходът ни към Бога във всяка наша молитва?

Вижте Притчи 3:5-8; 28:26, Лука 18:9-14; Яков 4:6-10.

Искате да ходите в Божията съвършена воля? Духът ще ви помогне да го направите, като се моли чрез вас с викове, въздишки, стонове и небесни езици. **А Отец, Който познава всяко сърце, знае какво казва Духът, понеже Духът пледира за нас вярващите в съответствие с Божията воля** (Римляни 8:27, NLT). Внимателно прочетете този пасаж. Какво ви говори Духът чрез това?

Защото, ако имате възможност да говорите на езици, вие ще говорите единствено на Бога... Вие ще говорите със силата на Духа, но всичко това ще бъде някак загадъчно. Човекът, който говори на езици, се

изгражда лично... Защото, ако се моля на език, духът ми се моли, но аз не разбирам това, което казвам. Какво трябва да направя тогава? Ще се моля в духа, но ще се моля и с думи, които разбирам. Ще пея в духа, но ще пея и с думи, които разбирам (1 Коринтяни 14:2, 4, 14-15, NLT).

“Предавайки се на Духа, Той ще ви представи - вас и вашата нужда - пред престола на Отец! Святият Дух познава напълно ума и съвършената воля на Бога.

Онзи, Който претърсва сърцето ви и ви познава по-добре от вас самите, ще принесе нуждите ви пред престола на Бога. Не бихте могли да сбъркате, когато Святият Дух се моли чрез вас”.

Кетрин Кулман

Въпроси за обсъждане

Ако използвате тази книга като част от серията за Святия Дух на Международно служение Посланикът, моля гледайте видеосесия 4.

1) Важно е да разберем, че има разлика между това Святия Дух да дойде и да направи Своя дом в нас в момента на спасението и изпълването със Святия Дух. Как бихте описали тези две необикновени преживявания?

2) Защо мислите, че Исус заповяда на учениците Си да чакат изпълването със Святия Дух, преди да продължат да вършат каквото и да е свързано с Неговото царство (вж. Деяния на апостолите 1:4-5)? Какво можем да научим от този принцип на “чакайте да се облечете със сила свише” и как бихме могли да го приложим в живота си днес?

3) Изпълването със Святия Дух ни дава право да говорим на други езици. Това са просто езици, които не разпознаваме и не разбираме. Представете си, че вие бяхте един от онези верни юдеи, които посетиха Йерусалим в деня на Петдесетница, от някоя друга нация. Как смятате, че бихте реагирали когато чуете вярващите да говорят на родния ви език за спасение чрез Исус Христос?

4) Когато Святия Дух изпълва вярващите, кои две проявления се срещат в почти всеки случай? По каква причина Бог ни осигури спасението и изпълването със Святия Дух в дома на Корнилий? Споделете една история за това как Бог е разчупил “религиозната кутия”, в която сте Го били поставили, и е разширил разбирането ви за това Кой е Той.

5) Ако проявите на пророчество и говорене на езици са за вярващите днес, какво има предвид Павел, когато казва, че не всички говорят на езици (вж. 1 Коринтяни 12:27-30) и че езиците ще престанат (вж. 1 Коринтяни 13:8-12)? Прочетете следните стихове внимателно и обяснете.

6) В Библията се говори за четири вида езици. Прочетете следните пасаж и наменувайте четирите категории говорене на езици, обяснявайки защо Бог е дал тези различни проявления на Святия Дух в Своята Църква:

1 Коринтяни 14:22;
 1 Коринтяни 12:10;
 1 Коринтяни 14:14-15;
 Римляни 8:26-28.

Защо е важно да разберем разликата между тези видове говорене на езици?

7) Може ли един вярващ да бъде изпълнен със Святия Дух и да не говори на езици? Защо или защо не? Кои са някои често срещани причини за това?

БЕЛЕЖКИ

[illegible]

ОБОБЩЕНИЕ НА ЧЕТВЪРТА ГЛАВА:

- Овластяването на Духа е от съществено значение за цялото дело на Царството.
- Изпълването със Святия Дух е отделно преживяване, следващо спасението.
- Спасението ни позиционира в Христос; изпълването на Духа ни дава възможност да живеем като Него.
- Езиците не са преустановени; те продължават да бъдат в употреба, докато не видим Исус лице в лице.
- Съществуват четири вида говорене на езици: езици като знак за невярващите, езици за тълкуване, езици за лична молитва и езици за ходатайство. Първите два вида са за обществено ползване, а вторите два - за лично израждане.

5

Езикът на Духа

**Ако го хвалите на езици, Бог да ви разбира...
понеже споделяте интимни неща помежду си
(1 Коринтяни 14:2, The Message).**

Ден 1

Харесва ми как преводът на *Посланието* описва тази лична среща с нашия Бог. Изразът “говорене на езици” е мощно взаимодействие, което се случва “само между вас и Бога”.

В предната глава разгледахме четирите вида говорене на езици в Новия завет: езици като знак за невярващите, езици за тълкуване в Църквата, езици за лична молитва и езици за ходатайство. Първите два вида говорене на езици са предназначени за използване в публично служение (сред двама или повече хора), докато последните два са лични. В тази глава ще продължим разглеждането на функциите и естеството на нашите лични взаимодействия с Божия Дух, които могат да включват както говоренето на езици, така и говоренето с разбиране. Взети заедно, тези изразявания съставят езика на Духа.

Да изясним още веднъж: като се позоваваме на тези изрази като “частни”, това не означава, че те трябва да се използват, когато човек е сам. По-скоро личният израз на говоренето на небесни езици трябва да бъде съобразен с онези, които Библията нарича “неинформирани” или “невярващи”. Тези изрази могат да се появяват, когато човек

е сам или в компанията на други вярващи, които разбират тази проява на Духа. Подобно на това, аз бих провел някои частни разговори с моето семейство, които не бих водил с група от скорошни познати, понеже те няма да могат да разберат за какво говоря (вж. 1 Коринтяни 14:22-25).

Забележете, че Павел се отнася към използването на езици в 1 Коринтяни 14:2 като към “лични езици”. За съжаление, много църкви не са разбрали или напълно отхвърлят невероятния дар на личното говорене на езици само защото не разбират, че интимността изисква подходящото време и място.

Има време и място за една двойка да се наслади на интимност. Това време преди да се оженят ли е? Не! Мястото публично ли трябва да бъде? Разбира се, че не. Това, което е красиво, прекрасно и отредено от Бога в една среда, може да бъде безвкусно и дори неуместно в друга. Бог е предвидил сексуалната интимност да се случва на мястото извън погледите на околните и само след обмяната на брачните обети. По същия начин някои видове говорене на езици трябва да бъдат изразявани само в личното ни време с Бога, понеже тяхното предназначение е свързано с интимност. Правилното изразяване на духовната интимност, подобно на физическата близост, попада в рамките на определено време и място. Трябва ли християните да се въздържат от дара на секса само защото човечеството е извратило първоначалния Божи замисъл и цел за него? Разбира се, че не! По подобен начин не можем да пренебрегнем или презрем дара “говорене на езици”.

Знам, че много хора в църквата са били свидетели на различни злоупотреби с дара “говорене на езици”. Въпреки това, ние не трябва да спираме да образуваме Тялото на Христос относно този дар само защото някои хора не са го разбрали или го използват неправилно. Ето защо, в тази глава бих искал да проуча интимния характер на нашия небесен език и да ви помогна да придобиете по-добро разбиране относно неговата цел и значение в живота ни.

Не забравяйте, че Святият Дух е Духът на истината. Когато се предадете на мъдростта на Божието Слово, Духът ще ви разкрие цялата истина. Отделете малко време и Го поканете в този период на обучение. Помолете Го да отстрани от ума ви всякакви предубеждения или вярвания, които не съответстват на Неговото Слово. Никога няма да можете да изпитате Божията пълнота, ако позволите на човешкото си разбиране да определя и ограничава безкрайното Му величие.

Президентът и Царят

Като гражданин на Съединените американски щати, за мен ще бъде чест да получа покана да вечерям с нашия президент. Президентът ни е един от най-знаещите и могъщи хора по лицето на земята. Като се имат предвид многобройните агенции на негово разположение, много малко е информацията, която той да не може да получи. Знанието на президента относно състоянието на нещата в нашата страна далеч надхвърля моето: той е главнокомандващ, докато аз съм гражданин, който не притежава правителствен офис. Следователно, когато се обсъждат въпроси относно нашата нация, президентът ще трябва да говори с мен на моето ниво на разбиране. Ако не го направи, аз няма да мога да го разбера, понеже успешната комуникация изисква обща основа.

С други думи, няма начин да общувам на нивото на Царя на вселената. Президентът на САЩ може да знае много за състоянието на нещата в страната ни, но Бог знае всичко. Нищо не е скрито от Него. Когато се моля на Бог според моето собствено разбиране, аз съм ограничен до това, което виждам и знам. Бог не беше задоволен да има само това ограничено ниво на интимност със Своите деца. Следователно Той направи възможно за нас да общуваме с Него на Неговото ниво. Той постигна това чрез дара на Духа Си. Бог каза: “Аз не искам просто да общу-

вам с децата Ми на ниво далеч под познанията, разбирането и мъдростта Ми. Искам те да имат способността да навлязат в дълбоко общение с Мен. Така че ще осигуря на децата Ми помощник: Моят Дух.” Присъствието и общението на Святия Дух направи възможно за нас да изпитаме дълбока интимност с Твореца.

Божията воля и начини надминават нашето ограничено разбиране, но когато се молим в Духа, ние не го правим според нашето собствено разбиране. Вместо това ние се молим в съответствие с волята на Неговия Дух. Разбирате ли? Когато се молим в Духа, ние се молим според Божията съвършена воля!

Език за воюване

Нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, властите, космическите сили над настоящата тъмнина и духовните сили на злото в небесни места (Ефесяни 6:12, ESV).

Понякога лесно забравяме, че Сатана е обявил пълна война на човечеството. Неговата стратегия винаги е била да ни отлъчи от нашия Създател - Този, Който е самият източник на живот. Но Бог е наясно с тактиките на врага. В безкрайната Си мъдрост Бог разработи тайна стратегия, за да осуети плановите на Сатана. Павел я описва в 1 Коринтяни 2:7-8: **Мъдростта, за която говорим, е Божията тайна - Неговият план, който е бил скрит, въпреки че Той го замисли за наша прослава още преди създаването на света. Управниците на този свят не са го разбрали. Ако бяха го разбрали, нямаше да разпънат нашия славен Господ (NLT).** Павел описва силата на Кръста - тайна, която “е била скрита”, но беше разкрита след като Исус умря и възкръсна. Жертвата на Исус на кръста направи възможно за нас да имаме близки взаимоотношения с Бога, като по този начин осуети древните планове на нашия враг.

Божият план за кръста не е единствената тайна, която е скрита от управниците на този свят. Има много аспекти на Божиата мъдрост (Словото Му), които са били скрити и могат да бъдат открити и разпознати от Неговия Дух. Като вярващи ние имаме достъп до тези тайни чрез общението ни с Духа. Както споменах по-рано в тази книга, Бог не се задоволява просто да “ни спаси”. Той ни е дал и позиция в Христос и ни се е доверил с авторитет и власт над същия враг, който преди това е бил мъчителят на душите ни. Сега ние сме наследници и воители в Божието царство и нашата цел е да разширяваме Христовата кауза. В Своята мъдрост Бог е създал средство, чрез което Той може тайно да споделя Своя съвършен план с онези от нас, които се борят за Неговата кауза.

По време на война, военните развиват изцяло нови “езици”, за да комуникират тайно относно плановите и информацията си. Често те изграждат сложни кодове и комуникират по защитени честоти. Защо го правят? Секретността е наложителна за безопасността на живота и успеха на операциите. Ако врагът някак си успее да открие техните планове, той може да планира информирана контраатака. Като деца на Бога, ние сме получили достъп до секретната честота на небето, чрез Духа, което ни позволява да разкрием тайните на Божиите стратегии, без да излагаме плановите на нашия Командир пред врага. Павел продължава:

Молете се в Духа по всяко време и по всеки повод. Бъдете нащрек и бъдете настойчиви в молитвите си за всички вярващи навсякъде (Ефесяни 6:18, NLT).

Има причина, поради която Бог ни е заповядал да се молим. Като Негови воители на земята, ние сме онези, които се борят успешно срещу силите на мрака. Едно от нашите най-страшни оръжия за врага е молитвата в Духа. Тя го държи в пълно неведение относно плановите и целите, които стоят зад Божиите стратегии.

Понякога Бог ще се задвижи в сърцето на майката, за да започне тя да ходатайства за сина си. Тя може да няма никаква представа какво се случва в живота на сина ѝ, но се моли по настояване на Духа. Докато тя се застъпва на небесен език, тя всъщност издава заповеди в духовната област и се моли със свършената Божия воля за сина си. Поради тази причина ни е казано: **С мъдър съвет воювай** (Притчи 20:18).

Нашият небесен език преминава отвъд разбирането ни и не е ограничен от времето или пространството. Когато се молим в Духа, ние оставяме зависимостта си от нашия собствен разум и разчитаме на необятността на Неговата безкрайна мъдрост. Това е една от многото причини, поради която Павел заявява: **Бих искал всички вие да говорите на езици.**

Нашият небесен език е нещо, което врагът не може да разбере, понеже това е интимен обмен между Бог и Неговите деца и затова е и много ефективен за осуетяване на плановете на врага срещу нашите вярващи събратя.

Ето, давам ви власт... над цялата сила на врага (Лука 10:19, ESV).

Ние вярващите сме екипирани със сила да разширяваме Божието царство на земята (вж. Матей 11:12). Църквата е Тялото на Христос тук. Както установихме по-рано, Исус вече присъства физически в света по този начин. Ние сме посланиците и воините на Божието царство - ние сме онези, които се движат в и управляват Неговата трансформираща сила към онези, които се нуждаят от възстановяване, свобода и изкупление. Но ние никога не можем да бъдем Тялото на Христос към един изгубен и умиращ свят без съгласието и овластяването на Неговия Дух. Сатана и неговата армия от демони не се страхуват от теб лично, а са ужасени от това кой си ти в Христос, както и от силата, която владеееш като син или дъщеря на Всевишния.

Ден 2

Говорене на езици за интимност

Със съпругата ми сме заедно достатъчно дълго, за да разработим наш собствен език. Мога да кажа само "СВОІ" и съпругата ми веднага разбира какво имам предвид. Когато се оженихме, като че ли всяко ново служение съдържаше "Outreach International" в името си. Така че Лиза и аз решихме да "основем служението" Cuddle Bunny Outreach International (СВОІ - Гушни зайчето). Можехме само да се погледнем и да кажем "СВОІ" и двамата знаехме, че беше време за прегръдка или целувка. Всеки страничен наблюдател, който ни е чувал, вероятно се е чудел: "За какво говорите?" Това беше забавен език, но в същото време интимен такъв, известен само на Лиза и мен. Това е само един от многото примери за интимни комуникационни методи, които сме разработили помежду си.

По същия начин, молитвата на нашия небесен език ни позволява интимно да общуваме с Бога. Някой може да каже: "Но, Джон, аз не разбирам това, за което се моля. Библията не казва ли: **Защото, ако се моля на езици, духът ми се моли, но разбирането ми остава безплодно** (1 Коринтяни 14:14)?" Да, това е вярно. Но точно заради това предишния стих казва: **Нека Онзи, Който говори на непознат език, се моли и да може да тълкува** (стих 13). Когато се моля или общувам с Бога на езици, аз Го моля да ми даде тълкуване на моите молитви. Знаете ли какво се случва? Идеи, мъдрост и откровение започват да извираят от духа ми. Най-добрият начин, по който бих могъл да го опиша, е, че тези прозрения започват да бълбукат като балончета пълни с въздух от дълбините на морето. Те се освобождават от дълбините на вътрешния ми човек и изплуват в моя ум или разбиране.

Позволете ми да дам един пример. Когато попадна на някой стих и си помисля: "Не разбирам това", веднага каз-

вам: “Святи Душе, учи ме”. Тогава започвам да се моля на езици. Откровението може да не дойде веднага, обикновено идва по-късно, докато шофирам, докато си взимам душ, докато си почивам или докато играя голф. Внезапно получавам прозрение! Подобни откровения са резултат от интимност с Духа, понеже аз се моля за Неговото прозрение. Бог разкрива Своите тайни на смирените. Когато се смиряваме (молим за водителството на Духа), ние ще изпитахме дълбока интимност с Него и ще получаваме по-голямо духовно откровение.

Същото се отнася и за духовната сила. Павел написа следните думи, изговорени му директно от Божия Дух:

Моята благодат ти е достатъчна, понеже силата Ми (благодатта) се усъвършенства в немощ. Затова ще се хваля с още по-голямо удоволствие за моите слабости, така че силата на Христос да почива на мен (2 Коринтяни 12:9, ESV).

Божията благодат, която е Неговата сила, се дава също така на смирените (за което Павел говори, когато се позовава на своята “слабост”). По-голяма степен на Божието овластяване ще почива върху вас, когато вие се смирявате, като се предавате на безкрайната мъдрост на Неговия Дух. Това също в крайна сметка е страничен продукт на интимността с Духа.

Нашето западно общество е ориентирано към резултатите. Много пъти, ако не виждаме бързи резултати в усилията или инвестициите си, губим решителността си. Трябва да разберем, че когато се молим в Духа, ние инвестираме в бъдещето. Понякога отнема известно време преди балончетата пълни с откровение да изплуват на повърхността на нашето разбиране. Молитвата в Духа изисква вяра, понеже тя започва там, където нашето естествено разбиране свършва. Тя разширява вярата ни и увеличава способността ни да разбираме Божията мъдрост.

Молитва с разбиране

Фокусът на тази глава е молитвата в Духа, но да се молим с разбирането си също е изключително полезно. Павел ясно каза, че ние трябва да се молим с разбирането си и с Духа.

Ще се моля с духа си, но ще се моля и с разбирането си. Ще пея с духа си, но ще пея и с разбирането си (1 Коринтяни 14:15)

Когато се моля с моето разбиране, това директно изгражда ума ми, като предизвиква голяма емоция и страст. Това ме свързва с човека, за когото се моля: Лиза, децата ми, приятелите ми, сътрудниците ми и т.н. По същия начин, когато говоря от разбирането си и декларирам величието на моя Отец, аз съм изпълнен с чувство на благодарност и признателност.

Има и моменти, когато се моля с разбирането си, според водителството на Духа. Това всъщност е друга форма на молитва в Духа. Но най-често се моля първо в Духа, а след това Бог ми дава тълкуването или разбирането на това, което току-що съм се молим. Думите на разбиране започват да протичат през устата ми като река.

Докато пиша за важността на молитвата в Духа, в никакъв случай не омаловажавам необходимостта да се моля с разбирането си. Това, което искам да кажа, е, че здравословният молитвен живот включва както молитвата в Духа, така и молитвата с разбиране. И двете са от жизненоважно значение за нашия живот в Бога.

Нашият източник на живота

Притчи 20:27 казва: **Духът на човека е светило на Господа, което изпитва всички най-вътрешни части на тялото (KJV).** Чудесата на Божия Дух биват осветени и първоначално разкрити в нашия дух, а не в нашия ум. Ето

защо, когато се молим в Духа трябва също да вярваме и да се молим за тълкуване. Откровението, което Святият Дух дава на нашия дух, след това ще бъде освободено и ще се издигне към повърхността на нашето разбиране.

Притчи 20:5 заявява: **Намерението** (съветът, мъдростта, посоката, целта) **в сърцето на човека е като дълбока вода, но разумният човек** (човекът с разбиране) **ще го извади**. Чрез силата на кръста Бог ни е дал ново сърце (вж. Езекиил 36:26). Сега ние сме в състояние да извлечем съвет (Святият Дух се нарича Съветник) от дълбините на нашето новородено сърце. Думите на Исус в Йоан 7:38-39 потвърждават това:

Всеки, който вярва в Мен, може да дойде и да пие, понеже Писанията заявяват: Реки от жива вода ще потекат от неговото сърце. (Когато каза “жива вода”, Той говореше за Духа, Който щеше да бъде на разположение на всеки, който вярва в Него. Но Духа още не беше даден, понеже Исус още не беше влязъл в славата Си) (NLT).

Този стих също така ни напомня Исая 12:3:

С радост ще пиете от дълбокия извор на спасението (жива вода)! (NLT).

Йоан ясно заяви, че “живата вода”, която Исус каза, че ще потече от сърцето ни, е “Духът”. Защо Исус оприличи Духа на вода? Водата носи живот и жизненост; без нея животът на земята щеше да престане. Като се позовава на Духа като “жива вода”, Исус казва, че Духът е самата същност на живота.

Бог казва: **Моите хора биват унищожени поради липса на знание** (Осия 4:6). За какви знания говори Бог? Той говори за познаване на Неговите пътища и цели. Невероятната новина е, че Бог е изпратил Своя Дух, за да можем да живеем в пълнотата на живота, който идва със знанието на сърцето Му.

Невъзможно е да се служи на Бога, без първо да разбе-

рем кой е Той, както членовете на моя екип в служението не биха могли да ми служат добре, без първо да познават сърцето ми. Като четем Божието Слово и прекарваме време в молитва, Духът ни разкрива Неговото сърце. Това е овластяването, което ни е необходимо, за да живеем радостен живот. Неемия 8:10 заявява: **Радостта на Господа е вашата сила.** С други думи, когато се наслаждаваме в Него (преживяваме освежаването на Неговия Дух) ние получаваме сила за това, което предстои. Не знам за вас, но аз не искам да живея и ден без Неговата радост.

Божите тайни

От тези стихове в Притчи и Йоан можем да видим, че водата, която извира от нашите сърца, съдържа тайната мъдрост на Бога. Ние също така знаем, че Бог разкрива тези прозрения и тайни на Своя Дух. Затова нека хвърлим още един поглед на думите на Павел в 1 Коринтяни 2:7: **Ние изговаряме мъдростта на Бога в тайни.**

Гръцката дума, преведена като “тайна”, не означава “тайнствен” или “мистериозен”. Всъщност тя означава: “скрит” или “не напълно проявен”.

Представете си го по следния начин: намирате се в луксозен ресторант. Главният готвач идва до вашата маса, за да се запознае с кулинарните ви предпочитания. След това той приготвя меню според вашия индивидуален вкус. Когато ястието е готово, сервитьор идва и го поставя пред вас. Тъй като това е толкова добър ресторант, храната остава покрита до момента на разкриването ѝ. Вие знаете, че това, което е поставено пред вас, е вашата храна, но има известна мистерия, която все още обгражда ястието.

В подходящото време сервитьорът казва “Воала” и премахва покривалото от ястието. Сега вече можете да видите храната, която готвачът е приготвил специално за вас. Храната си е била там и преди капакът да бъде вдигнат; храната е била там дори преди да ви я сервират на маса-

та. Сервитьорът е този, който разкрива тайната на вашето ястие. Готвачът си е знаел предварително какво приготвя, но ястието е било скрито от вас, докато капакът не е отстранен.

Чрез Своя Дух, Бог премахва капака от скрития Си план - Своята тайна. Чрез партньорството ни с Духа, ние вече можем да... изговаряме мъдростта (или съвета) на Бога в тайна... за да познаем нещата, които са ни били подарени от Бога. Същите тези неща изговаряме, не с думи, които човешката мъдрост учи, но с това, което Светият Дух учи, сравнявайки духовните неща с духовни (1 Коринтяни 2:7, 12-13).

По-късно в същото писмо Павел пише: **Защото който говори на езици не говори на хората, а на Бога, защото никой не го разбира; но в Духа той говори тайни** (1 Коринтяни 14:2). Виждате ли връзката? Когато говорим на езици ние говорим Божиите тайни. Вече установихме, че тези тайни са скрити в дълбините на сърцата ни (вж. Притчи 20:5) и излизат наяве, когато живата вода на мъдростта на Духа извира от нас (вж. Йоан 7:38-39). Следователно, молитвата на езици ни изгражда, защото тя извлича “живата вода” - самата същност на живота, така че да можем да разберем скришния съвет на Духа!

Както споменах по-рано, често съм попадал на Писания, които надвишават моето разбиране. Когато това се случи, аз се моля в Духа и разбирането идва. Много пъти съм бил в процес на написването на книга, когато изведнъж се сблъсквам с някакво препятствие. Струва ми се, че нямам какво повече да кажа. Единственото, което бих могъл да направя, когато се стигне до подобен момент, е да стана от компютъра и да започна да се моля на езици. Когато го направя, често навлизам в ново откровение. Какво се случва в тези моменти? Живата вода на Божия Дух протича от сърцето ми!

Ако не сте в общение с Бога, някои тайни може да про-

дължават да бъдат скрити от вашия естествен ум. Тези тайни може да включват знанието за това къде трябва да ходите на църква, за кого да се ожените, коя работа да приемете, коя къща да купите, как да се молите за вашите лидери, как да бъдете по-добър съпруг, как да се справите с предизвикателствата, пред които децата ви ви изправят, как да се отличавате в работата си и т.н. Не се ли радвате, че Бог не ни е оставил просто да се грижим сами за себе си, чрез собственото си разбиране? Чрез Духа Му можем да открием Неговите планове (това, което е най-добро) за нашия живот и да бъдем в състояние да се насладим на обещания от Него мир.

Ден 3

Мирът: дарът на интимност

Галатяни 5 ни казва, че мирът е доказателство за присъствието и съгласието на Духа в живота ни. Това е едно невероятно благословение с много практически приложения в ежедневието.

Когато бях ерген, самоличността на бъдещата ми жена беше загадка за мен. По това време аз се срещах с жена на име Лиза Тоскано. Знаех, че наистина я харесвам. Харесваше ми личността ѝ и бях много привлечен от нея. Но в същото време исках да се оженя единствено за момичето, което Бог беше избрал за мен. Лиза живееше в Аризона, а аз бях в Тексас. И двамата искахме Божията насока по отношение на бъдещето на нашите взаимоотношения. Така че казах на Лиза: “Нека да се молим в Духа в продължение на тридесет минути всеки ден, през следващите тридесет дена. Слушай сърцето си. Ако се почувстваш неловко или странно, значи Бог ни казва да не отиваме по-далеч в нашите взаимоотношения. Но ако изпитваш чувство на мир, значи Светият Дух ни насърчава да предприемем следващата стъпка в нашите взаимоотношения.”

Докато се молихме, и двамата поотделно усетихме невероятен мир, придружен от очакване и радост. След тридесет дни обсъдихме открито това, което усещахме, докато се бяхме молили и открихме, че и двамата сме преживели едни и същи неща. Придвижихме се напред във взаимоотношенията си и в крайна сметка се оженихме. Минаха повече от тридесет години оттогава и аз съм толкова благодарен, че и двамата бяхме преживели този мир!

Римляни 8:14 казва: **Водените от Божия Дух са Божи синове (и дъщери)**. Пасажът продължава, като обяснява как Духът води Божиите деца: **Самият Дух свидетелства на нашия дух** (8:16). Това е основният начин, по който Духът ни води - чрез Своя мир или свидетелство.

Някога случвало ли ви се е да искате да направите нещо, което изглежда правилното и логично решение, но всеки път, когато си помислите за него, да усещате дискомфортно и неприятно чувство? Може би сте се чудили какво не е наред?" Защо се чувствам по този начин? Всичко, свързано с това решение, изглежда правилно". Ако сте били в общение със Святия Дух, това неудобно чувство е Неговият начин да ви каже: "Не прави това! Не тръгвай в тази посока!" Преживявал съм това много пъти. Понякога решението ми да последвам Духа не е имало никакъв смисъл, докато не минат години. Научил съм се да Му се доверявам в тези случаи. Не забравяйте, че Неговата мъдрост не се ограничава от времето или пространството, което означава, че Той винаги обмисля бъдещето ви, докато ви води в настоящето.

Има и други моменти, когато съм чувствал голям мир относно някое решение, което е изглеждало като съдържащо огромен риск. Това е бил Христовият мир, който е управлявал сърцето ми. Чуйте думите на апостол Павел:

И нека мирът (хармонията на душата, която идва) **от Христовото управление** (да действа като арбитър непрестанно) **във вашите сърца** (при вземането на реше-

ния и уреждането окончателно на всички въпроси, които възникват в съзнанието ви, в това мирно състояние), **към което, (като членове на Христос) - едно тяло - вие сте били и призвани** (да живеете). (Колосяни 3:15, АМР).

Харесвам начина, по който Разширената Библия оприличава Святият Дух на арбитър. Един добър съдия взема своите решения без да се замисля. По същия начин Святият Дух решително ще разреши всички въпроси (решения, опасения и т.н.), които възникват в съзнанието ви. Той ще сподели Своята мъдрост с вас, ако Му позволите Той да реши вместо вас. Много пъти Неговото решение бива предадено чрез мира, който надхвърля човешкото разбиране - това е свидетелството на Духа. Писанието казва:

И Божият мир, който превъзхожда всяко разбиране, нека пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус (Филипяни 4:7).

Ние сме позиционирани в Христос Исус, което означава, че имаме достъп до мира, който толкова лесно ни убягва в наши дни. Исус е Князът на мира, така че на онези, които са в Него, им е обещан мир. Когато поканим Святия Дух в нашите процеси за вземане на решения, Той винаги ще свидетелства чрез мира на Христос Исус.

Мирът и вземането на решения

Като лидер на Международно служение *Посланикът* съм взимал много решения, които са били потвърдени единствено от Неговия мир. Целта може да е изглеждала невъзможна, но Божият мир ме е пазил от ограничаването на потенциала на *Посланикът* до собственото ми разбиране.

Имало е моменти, когато ясно съм чувал Духът да ми говори. Докато се подготвях да напиша тази книга например, всъщност планирах да пиша на съвсем различна

тема. По време на поста и молитвата ми, Светият Дух ме инструктира да пиша за чудото на това Кой е Той.

Повечето от моите решения са водени от Божия мир (винаги в съгласие с Неговото Слово), а не поради някаква ясна директива. Но е имало и определени моменти, когато Божият Дух ми е говорил директно. Открил съм, че това обикновено се случва, когато Бог иска да установи напълно нова посока в живота ми. Нека ви дам един пример.

Основната цел на Международно служение *Посланикът* е да изгражда местната църква. Ние вярваме, че местната църква е Божият най-стратегически начин за достигане на изгубените, носейки надежда и осигуряване за хората в нужда, както и за изграждането на ученици от народите. Повече от 20 000 църкви в Северна Америка са използвали нашите учебни програми. В продължение на много години нашият основен фокус е бил достигането на църквите в Съединените щати, Канада, Австралия и Обединеното кралство.

На 31 май 2010 г., Бог ми говори, докато четях книгата на Даниил: “Ти си бил верен в достигане на местната църква в англоговорящия свят. Сега те изпращам до всички народи по света.” Това беше върховен момент. Нямах представа как щеше да се случи това. Затова свиках среща на директорите на нашето служение. Споделих видението, което Бог беше поставил в сърцето ми, и им казах, че през 2011 г. бих искал да раздадем 250 000 книги на лидери в развиващите се страни. Всички бяха шокирани. Никога не бяхме подарявали дори и част от толкова огромен брой книги в рамките на една година. Моят главен оперативен директор и другите ръководители на отдели ме разпитваха надълго и нашироко. Изпълнителният директор накрая ме попита дали бих отнесъл тази цел пред Бога в молитва.

Бях ясно чул от Бога, че трябва да достигнем пасторите и лидерите от всички краища на света, но Той не беше ми казвал изрично, че първата стъпка към тази цел щеше да

бъде да раздадем 250 000 книги през следващата година. Така че принесох тази цел пред Бога в молитва. Разбира се, имах мир. Нямаше нужда Святият Дух да ми говори с ясен глас, понеже знаех, че тази цел беше в съответствие с първичната Му директива. Усетих свидетелството Му в духа си. Когато съобщих това на екипа, те моментално застанаха зад видението. Разбира се, Бог се задвижи по чудодейни начини и ние успяхме да раздадем повече от 270 000 книги на пастори и лидери в 47 страни през тази същата година.

През 2011 г. се срещнах с иракски пастор в Бейрут, Ливан (бях в Близкия Изток, говорейки пред 2500 пастори и лидери). Той водеше най-голямата църква в града и беше млад мъж на тридесет и шест години. Каза ми: “Г-н Бивийър, вие сте като баща за мен. Чел съм всички ваши книги, до които съм успял да се добера. Дори съм използвал кредитната си карта, за да изтеглям материали от вашия сайт.”

Когато той каза това, на мен ми се прииска да се скрия в някоя дупка. Ето човек от разкъсана от война страна, с много малко финанси, който правеше всичко по силите си, за да се сдобие с материали на Международно служение *Посланикът*. Това ме накара още веднъж да извикам към Бога за мъдрост за това как да се помогне на тези местни църкви чрез овластяването на техните лидери. Докато се молах в Духа получих идея за това как бихме могли да дадем на пасторите в развиващите се страни не само книги, но и цели учебни програми. На следващата година дадохме 1.3 милиона материала на тези пастори и лидери. Този брой продължава да расте и до днес.

Жизненоважна част от този пъзел, която дойде докато се молах в Духа, беше уебсайтът CloudLibrary.org, който позволява на тези пастори и лидери, заедно с хората от техните събрания, да теглят материали на своя роден език безплатно. Така че това, което ни се струваше огромна жертва - 270 000 материала през 2011 г., сега се умножава

всеки месец! Това е видът дело, което Бог е в състояние да извърши в и чрез нас, когато ние следваме свидетелството на мира на Святия Дух!

Ден 4

Получаване на насока

Една от областите, която изглежда притеснява най-голям брой вярващи, е намирането на Божиата насока. Често чувам хората да казват: “Не знам какво Бог иска да правя с живота си.” Яков ни казва какво да правим, ако имаме нужда от насока:

Ако на някого от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога (1:5). Гръцката дума за “мъдрост” е *софия*, която по-подробно е описана като “способността да разберем нещо и като резултат да действваме разумно”. Погледнете го от следния ъгъл: чрез Божиата мъдрост първо можем да разберем и после да действваме.

Кой ни дава способността да разбираме Божиата мъдрост и да я прилагаме на практика? Святият Дух. Бил съм в ситуации, в които наистина съм се нуждаел от насока. Когато започна да се моля на езици, Божиата мъдрост и насока се издигат от духа ми и влизат в моето разбиране. Молитвата на езици осветява Божиата насока в нашия живот.

Нека прочетем отново Притчи 20:5. Там се казва: **съветът в сърцето на човека е като дълбока вода, но мъжът (или жената) с разбиране ще го изкара навън.** Други английски преводи използват думата “цел” вместо “съвет”. В Христос сте получили задача или цел, която е уникална за вас. Тази цел ще определи вашата посока, която е скрита дълбоко в сърцето ви. Когато се молите в Духа и разкриете Божия съвет, Той ще разкрие вашата цел. Това няма да стане за една нощ, така че бъдете търпеливи. Докато прекарвате време в Божието Слово и в молитва, Той

ще ви разкрива вашата цел. Един от синовете ми обича да го обяснява по следния начин: Библията е нашата карта, а Духът е нашият гид.

Този дар на получаване на насока е на разположение във всяка една област на живота ви. Ако преминавате през трудно време с някое от децата си, върнете се с една стъпка назад и отделете време за молитва в Духа. Той ще ви покаже как да реагирате. Ако сте в бизнеса с продажби и не знаете какво да правите, затворете вратата на кабинета си и поискайте прозрение от Онзи, Който знае всичко. Той вече пребъдва във вас; сега просто извадете това, което все още не ви е било разкрито. Неговото желание е да ви даде насока! Исаия 48:17 казва: **Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви учи да просперира, Който ви води по пътя, по който трябва да вървите.** Бог иска да изживеете царствената си цел. Той копнее да ви води във всяка стъпка по пътя.

Понякога чувам хората да казват: “Джон, това е прекалено “духовно” изказване и някак си странно. Ние не можем наистина да искаме подобни неща от Бога. Той се интересува единствено от неща свързани със служението.” Първо, няма нищо странно в Бога, така че няма нищо странно и в Неговото въвличане във всяка сфера на живота ни. Хората може да са странни, но Бог никога не е странен. Също така, никога не трябва да обезсмисляме Божието обещание само защото някои хора са изопачили или злоупотребили с определен израз на Неговия Дух.

Второ, Библията ни учи да се **молим непрестанно** (1 Солунци 5:17). Много християни никога не са изучавали контекста на този стих, за да разберат какво означава. Очевидно е, че Павел не казва: “Нека устните ви не спират да мърдат в молитва дори и за секунда през деня.” В края на краищата, Библията ни казва да споделяме Евангелието и да се насърчаваме един друг. Но няма да можем да направим нито едно от тези неща, ако прекарваме всяка секунда в молитва.

Това, на което Павел всъщност се позовава в този стих, е непрекъснато общение с Духа на Бога. Как бихме могли да го преживеем? Павел ни дава отговора, като казва: **Не угасяйте Духа** (стих 19). Да се молим непрестанно означава никога да не угасяме присъствието на Святия Дух. Означава също да сте наясно, че Неговото присъствие е във вас и около вас, както и да бъдете чувствителни към гласа Му. С други думи, да не потискате участието Му в живота ви. Духът иска да участва във всеки аспект от живота ви. Той иска да ви води. Неговото желание е да има постоянно общение с вас. Това непрестанно общение ще произведе Неговия мир, сила и посока в живота ви.

Аз, например, не съм призван да бъда бизнесмен. Но ако бях, щях да прекарвам много време молейки се в Духа за моя бизнес. Щях да вземам решения в съответствие с мира в сърцето ми. Никога не дискредитирайте способността си да получавате напътствия от вашия Създател само защото не сте в служение на пълно работно време. Той ръководи вашия път точно както ръководи моя.

Лични времена на молитва

Намирам, че моето молитвено време е много по-ефективно, когато го започна с четене на Писанието. Словото на Бог изчиства съзнанието ми и като че ли отваря канала от духа към интелекта ми. След определено време на четене, аз съм много по-свързан със Святия Дух и моето време на молитва е обогатено с Неговото изявено присъствие.

Научил съм също, че Бог бързо се разкрива, когато аз умишлено почитам Неговото присъствие в живота си. Когато започна да размишлявам върху Неговото величие и доброта, изведнъж Святият Дух разкрива Себе Си. Защо? Псалмистът ни показва отговора: **Бог трябва да бъде почитан от всички около Него** (Псалм 89:7). Ако искате да изпитате Божието присъствие, трябва да се обърнете към

Него с благоговение. Най-бързият начин да спрете присъствието на Бог е като не Го почетете, приемайки Духа Му за даденост.

Когато учеше Своите ученици как да се молят (което включва и нас), Исус започна с думите: **Отче наш, Който си на небето, да се свети името Ти** (Матей 6:9). С други думи, когато се обръщаме към нашия Отец, трябва първо да влезем в Неговото присъствие със свято благоговение. Когато го направим, Святият Дух ще изяви Своето присъствие, понеже Той знае, че ние благоговеем пред Него. Присъствието Му ще ни даде перспектива, мъдрост, знание и власт. Той наистина е нашият източник на живот! Защо бихме поискали изобщо да се отделим от Него?

Ходатайство в Духа

Преди време редовно се молих заедно с един мой приятел пастор. Често ходатайствахме заедно на езици. Веднъж усетихме, че изговаряме и декларираме насоки за някакъв район в Близкия Изток. На следващия ден разбрахме, че е имало много силно земетресение в Турция. Вярвам, че моят приятел и аз се бяхме застъпвали за тази нация. Ние се бяхме свързали с тях чрез Духа, понеже същият дух живее във всеки от нас. Бог изговаряше Своята воля за хората в Турция чрез нас.

Този акт на духовно ходатайство е изключително важен за разширяването на Божието царство на земята. Врагът мрази факта, че ние можем да декларираме волята на Бога дори над братя и сестри, които живеят толкова далеч от нас. Неговата цел е да раздели Църквата. Също така, той ще бъде много доволен, ако ограничим ходатайството си само до онова, което знаем чрез нашия собствен разум.

Може би никога не сте осъзнавали колко тясно сте свързани с останалите вярващи по света. Напълно е възможно акуратно да се застъпвате за вярващите на други места,

дори да нямате естествен контакт с тях.

Веднъж се срещнах с един мъж от племето Масаи, докато бях в Кения. По-късно той посети Съединените щати и гостуваше на едни мои приятели в Пенсилвания. Господинът остана с тях в продължение на повече от месец. Няколко пъти той обновяваше пред домакините си състоянието на семейството си в Африка. Накрая домакинята каза: “Откъде знаеш какво става със семейството си? Те нямат достъп до никакъв телефон.” Той отговорил: “Павел знаеше какво се случва с колосянските и коринтските църкви, дори когато беше далеч от тях. Тъй като аз се моля в Духа, Господ ми показва какво се случва с членовете на семейството ми.” Стиховете, които той имаше предвид, бяха Колосяни 2:5: **Защото, ако и да не присъствам в плът сред вас, аз съм с вас духом, радвайки се да видя вашето добро състояние**, и 1 Коринтяни 5:3: **Въпреки че не съм с вас лично, аз съм с вас в Духа** (NLT). Павел беше свързан с хората от тези църкви в духа и знаеше за техните дела, без да присъства физически сред тях.

Много пъти аз съм усещал, че някой от членовете на моя екип или от партньорите ни се е молил за мен. Примерно съм се намирал посреди сериозни и дори опасни обстоятелства, когато Бог внезапно и като по чудо се намесва. Знаем, че в подобни случаи някой се е молил за протекция върху мен и е ходатайствал в Духа.

Да преживеем почивката Му

Братя, не бъдете деца в разбирането си... В закона е писано: С другоезични човеци и чрез чуждоезични устни ще говоря на тези хора (1 Коринтяни 14:20-21).

Както вероятно сте разбрали до сега, Павел пише много за говоренето на езици в 1 Коринтяни 14. В тези стихове апостолът всъщност перифразира думите на пророк Исаия, защото в Исаия 28:11-12 четем:

Наистина с гъгниви устни и с друг език ще говори на този народ онзи, който им беше казал: Това е почивката ви; и успокойте уморения; и това е освежаването ви...

Бог пророкува чрез Исая, че говоренето на езици ще осигури почивка и освежаване. Веднъж един от моите приятели, който пастирува голяма църква, говореше с пастора на друга голяма църква. Пасторът на втората църква каза на моя приятел: “Искам да напусна служението. Изморих се. Изтощих се. Изхабих се.”

Приятелят ми отговори: “Ти си спрял да се молиш в Святия Дух, нали?”

Другият пастора запелтечи: “Ами ...”

Приятелят ми продължи: “Колко време прекарваш в молитва в Духа?”

Другият пастор все още се колебаеше, но в крайна сметка каза: “Ами, постоянно съм зает да подготвям посланията си, имам и много други задължения, както и много неща, които се случват с моята 15 000-на църква, и...”

Моят приятел попита отново: “Молиш ли се изобщо в Духа?”

Накрая другият пастор отговори: “Не, ако трябва да бъда напълно честен с теб, не го правя.”

Приятелят ми каза: “Започни да се молиш в Духа.”

Скоро измореният някога пастор вече не искаше да подава оставката си от служението. Днес той и неговата църква са процъфтяващи!

Защо е толкова важно пасторът да се моли на езици? Понеже получаваме свръхестествена почивка и подмладяване, когато се молим в Духа.

Как може д-р Чо да води църква от над 800 000 души и никога да не прегаря? Той се моли в Духа. Не мога да се сетя за пастор, който да има по-голям товар и отговорност от д-р Чо. Неговата църква напълно е преобразила Южна Корея и той е един от най-уважаваните пастори в света. Би

било напълно невъзможно за който и да е мъж или жена да носи подобен товар в собствените си способности. Но аз знам, че д-р Чо не разчита на собственото си разбиране. Той поставя приоритет на своето време за молитва и се моли в Духа по четири часа ежедневно. Това време на молитва му осигурява нужната сила и почивка.

Лестър Съмрал беше велик човек на Бога. Имах привилегията да прекарам време с него няколко пъти. Доктор Съмрал спеше само по четири часа на нощ и пишеше четири книги по едно и също време! Той имаше много повече енергия, отколкото членовете на неговия персонал (които бяха на половината на неговата възраст), както и от много млади проповедници. Откъде намираше тази сила? Той прекарваше много време в молитва в Духа.

Моля ви, разберете, че ние никога не трябва да злоупотребяваме с телата си. Бог ясно ни заповядва да почитаме и пазим “Съботата”, тоест, всички трябва да се наслаждаваме и на физическа почивка. Аз играя голф, понеже той ме пренася на място далеч от ежедневието и освежава ума и тялото ми. Той е страхотен източник на почивка за мен. Но заедно със спазване на “Съботната” почивка, молитвата в Духа ще освежи тялото и душите ни. За съжаление, много хора “прегарят” преждевременно, понеже не са намерили почивката в Духа.

Ден 5

Нашият вътрешен човек

Онзи, който говори на непознат език, изгражда себе си (1 Коринтяни 14:4)

Гръцката дума за “изграждам” е *ойкодомео*. Тя буквално означава “да изградя или съградя”. Когато се молим в Духа ние изграждаме нашия капацитет за съдържане на присъствието и силата на Бога. Исус използва съща-

та тази гръцка дума, когато казва: **Всеки, който чуе тези Мои думи и ги изпълнява, ще се оприличи на разумен човек, който съгради (ойкодомео) къщата си върху канара (Матей 7:24, NIV).**

По същия начин Бог ни казва чрез Юда:

Но вие, възлюбени, като изграждате себе си във вашата пресвята вяра и се молите в Святия Дух (Юда 20).

Спомням си веднъж, когато синът на един от приятелите ми беше много болен. Лекарите не можеха да разберат какво се е случило с момчето и моят приятел не знаеше какво да прави. Накрая той отиде в кабинета си и се моли в Духа в продължение на пет часа. След това излезе от там, прибра се вкъщи и се запъти право към спалнята на сина си. С голяма власт той каза на сина си да стане от леглото. Момчето беше напълно излекувано в същия миг. Какво се беше случило? Тези часове молитва в Духа бяха увеличили капацитета на моя приятел да ходатайства и да послужи на сина си. Всичко, което получаваме от Бога, получаваме го чрез вяра. Просто няма друг начин. Времето прекарано с Духа всъщност увеличава нашата способност да получим обещанията и изявеното присъствие на Бога, понеже изгражда вътрешния ни човек.

Дълбоко поклонение

Молитвата на нашия небесен език ни дава възможност да се покланяме и прославяме Бога на по-дълбоко ниво. Павел казва:

В противен случай, ако вие благославяте с духа си, как онези, които не разбират, ще кажат “Амин” на вашата благодарност, тъй като не могат да разберат това, което казвате? Понеже вие наистина добре благодарите (1 Коринтяни 14:16-17).

Павел говори за изразяването в хваление когато сме

събрани с други хора на едно място. Той изтъква факта, че когато ние “благодарим с Духа” (хвалим Бога на езици), това по никакъв начин не облагодетелства човека до нас. Понеже хвалението на езици е личен израз, той носи лично изграждане, но не и групово такова. Павел не принизява акта на хваление на Бога на езици. Той просто казва, че има време и място за него.

Забележете как Павел заключава изводите си: “Понеже вие наистина добре благодарите!” Когато хвалим Бога на езици, ние позволяваме на Духа да издига чудесата и тайните на Бога чрез нас. Има по-дълбоко ниво на поклонение, което се случва, когато хвалим Бога на небесен език. Ето защо Павел пееше както в Духа, така и с разбирането си (вж. 1 Коринтяни 14:15).

Всеки може да бъде изпълнен с Духа

Сърцето ми се наскърбява, когато видя християни да гледат отвисоко на други вярващи само защото вторите не говорят или не се молят на езици. Тези братя и сестри в Христос просто не са имали възможността да получат този невероятен дар на Духа. Ние не трябва да ги осмиваме или принизяваме, понеже всички сме едно в Христос.

Както казахме в предишната глава, дарбата “говорене на езици” е достъпна за всеки вярващ, а онези, които все още не говорят на езици, не са били изключени от това обещание. Исус каза: **И следните знамения ще следват онези, които вярват... те ще говорят на нови езици** (Марк 16:17). Павел каза: **Иска ми се всички да говорите на езици** (1 Коринтяни 14:5). Божието сърце копнее всички Негови деца да се наслаждават на невероятните ползи от нашия небесен език.

Как човек може да приеме Святия Дух?

Преди да продължа, нека първо отбележа, че много мои

приятели са били изпълвани от Духа в колата, у дома и дори и в кабинета си. Всичко, което трябва да направите, е да помолите небесния си Отец и Той ще ви даде Своя Дух. Ако вече сте се помолили за този дар, просто трябва да се научите как да го приемате.

Първо и преди всичко, преди да можете да получите изпълването със Святия Дух, трябва да приемете Исус Христос за свой Господ и Спасител. Исус каза, че светът (онези, които не са получили спасение) не може да получи Святия Дух (вж. Йоан 14:17). Ако не сте направили Исус Господ на живота си, можете да се предадете на Неговото господство точно сега. (За повече информация как да получите спасение, вижте допълнението).

Ако вече сте дете на Бог, пак може да бъдете възпрепятствани от насладата от изпълването с Духа, ако е на лице умишлено непокорство в живота ви. Бог дава Святия Дух “на онези, които Му се покоряват” (Деяния 5:32). Това не означава, че трябва да бъдете перфектни. Това просто означава, че трябва да се смирите пред Него. Това е знак за предаване на Неговата воля. Когато се смирите, Бог ще ви даде Своята благодат да преодолеете клопките на греха и да бъдете отворени за получаване на изпълването на Духа.

Една от най-великите примамки на непокорството в живота на много вярващи хора е огорчението. Трябва умишлено и с волята си да прощавате на онези, които са ви оцетили по някакъв начин. Без изключение, аз съм бил свидетел на факта, че веднага след като огорченият вярващ, който желае да получи изпълването на Духа, прости, Духът се проявява. Отделете време точно сега да освободите онези, които са ви оцетили, и помолете Бог да ви даде Своего сърце за тях. (Обсъждам въпроса за огорчението в много по-голяма дълбочина в книгата си *Примамката на Сатана*).

Просто поискайте с вяра...

Ако синът на който и да е от вас, бащи, ви поиска хляб, ще му дадете ли камък? Или, ако поиска риба, ще му дадете ли змия вместо риба? Или, ако поиска яйце, ще му предложите ли скорпион? Ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на децата си, колко повече Небесният Отец ще даде Святия Дух на онези, които искат от Него! (Лука 11:11-13).

Някои хора поучават, че когато поискаме Святия Дух, в някои случаи може да получим зъл дух вместо Него. Тези думи на Исус би трябвало да премахнат изцяло подобен страх. Бог е извор на всеки добър и съвършен дар (вж. Яков 1:17). Ако поискате от Отец Святия Дух, Той няма да ви даде демон. Той ще ви даде Своя Дух. Така че не се страхувайте да отворите сърцето си за изпълване с Неговия Дух.

След като отворите сърцето си за Духа, не очаквайте Той да плени езика ви и да ви принуди да говорите. Бог ви е дал свободна воля. Духът е джентълмен, Който никога няма да ви насили. Сатана ще се опита да ви насили, Святия Дух ще ви води или насочва. Духът ще ви дава думите (в началото могат да бъдат само срички, звуци или гъгниви части от думи), но трябва да Му се предадете в три области: устните си, езика си и гласните си струни. Когато го направите, един небесен език ще започне да извира от вашия дух. В началото може да бъде само една сричка. Но, докато се предавате чрез вяра, изговаряйки тази една сричка, ще дойдат още срички и думи. И пак ще кажа, всичко е от Бога чрез вяра. С дара на говорене на езици не е по-различно. Просто говорете онова, което Той ви дава чрез вяра, и въпреки че може да започнете със заекващи устни (гъгниви устни), това, което изговаряте, в крайна сметка ще се превърне в напълно развит език.

По-велики нива

Причината да прекарам по-голямата част от последните две глави в обсъждане на дара “говорене на езици” е, понеже вярвам, че Бог иска от нас да имаме небесен език, който ни свързва по-дълбоко с Него и обединява Неговите хора за целите на Царството Му. Копнежът на Святия Дух (Неговото желание) е всички да познаят Исус. Тъй като ние израстваме в интимност и партньорство с Него, Той ще издигне очите ни и ще ни разкрие света в нова светлина. Ще станем свидетели на един свят, намиращ се в отчаяна нужда от Христос, но също така ще видим и ще знаем от Неговия Дух как бихме могли да изиграем своята роля за разкриването на Спасителя.

Надявам се, че сте се наслаждавали на това въведение за Духа на Бога. Всичко, което сте научили в тези глави, е наистина малка част от безграничните Му и вечни чудеса. Той копнее да ви отведе до по-велики нива във вашето ежедневие. Препоръчвам ви да четете тази книга от време на време, така че Духът да може да съживява сърцето ви, за да Го познавате по нови и по-дълбоки начини.

Святият Дух се наслаждава да ви разкрива Исус. Почитайте Неговото присъствие и Го поканете във всяка област на живота си, а не само в “духовните” такива. Той е обещал никога да не ви напуска или изоставя - наслаждавайте се на това невероятно обещание през всяка минута от всеки ден. Кохато четете Божието Слово и прекарвате време в Неговото присъствие, ще опознаете Духа повече и по-интимно. Вълнуващата новина е, че това е едно безкрайно пътешествие. Винаги ще има още неща, които Той копнее да ви разкрие. Не се задоволявайте с това, което сте чули, видели или преживели. Предизвикайте границите на вашето разбиране, като позволите на Духа на Исус Христос да управлява живота ви. Когато го направите, вярвам, че ще видите славата и величието на Бога да се разкриват във вашия свят както никога преди.

Молитвата в Духа отваря вратата за по-дълбока интимност

**Ако го хвалите на езици, Бог ви разбира...
понеже споделяте интимни неща единствено
помежду си
(1 Коринтяни 14:2, The Message).**

Най-голямото благословение на молитвата на езика на Духа е по-дълбокото и интимно взаимоотношение с Бог. Властелинът на цялото творение желае общение и комуникация с нас толкова много, че постави собствения Си Дух в нашия дух, овластявайки ни да общуваме с Него на Неговото ниво. Колко невероятно! Пастор Кенет Хегин заявява:

“Бог е Дух. Когато се молим на езици, нашият дух е в директен контакт с Бог, Който е Дух. Ние говорим с Него чрез божествени свръхестествени средства. ... Говоренето на други езици е не само първоначалното доказателство за изпълването със Святия Дух, но е и постоянно преживяване за останалата част от живота на човек. С каква цел? Да ни съдейства при поклонението ни към Бога.

Продължавайки да се молим и да се покланяме на Бога на езици, ние си помагаме да бъдем винаги наясно с Неговото обитаващо присъствие. Ако мога винаги да съм наясно с обитаващото присъствие на Святия Дух ежедневно, това със сигурност ще повлияе на начина, по който живея.”

Когато се молим в Духа, ние не се молим в нашето разбиране, а в Божието. Неговият Дух се моли според съвършената воля на Бог чрез нас!

Важно е да се молим в Духа и да се храним с Божието Слово всеки ден, понеже това е начинът, по който ние се свързваме с Него на по-дълбоко ниво. Какво е вашето ежедневно време и място за общуване с Бог? По какъв начин Духът ви е показвал Своята дълбока и лична любов?

Ако не разполагате с време и място, попитайте Святия Дух кога и къде Той би искал да се срещнете, за да може да демонстрира дълбоката Си любов към вас.

Пренебрегвали ли сте, или още по-лошо - презирали ли сте дара “говорене на езици”? Ако да, защо? Как този урок ви помага да видите говоренето на езици в Духа в една по-положителна светлина?

Ако сте пренебрегвали или презирали дара “говорене на езици”, помолете Бог да ви прости и да ви изпълни отново със Своя Дух.

Някои хора трудно използват своите молитвени езици, понеже са получили само една или две думи. Това отнася ли се за вас? Ако да, представете си, че Духът нежно ви прошепва следните думи: “Обичам те. Ще използваш ли това, което съм ти дал? Ще Ме обичаш и почиташ ли като изговаряш думите, които имаш? Въпреки че са малко, те са специални, само между теб и Мен.” Отделете време и отговорете.

Не сравнявайте вашия интимен език на молитва с този на другите. Почитайте думите, които Духът ви е дал. Когато сте верни в малкото, Той ще ви даде повече! Вижте Матей 25:14-23, като обърнете специално внимание на стихове 20-23.

Ден 2

Молитвата в Духа отключва Божите тайни

На вас ви е дадено знание за тайните на небесното царство... Онези, които разбират тези тайни, ще им бъде дадено още знание и те ще се отличат в разбирането си... (Матей 13:11-12, GW).

Исус каза, че ви е била дадена възможност да разбирате тайните на Неговото царство. Как получавате и разбирате тези тайни? Като пребъдвате във взаимоотношение с Неговия Дух. Божиите тайни се разкриват като се молим в Духа и прекарваме време с Него.

Освалд Чеймбърс е автор, говорител и защитник на дълбоките взаимоотношения с Бога. В книгата си “Всичко от мен за Негова слава” той казва:

“Как да разберете дали някой ви е приятел? Когато ви казва тайните си скърби? Не, по-скоро когато ви казва тайните си радости. Мнозина ще ви се доверят със своите тайни скърби, но най-висшият знак за интимност е когато някой споделя с друг тайните си радости.”

Коя е една от най-удивителните тайни на Бога, която Духът ви е разкривал? Защо е специална тя?

Споделяте ли личните си мисли, чувства и желания с Духа? Говорите ли с Него относно най-големите ви мечти и страхове? Приятелите го правят. Спрете за момент и споделете нещо интимно с Него - нещо скъпо за вашето сърце, което не сте споделяли преди или не сте споменавали дълго време.

Ако не споделяте дълбоки неща с Духа, защо? Помолете Го да ви разкрие това, което ви пречи, и да ви помогне свободно да споделяте сърцето си.

Общуването с Бог не е само говорене, а и слушане. Балансът между двете е необходим. Ако не отделяме време да слушаме, няма да можем да чуем това, което Духът казва. Чеймбърс продължава:

“Някога позволявали ли сме на Бог да ни каже една от Своите радости или ние споделяме с Него нашите тайни през цялото време и не оставяме никакво място Той да ни говори? В началото на християнския си живот ние сме пълни с искания пред Бог. След това, по някое време откриваме, че Бог иска от нас да влезем във взаимоотношения с Него, за да се свържем с Неговите цели. Имаме ли същото разбиране като Исус относно молитвата - “Да бъде Твоята воля” - че да успеем да чуем Божиите тайни?”

Бог казва, че има време за всичко, което включва време да говорим и време да мълчим в молитва (вж. Еклисиаст 3:1-7). Попитайте Духа: “Винаги ли само аз говоря по време на молитва? Давам ли Ти време да ми разкриеш тайните Си? Опитвал ли си се да ми кажеш нещо, но аз да не съм бил достатъчно тих, за да чуя? Ако е така, какво

е било то?” След това замълчете и слушайте. Какво ви говори Святият Дух?

Това е моята молитва. Бог да ви даде духовна мъдрост и прозрение, за да знаете повече за Него: да можете да получите тази вътрешна осветеност на духа, която ще ви накара да осъзнаете колко голяма е надеждата, към която Той ви призовава - удивителното и великолепно наследство, обещано на християните - и колко огромна е силата, която е на разположение на нас, които вярваме в Бога (Ефесяни 1:17-19, Филипс).

Молитвата в Духа произвежда вътрешен мир

**Но Светият Дух произвежда следния плод
в живота ни: ... мир ...
(Галатяни 5:22, NLT).**

Какво е мирът? Понякога, ако знаем какво определено нещо не е, това ще ни помогне да разберем какво то всъщност е. Истинският мир - мирът, който Исус дава чрез Духа Си, не означава банковата ни сметка да е пълна, да сме свършено здрави, да имаме прекрасен дом и екстравагантни вещи или във взаимоотношенията ни да няма конфликти.

Истинският мир - Божият мир - не се определя от външни обстоятелства или условия. Той е стабилността посред трудностите. Той е способността да запазим умствено, емоционално, физическо и духовно спокойствие посред проблемите.

Спрете за момент и си задайте въпроса: “Какво е моето разбиране за мира? На какво се основава моят мир? Как моето разбиране за мира се различава от истинския мир на Духа? Какво трябва да се промени?”

Чрез жертвата на Христос ние се примирихме с Бога. Чрез изпълването със Светия Дух ни е даден мирът на Бога. Самият Исус каза:

Оставям ви мир. Давам ви Моя Собствен мир и Моят дар не е нищо подобно на мира, който този свят дава. Не трябва да се притеснявате и не трябва да се обезсърчавате (Йоан 14:27, Phillips).

Какво да правим с мира, даден ни от Княза на мира?

И нека мирът (душевната хармония, която идва) **от Христовото управление** (да действа като арбитър непрекъснато) **във вашите сърца** (да взема решения и да урежда окончателно всички въпроси, които възникват в съзнанието ви, в това мирно състояние), **към което като** (членове на Христовото) **тяло бяхте също така призвани** (да живеете) (Колосяни 3:15, AMP).

Представете си, че играете бейзбол. Вие държите бухалката и чакате топката да бъде хвърлена към вас. Зад вас е Арбитърът на Мира. При хвърлянето на всяка топка вие трябва да вземете решение как да подходите. Сега внимателно препрочетете Колосяни 3:15. Колко важни биха били решенията и съветите на арбитъра? Какво ви говори Святият Дух за това да Му позволите да бъде вашият Арбитър на Мира?

Основният начин, по който Духът ни води в Божията съвършена воля, е чрез чувството на мир в нас. Това е, което Писанието има предвид, когато казва: **Самият Дух свидетелства с нашия дух** (Римляни 8:16). Пред какви решения сте изправени точно сега, за които ви е нужно Божието водителство? Спрете за момент и се помолете в Духа. След това изчакайте за Неговото свидетелство на мира. Какво ви говори Той?

Молитвата в Духа освобождава мъдрост и насока

**Ако желаете да знаете какво Бог иска от вас,
попитайте Го и Той ще ви каже с удоволствие, защото
Той винаги е готов да даде мъдрост щедро на всички,
които искат от Него; Той няма да укорява
(Яков 1:5, TLB).**

Кой е Дарителят на мъдрост и насока? Светият Дух. Исаия Го нарича Дух на мъдрост и разум, Дух на знание и на съвет. Исус каза, че Той е нашият учител, Който ни води в цялата истина. Къде живее нашият учител? Вътре в нас - Неговият храм. Всеки път когато ви липсва мъдрост за това какво да направите, молете се с разбиране и в Духа и Той ще ви даде насоката, от която се нуждаете!

Отделете време да размишлявате върху следните мощни обещания, спомняйки си, че Господ и Духът са едно.

Ето какво казва Господ... Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви учи на това, което е добро за вас и Който ви води по пътеките, които трябва да следвате (Исаия 48:17, NLT).

Независимо дали ще се обърнете надясно или наляво, ушите ви ще чуват глас, който казва: Това е пътът; ходете в него (Исаия 30:21, NIV).

Аз (Господ) ще ви напътствам и ще ви науча на пътя, в който трябва да ходите; Аз ще ви съветвам и очите Ми ще бъдат върху вас (Псалм 32:8, AMP).

Приятелят, Светият Дух, Когото Отец ще изпрати по Моя молба, ще ви разясни всичко (Йоан 14:26, The Message).

Когато Духът на истината дойде, Той ще ви упътва във всяка истина (Йоан 16:13, NLT).

Покажи ми пътя, в който трябва да ходя, Господи; посочи ми правилния път. Води ме, научи ме, защото Ти си Бог, Който ми дава спасение. Нямам никаква надежда извън Теб... Той ще научи онези, които смирено се обърнат към Него, на правилните пътища... Къде е човекът, който се бои от Господа? Бог ще го научи как да избере най-доброто (Псалм 25:4-5, 9, 12, TLB).

За какво ви е необходима мъдрост и насока? Може би за работното си място? За вашето здраве? За вашия брак? За вашите деца? За финансите ви? За вашите приятелства? Каквото и да е ситуацията ви, опитайте да извървите следните стъпки:

1. Отправете специфична молба към Бога за мъдрост, благодарейки Му за водителството, което ви е осигурявал в миналото (вж. Филипияни 4:6-7).

2. Молете се в Духа. Използвайте дара “говорене на езици”, за да се молите, със сила, копнеж и постоянство, според както Духът желае да се моли чрез вас (вж. Ефесяни 6:18; Римляни 8:26-27).

3. Помолете Духа за тълкуване. Той ще ви разкрие тайната на това, което току-що сте се молили (вж. 1 Коринтяни 14:13).

4. Напишете това, което Той ви разкрива (осъзнавайки, че може да не дойде веднага, но в крайна сметка ще дойде).

5. Помолете Святия Дух за благодат да действате според водителството и насоката, които Той ви дава.

Моята най-голяма нужда от мъдрост и насока е относно

Това са мъдростта и насоката, които Святият Дух ми дава:

Молитвата в Духа ни укрепва и изгражда

**Човек, който говори на езици, развива
личната си сила...**

(1 Коринтяни 14:4, NLT).

Защо врагът се бори толкова усилено, за да ви попречи да се молите на езици? Първо Коринтяни 14:4 дава много явна причина: той не иска вие да бъдете изпълнени със сила. Колкото по-силни сте по дух, толкова по-силни сте за Христос - и по-голяма заплаха сте за царството на Сатана.

Точно както алтернаторът на автомобила ви презарежда акумулатора, така молитвата в Духа презарежда вашия дух. Тя прогонва страха, депресията и негативизма. Тя ви изгражда по начини, които не могат да бъдат изразени. Когато се молите на езици, вие увеличавате капацитета си за присъствието и силата на Бога.

Редовно или рядко се молите в Духа? Ако е редовно, колко често и по колко време? Ако е рядко, защо?

Какво се случва вътре във вас, когато инвестирате време в молитва на езици? Какъв друг плод и проявления на Духа сте забелязали като резултатът? Как тези неща ви окуражават да се молите?

Как реагирате обикновено на стресиращи и изсмукващи силата ситуации? Опитвали ли сте се да се молите в Духа? Спрете за момент и се помолете: “Святи Душе, промени моя естествен и отрицателен отклик, в свръхестествен и положителен отклик към молитвата на езици. Изпълни ме с Твоето присъствие както никога преди!”

Какви действия ви говори Святият Дух да предприемете, които ще Го направят по-голяма част от ежедневието ви? Запишете ги и ги приложете на практика.

Без съмнение врагът е донесъл мисли в ума ви и се е опитал да ви смути в чувствата и плътта ви относно молитвата на езици. Той го прави с всички вярващи. По-долу са някои от най-често срещаните причини и оправдания, които той внушава. Звучат ли ви познато? Запишете всички други, които можете да се сетите, а след това се помолете и поискайте от Святия Дух отговор на всяка лъжа, която врагът носи.

Това не е Бог, ти си измисляш думите.

Чувствам се толкова глупаво.

Ти просто повтаряш това, което някой друг преди теб е казвал.

Това не върши никаква работа.

Просто не ми се моли на езици.

Всичко, което имам, са една или две думи.

Какво би си помислил еди кой си, ако ме чуе да говоря на езици?

Приятели, не позволявайте на врага да ви измами да си мислите, че не трябва да се молим на езици. Отхвърлете неговите мисли и пренебрегнете тези чувства. Отваряйте устата си ежедневно и **внимателно изграждайте себе си в тази най-свята вяра, като се молите в Святия Дух** (Юда 20, The Message).

Въпроси за обсъждане

Ако използвате тази книга като част от серията за Святия Дух на Международно служение Посланикът, моля гледайте видеосесия 5.

1) Молитвата на езици (езикът на Духа) е изключително полезна. Отделете няколко минути, за да назовете максимално много ползи, за които се сетите. От всички тях, коя е най-ценна в този момент във вашия живот? Ако се чувствате удобно, споделете защо.

2) Една от причините, поради които Бог ни е дал дара “говорене на езици”, е да предпази врага от това да знае какво става. Бог е всезнаещ, Сатана не е. Сатана не разбира божествената честота на езика на Духа. Споделете конкретен случай, когато сте се молили на езици (или ходатайствали) и сте преодолели плановете на дявола в живота си или живота на другите.

Към лидерите: Писания, които си струва да обмислите: Лука 10:19; Ефесяни 6:10-18; 2 Коринтяни 10:3-5; Матей 11:12; Откровение 12:11.

Молете се в Духа по всяко време и по всеки повод. Бъдете нащрек и устоявайте в молитвите си за всички вярващи навсякъде (Ефесяни 6:18, NLT).

3) Когато имаме нужда от мъдрост за това какво да правим в определена ситуация, молитвата в Святия Дух е жизненоважен ключ към получаване на божествено напътствие. Внимателно прочетете Притчи 20:5; 1 Коринтяни 14:13 и Йоан 7:38-39. Опишете как молитвата на езици освобождава Божия съвет, който е депозиран в нашите сърца.

4) Пребъдването в общение с личността на Святия Дух

позволява “тайните” да бъдат разкрити. Тези тайни включват неща като: къде трябва да ходим на църква, за кого трябва да се оженим, коя работа трябва да приемем, коя къща трябва да си купим, как да се молим за другите, как да бъдем по-добър съпруг или родител и как да се справяме с трудностите на работното място. Ако сте готови, споделете с групата как молитвата в Духа е отключила отговори за една или повече от тези ситуации за вас.

5) В 1 Коринтяни 14:15 виждаме, че има стойност и в двата вида молитва - тази в Духа и тази с разбирането. Кои са някои от предимствата на молитвата с разбирането? Как молитвата в Духа ни помага да се молим по-точно в нашето разбиране?

6) Първо Солунци 5:17 ни инструктира да **се молим непрестанно**. Дали това означава, че трябва да се молим двацет и четири часа, или се отнася за нещо друго? Прочетете 1 Солунци 5:16-19 и обсъдете онова, което Бог ни казва.

7) Някои вярващи, изпълнени със Святия Дух, гледат отвисоко на онези, които не са получили този невероятен дар - третирайки ги като втора класа християни. Били ли сте някога третирани по този начин? Ако е така, как това се е отразявало на връзката ви с Бога и с другите вярващи? Вие някога третирали ли сте някого по този начин, съзнателно или несъзнателно? Какво трябва да бъде отношението ни към изпълването с Духа?

БЕЛЕЖКИ

[illegible]

ОБОБЩЕНИЕ НА ПЕТА ГЛАВА:

- Изрази на интимност с Духа, включително молитвата на езици, имат правилното време и място.
- Не пренебрегвайте, не презирайте и не се лишавайте от дара “говорене на езици” само защото някои други хора са злоупотребили с него.
- Когато се молите на езици, вие изговаряте Божиите тайни и можете да Го помолите да ви даде тълкуване на вашите молитви.
- Силата на Духа се дава на смирените. Смирението отключва вратата на Божиите тайни.
- Можем да се молим в Духа, когато имаме нужда от мъдрост, желание да се покланяме на Бог на по-дълбоко ниво или ако искате да се застъпите за другите. Духът прогресивно разширява нашите възможности във всички тези области.
- Божията насока често идва под формата на мир, а когато се молим в Духа и да има мир за нещо, Святият Дух е, Който свидетелства с нашия дух и ни казва да продължим напред.
- Молитвата на езици освежава, подмладява и изгражда цялото ни същество. Отделяйте време да се молите на езика на Духа всеки ден!

Въпроси и отговори

*По-долу ще поместя въпроси, които са задавани на Джон и Лиза Бивиър, както и техните отговори. Същите са достъпни и в аудио и видеоформат като част от сериалът за Святия Дух на Международно служение Посланикът: **Святият Дух - въведение**.*

Лиза: Ти говори за това, че някои църкви са се фокусирали толкова много в изграждането на подходящата атмосфера, че пренебрегват присъствието на Святия Дух. Много църкви биха искали да знаят как отново да поканят присъствието на Святия Дух - без да се налага да провеждат “странни” и ненужно дълго продължаващи служби. Как биха могли да го постигнат?

Джон: Просто да попитат Святия Дух. Както казах и преди, Той е джентълмен. Той е предоставил на нас възможността и привилегията да започнем общението си с Него.

Много пъти, когато служа в различни църкви и хора излизат напред, за да приемат Исус като свой личен Спасител, аз казвам: “Святи Душе, моля Те, докосни ги.” И наистина, не минава много време преди Неговото присъствие да се изяви и хората пред олтара да започнат да плачат. Винаги ми харесва това, понеже Библията говори за опитване на небесния дар (вж. Евреи 6:1-6) и аз съм забелязал, че има много малка вероятност хората да отстъпят или отпаднат от вярата си, ако вече са вкусили небесния дар - проявлението на присъствието на Святия Дух.

Веднъж бях в една огромна църква, която се опитваше да премине на ново ниво, оставяйки някои от формите и проявите, които биха могли да ни напомнят за по-предишните харизматични служби. В едно от събранията Духът на

Бога изяви Своето присъствие. Хората в цялата зала плачеха; Божието присъствие беше толкова осезаемо. Господ ми каза: “Сега е време да им кажеш да благодарят и да Ме хвалят.” Аз го направих, след което закрих службата. След това пасторът ми каза: “Еха! Мислех си, че отново ще продължим поне още час и ще започнат да се случват странни неща, както преди.” Той каза също: “Хареса ми как Бог те водеше. Когато каза, че Бог е приключил за днес и можем да закрием събранието, аз в действителност усетих, че Той е постигнал целта Си. Всъщност точно тогава ти каза “Нека закрием служението”. Виждал съм изявеното присъствие на Божия Дух да залива залата за две минути и да въздейства дълбоко на хората.

Лиза: Джон и аз говорихме за това наскоро. Понякога имаме само тридесет и пет минути за проповядване в определено служение, но истината е, че това са нашите тридесет и пет минути. И така, вместо да проповядваме тридесет и пет минути...

Джон: Проповядваме тридесет.

Лиза: Проповядваме тридесет. Или спираме за момент, по средата на посланието. Даваме възможност на Святия Дух да се движи както реши. Понякога служителите се опитват да покрият толкова много неща, че забравят да дадат възможност на Святия Дух да насити атмосферата.

Лиза: Споделяш много за това какво означава Святия Дух да ни “изпълни”, но какво ще кажеш за моментите, в които Той ни забранява нещо? Какво означава това?

Джон: Посланието към колосяните ни съветва: **Нека мирът на Христос да управлява в сърцето ви** (вж. Колосяни 3:15). Също така, Римляни осма глава казва: **Понеже водените от Божия Дух са Божи синове** (стих 14). Ду-

мата “синове” в този стих - отнасяща се както за синовете, така и за дъщерите - е гръцката дума *huios*, която означава “зрели синове”. Не всеки християнин е воден от Духа. Много от тях са водени от емоциите си, интелекта си или от ситуации и обстоятелства. Бог казва, че зрелите синове и дъщери са водени от Духа. Как ни води Духът? Той свидетелства в нашия дух (стих 16). С други думи, да кажем, че искам да отида в даден град, но усещам неприятно почти до степен на раздразнение чувство в моя дух...

Лиза: Някога случвало ли ти се е да отидеш някъде, въпреки това чувство?

Джон: Да.

Лиза: И какъв беше резултатът?

Джон: Резултатът беше, че казах: “Повече никога няма да го направя!” Беше катастрофално. Научих, че ако имам подобно свито чувство в духа си, трябва да спра.

Бил съм и в ситуация, в която съм се съгласявал да отида на определено място и след това съм усещал, че Господ не е искал да отида, но вече съм бил обещал. Казвал съм: “Господи, Твоето Слово заявява, че трябва да бъде човек, който, като обещае нещо, трябва да го изпълни, дори ако това означава самият той да пострада. Трябва да отида на тази среща. Имам нужда от Твоята протекция.” Той не ме смъмри за това. Пътуването не беше страхотно, но можех да усетя Неговата закрила.

Но за мен е по-добре да се покоря на водителството на Духа, когато Той свидетелства в моя дух: “Не го прави. Не ходи там, понеже Аз не бих искал да го правиш.” Наистина е невероятно - можете да го разпознаете. Това чувство може да надделее над желанието ви. И колкото по-дълго ходите с Него, толкова по-чувствителни ставате към Него.

Лиза: Споменаваш за д-р Чо и невероятните неща, които той е извършил и как се е изпълвал като се е молил в Святия Дух. Аз също знам, че един от ключовете, който много хора не разбират, е, че д-р Чо казва “не” на много неща, за да може да има време с Духа. Святият Дух ще ни каже “не” на някои възможни неща, така че да може да извърши нещо невъзможно в живота ни.

Джон: Ще забележите, че в книгата Деяния на апостолите те се изпълниха със Святия Дух във втора глава, но след това Петър, “изпълнен със Святия Дух”, говори с управниците в Деяния 4:8. Вярващите се “изпълниха със Святия Дух” в Деяния 4:31. Да бъдем изпълнени със Святия Дух не е еднократно събитие. Бог казва: **Не се опивайте с вино, но постоянно се изпълвайте с Духа** (вж. Ефесяни 5:18, АМР). Това означава постоянно да бъдем наситени с Духа. Има времена в брака ни, когато сме изпълнени с любов помежду си. Има и други моменти, в които сме били далеч един от друг и имаме нужда да се изпълним отново.

Лиза: С други думи, трябва да се насилим.

Джон: Да, това е умишлено действие от наша страна. Затова стойте изпълнени с Духа. Да бъдем изпълнени с Духа е непрекъснат процес. А когато сте изпълнени с Духа, това ще се прояви чрез псалми, химни и духовни песни (вж. Ефесяни 5:18-20). Вие просто ще започнете да пеете. През тази седмица аз пях доста...

Лиза: Изключете телевизора.

Джон: Да, изключете телевизора.

Лиза: Ограничете всичко, което ви “изсмуква” силите.

Лиза: Може ли всички вярващи да функционират в духовните дарби или те са единствено за служителите?

Джон: Аз вярвам, че всеки вярващ има способността да функционира в която и да е дарба на Духа. Ако някой има нужда от велико чудо, дарбата “вършене на чудеса” може да се прояви чрез всеки вярващ. Бог също така поставя специфични дарби в живота на някои хора и тези дарби могат да се проявяват където и да отидат тези хора.

С Лиза познавахме един човек с дарба на изцеление, която му даваше възможност да служи специфично на хора, които имаха нужда от изцеление свързано с проблеми в сърцето. Хората със сърдечни проблеми пътуваха от всички краища на страната до неговите събрания и се изцеляваха. Тази дарба на изцеление в живота му помогна за това той да извърши служението, към което беше призван.

Но се сещам и за друг мой приятел, чийто син се удави във ваната им поради проблем с електрическата мрежа. Токът го удари и момчето беше мъртво в продължение на 45 минути. Моят приятел ми каза: “Джон, молих се в продължение на тридесет минути, но нищо не се случи. Парамедиците бяха отвлечени. Тогава се сетих нещо. Някой друг погледна през очите ми и аз казах на сина ми: “Ти ще живееш и няма да умреш.” И синът ми възкръсна от мъртвите.” Той вярваше, че това е “дарбата вяра”, която в момента била слязла върху него. Това е била необходимата дарба за определения момент.

Лиза: И този човек не е бил служител по онова време?

Джон: Той беше полицай.

Лиза: Не е бил пастор и не е водил никакъв вид духовно служение?

Джон: Той току-що се беше прибрал от първата служба, в която някога бил проповядвал в живота си.

Лиза: Това, което искам да стане ясно, е, че...

Джон: Обикновен вярващ. Можеше да бъде всеки вярващ.

Лиза: Всеки вярващ, който е изпълнен със Святия Дух, във всеки един момент на живота си.

Джон: И не е нужно да чакаме дарбата на изцеление. Исус каза: **Тези знамения ще придружават повярвалите: в Мое име ще полагат ръце на болните и те ще оздравяват** (вж. Марк 16:17-18). Това се отнася за моментите, в които се молим с молитва на вяра, за изцелението на някого. Бог ще почете това, понеже Той почита Своето Слово.

Лиза: С други думи, не е нужно да чакаме, докато пасторът ни извика да служим на амвона. Не е нужно и да чакаме, докато нещо специфично се случи в църквата. Всъщност ние можем да вземем силата на Бога, Божиите обещания, и да ги приложим в ежедневието си, в обикновения свят навън. И ако се чувстваме водени от Духа да говорим на някого или да докоснем някого, или да се молим за някого, или да бъдем щедри към някого - може би трябва да започнем с щедростта си - би било невероятно. Ние можем да направим това.

Джон: И това е една от дарбите - дарът на даване, щедростта.

Лиза: Ние знаем, че Святия Дух дойде, за да разкрие Исус. Така че, когато говорим за проявленията, които сме виждали през последните няколко десети-

летия - треперене, смях, търкаляне по пода, падане в Духа - как тези неща разкриват Исус?

Джон: Ами Библията говори за необичайни знамения, но обикновено те са за кратък сезон. Има моменти, когато необичайни знамения и чудеса се случват и те ще привлекат вниманието на хората и ще ги насочат към Исус. Това, което намирам за много, много неприятно, е, когато хората се фокусират повече в проявленията, отколкото в “Проявителя”.

Веднъж, когато бях в Сингапур, един изцелителен евангелизатор пристигна в църквата, в която служех. Той имаше дарба, която се проявяваше така, че хората да се смеят истерично. В едно от служенията можех да усетя, че присъствието на Бог беше на път да слезе мощно върху тази огромна църква. Изведнъж хората започнаха да се смеят. Чувството, което усетих в духа си, е подобно на усещането, което бихте изпитали, когато някой вземе пирон и започне да драска по дъска или прозорец с него.

Лиза: Значи, може би проявлението е правилно, но е в неподходящия момент?

Джон: Аз извиках: “Спрете! В момента лагерувате около проявлението. Не следвайте Духа на Бога. Това не е нещото, което Той искаше да извърши в момента. Той тъкмо се канеше да докосне силно хората със страха от Господа. Сега трябва да се надяваме, че Духът на Бога ще се върне и ще ни служи.” След това накарах хората отново да се молят. Божият Дух дойде и хората в цялата сграда започнаха да плачат.

Това, което се случва в ситуациите, когато проявленията не са на място, е, че хората почти започват да се хвалят с тях. Една влюбена двойка не би консумирала брака си интимно на публично място пред всички, нали? А в тези случаи се получава точно това - хората като че ли искат

да вземат интимността си с Бога и да я покажат на всички, казвайки: “Вижте! Ние сме духовни.” Аз съм открил, че колкото повече познавам Святия Дух, толкова повече искам да Го предпазя (Неговите дарби, способността Му и силата Му) по един почитаем начин, с уважение и респект към Него - а не да върша неща, които биха угасили Духа. Библията говори за угасянето на Духа в 1 Солунци 5:19-21. Угасянето на Духа се случва, когато угасим Неговата сила и дарби. Не го правете! Почитайте Го. Не Го “показвайте” на всички, хвалейки се с Него, все едно, че Той е някакво евтино влияние или власт.

Лиза: Искам да кажа, че ние молим и каним Бога да извърши всичко, което Той иска да извърши. Намирам, че Святият Дух понякога ще върши неща по начин, или в момент, които може да бъдат неудобни, но никога насила и никога с досада. Тези неща никога няма да привлекат вниманието към хората, а към Бога и обикновено има подходяща атмосфера и присъствие за това.

Наскоро бях с група от хора от най-различни деноминации. Чух някои от тях да се подиграват на проявленията, които аз вярвам, че са били реални в даден момент, а след това може да са продължени с надеждата, че Бог ще продължи да благославя това, което е благославял преди. Функцията се е изгубила, само формата е останала и тези хора в момента се подиграваха на тази форма. Ние не се подиграваме на някое от тези проявления. Искаме всичко, което Святият Дух има, но искаме то да бъде с вяра. Искаме да има ред и искаме всичко да бъде придружено от Божието присъствие.

Лиза: Възможно ли е човек наистина да усети, че има мир за нещо, но въпреки това то да не е от Бога?

Джон: Да. Абсолютно. Ако погледнете Езекиил, четиринадесета глава, там Бог говори за хората, които идват при

Него с идоли в сърцето си. Какво е идол? Новозаветното идолопоклонство е алчността (вж. Колосяни 3:5), тоест, неправилното пожелаване на нещо. Хората с идоли в сърцето си дори ще отидат при някой пророчески човек и ще кажат: “Моля те, моли се за мен и изговори словото на Господа.” Бог каза: **Аз ще им отговоря според множеството идоли в сърцето им** (вж. Езекил 14:4). Когато аз влизам в Божието присъствие и моля за нещо, първо трябва да се уверя, че сърцето ми е в неутрална позиция. Имало е времена, когато не съм правил това. И понеже сърцето ми не е било неутрално, имал съм мир, който не е от Бога и това ми е причинявало много скръб.

Ето защо бях толкова доволен, че Лиза и аз бяхме в два различни града в началото на нашето време на запознанство. Отделихме се за тридесет дена да се молим за това дали трябва да продължим напред във взаимоотношенията си. Аз бях толкова привлечен от нея, че ми отне може би двадесет и пет дена да се опитам да направя така, че това привличане да не бъде доминиращият фактор. Но дойдох до място през тези тридесет дена, че знаех: ако Бог каже: “не”, аз щях да се съглася с Него. Знаех, че това щеше да означава, че Той най-вероятно има някоя друга жена за мен, както и друг мъж за Лиза. Веднъж достигнал до тази неутрална точка, аз започнах наистина да слушам в Духа.

Ако вляза в моята молитвена стая и почувствам, че не съм в неутрална позиция спрямо това, за което ще се моля, значи първо трябва да поработя именно върху това - с Божието Слово и молитва. Трябва да бъда в състояние да чуя: “да” или “не”, понеже ако предварително съм се настроил към едно от двете, ще получа фалшив мир.

Лиза: Правили сме това няколко пъти в живота си, когато сме мислили: “Ще бъде точно по този начин, ще се случи едн кога си и ще бъде на точно това определено място.” В крайна сметка, нищо от това не е ставало както сме си

го мислили. Затова се налага да изтрием “написаното по цялата дъска” и да кажем: “Господи, нека бъде това, което Ти искаш.”

Ти говориш за този вид знание, което идва от Духа. Когато аз се подготвях за книгата “Обгрижване”, изследвах думата “интуиция”. Тя е съставена от латинските думи *ин* и *туеор*, които заедно означават “вътрешен учител”. Святият Дух е нашият вътрешен учител. Той ни дава ново сърце (вж. Езекиил 36:26) и започва да ни учи.

Лиза: Има случаи в живота - с хора или ситуации, когато всичко изглежда правилно, но го усещаме като неправилно. Може ли да поговориш за това?

Джон: Всеки път, когато не съм се вслушвал във вътрешния учител - когато съм усещал, че нещата не са наред в духа ми, но са изглеждали правилно външно, това е било примка и капан за мен.

Лиза: Това се случва обикновено, когато получиш първоначален отговор, но го отхвърляш с размишленията си?

Джон: Да. Обикновено първоначалният отговор е от Божия Дух. Същият проблем възниква, когато съм игнорирал и твоя съвет, Лиза.

Позволете ми да кажа това на съпрузите и съпругите им. Когато с Лиза се оженихме, аз се молах по час - час и половина на ден, грубо казано. Моето наблюдение беше, че Лиза се молеше в продължение на десет минути, обикновено под душа.

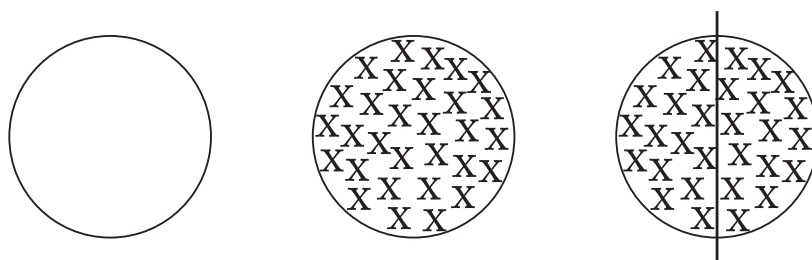
Лиза: Аз работех на пълен работен ден!

Джон: Имаше много случаи, в които казвах: “Лиза, наистина мисля, че ние трябва да направим това. Наистина

чувствам, че трябва да го направим.” Тя отговаряше: “Не го чувствам.” В половината от случаите тя се оказваше права. Бях толкова разочарован.

Един ден казах: “Господи, аз се моля по час и половина всяка сутрин. Лиза се моли в продължение на десет минути в банята. И все пак тя е права за по-голямата част от тези ситуации.”

Господ ми каза: “Начертай един кръг.” Нарисувах кръг на един лист хартия. Бог каза: “Постави колкото можеш кръстчета в кръга.” Аз започнах да рисувам хиксчета вътре в кръга. Той каза: “Сега прекарай една линия точно през средата.” Направих го.

И Той продължи: “Забелязваш ли, че около половината от кръстчетата са от едната страна, а другите - от другата на линията, която ги разделя? Джон, когато ти беше ерген, беше в пълнота в Мен и в себе си. Но ти стана една плът с Лиза, така че този кръг вече описва и теб, и Лиза. Ти си лявата половина. Тя е дясната половина.”

След това Бог каза: “Знаеш ли какво са кръстчетата? Те представляват информацията, от която имаш нужда от Мен, за да можеш да вземаш мъдри решения. Проблемът е, че ти вземаш всичките си решения на базата на половината от информацията. Трябва да се научиш как да извличаш информация от съпругата си - това, което аз ѝ показвам, така че ти, като глава на дома, да можеш да вземеш решения с цялата информация.”

С това прозрение относно интуицията ще кажа: “Да, определено ще пострадам, когато почувствам първоначален

отговор и не му обърна внимание. Но е имало и времена, когато Лиза е казвала неща, които съм пренебрегвал, въпреки че съм знаел дълбоко в себе си, че нейните думи са били от Духа. Как го знам? Понеже Той свидетелства в нашия дух.

Лиза също така е казвала неща (но това се случва само веднъж на всеки няколко години), за които знам със сигурност и усещам: *“Хей, това не е мотивирано от вяра. В момента говори страхът чрез нея. Няма да се подам на това.”* Но по-голямата част от времето, когато Лиза говори, дълбоко в моя дух знам, че е права. Ако пренебрегна този свидетел, плащам цената.

Лиза: Мисля, че Джон е много щедър с тази статистика, но искам хората да разберат, че когато Бог им говори нещо, те могат да Му се доверят. Изследователите казват, че духът е много по-мъдър, отколкото ние всъщност разбираме. Когато започнем да размишляваме със собственото си разбиране, “умувайки” относно определени неща, ние всъщност не се съмняваме в нас самите. Ние се съмняваме в Бога. Когато Бог ни говори за нещо, ние трябва да Го последваме.

Наскоро имах едно преживяване с група хора в автобус. Трябва да кажа, че мразя автобуси. Нашата група беше в един автобус на летището прекалено дълго. Една от жените в групата изглежда не можеше да намери мястото, от където всички ние се качихме. Продължихме да се обясняваме по телефона, но не успяхме.

Накрая видях жената, която подскочаше нагоре и надолу и махаше с ръце в далечината, до такситата, а не там, където трябваше да бъдем. Искях да ѝ се ядосам. Но, щом я погледнах, усетих, че я харесвам. Имахме незабавна сърдечна връзка. Веднага след като я видях, я възлюбих и завързахме силно взаимоотношение.

Бог ще ви даде този вид взаимоотношения. Всичко в естественото ще крещи: Защо бих обикнала такъв човек?

Но аз го направих. Днес получих дълъг имейл от нея. Тя каза: “Ти ме обикна веднага щом ме видя. Твоята любов ме накара да почувствам любовта на Бога в едно от най-самотните времена в живота ми.” Това се случва, когато ние просто бъдем хора, които се покоряват на взаимоотношенията, които Бог ни довежда и не оставяме обстоятелствата около нас да ни управляват.

Имало е и моменти, когато Джон ми е казвал: “Лиза, не мисля, че това взаимоотношение е от Бога”, говорейки за определен човек. Аз съм отговаряла: “Скъпи, ти просто не си жена. Не разбираш тези неща като мен.” Той ме е предупреждавал по този начин може би три или четири пъти и когато не съм го чувала, съм си патила след това.

Джон: Нека кажа следното: В Деяния 15 Павел и Варнава се изправиха пред противоречието дали вярващите сред езичниците трябва да следват закона на Моисей. Църквата ги изпрати в Ерусалим, за да се срещнат с апостолите и презвитерите. Защо Варнава и Павел не взеха сами решение? Защо трябваше да отидат в Ерусалим и да се съберат с всички останали? Защото силата и насоката вървят ръка за ръка с единството. Поради тази причина, съпрузите и съпругите трябва да направят всичко по силите си, за да бъдат в единство. Това състояние на единство прави възможно да получим ясни отговори от Бога.

Лиза: Каква е разликата между дарбите на Духа и плода на Духа?

Джон: Дарбата на Духа е нещо, което Бог поставя върху нечий живот. Няма нужда тази дарба да бъде култивирана или изграждана. Тя работи автоматически. Единственото нещо, което трябва да бъде развивано, е начинът, по който човек функционира в самата дарба. За разлика от дарбите, плодът на Духа трябва да бъде култивиран. Така че, дарбите са дадени, плодът се култивира.

Плодът на Духа е резултат от живот воден от Духа. Когато ходим в Духа, плодът, който се култивира, е, че се превръщаме в човек, който има и носи по-голяма радост, спокойствие, търпение, любов и т.н. (вж. Галатяни 5:22-23). Тази любов, радост, мир ще се изявяват чрез нас, понеже ходим с Духа. Тук става дума за личния ни живот. Плодът на Духа е основата, която ще ни държи в безопасност в живота и служението ни. Дарбите на Духа, от друга страна, се отнасят до нашето служение. За съжаление много хора търсят повече дарбите от плода.

Аз съм се молил: “Господи, не искам никога дарбите, които си поставил върху живота ми, да заместят плода, който си изградил в мен.” Молил съм се с тази молитва, за да мога да завърша живота и служението си добре, понеже това, което често се случва, е, че хората започват да преследват дарбите. В Библията се казва: **Преследвайте любовта и копнейте за духовните дарби** (1 Коринтяни 14:1). Хората преследват дарбите, но игнорират плода (любов).

Дарбите нямат характера, който е необходим да поддържа хората и могат дори да се окажат пагубни за тях. Юда гонеше демони. Той изцеляваше болните. Но Юда е в ада. Исус каза: **Щеше да е по-добре за него, ако не беше се родил** (Матей 26:24, NET). Дарбите функционираха в живота на Юда, но той очевидно не култивира плода.

Лиза: Някои хора функционират в мощни дарби, но плодът на живота им е в такъв контраст със силата на дарбите. Как се случва това?

Джон: Просто погледнете Валаам. Той имаше дарбата пророкуване. Неговите пророчества са част от текста на Библията! Думите, които той изговори, идваха от Бога. Но въпреки това Бог накара хората Си да го убият със собствения му меч, понеже беше толкова зъл и непокорен. Цар Саул беше луд. Той беше побъркан. В дадени моменти

дори преследваше Божия помазаник Давид, за да го убие. И все пак, в разгара на това, един ден той пророкува заедно с пророците (вж. 1 Царе 19).

Фактът, че духовни дарби функционират в живота на човек, не показва задължително Божието одобрение. Исус каза: “Много хора ще Ми кажат: “Ние изгонвахме бесове в Твоето име. Вършихме чудеса в Твое име. Имахме и велики знамения в Твое име. Пророкувахме и проповядвахме в Твое име.” Тогава Той ще им отговори: “Махнете се от Мен, понеже никога не съм ви познавал - вас, които вършите беззаконие! Вие не сте развили плода в живота си” (вж. Матей 7:22-23). Господ ми говори един ден и ми каза: “Забелязваш ли, че тези хора не казаха: “Хранихме бедните в Твое име. Посещавахме затворниците в Твое име? Хората, които правят тези неща, изграждат плода на Духа в живота си.” Култивирането на плода на Духа е предпазната мярка, която ни позиционира да завършим добре живота си.

За първи път научих това, когато работех за голяма църква - една от най-известните църкви в целия свят. Богослуженията там бяха посещавани от много популярни говорители, а също и от много не толкова добре познати - изобщо, пълната гама от християнски служители. Моята работа беше да ги посрещам на летището и да им бъда домакин по време на престоя им. Забелязах, че когато някои служители се качваха в автомобила, усещах все едно Исус сядаше до мен. Изправяха се да проповядват и се усещах все едно, че Исус се е изправил да проповядва.

Други хора идваха и човек би си помислил: “Какво точно се случи? Защо се чувствам омърсен? Защо разговорът с тях е толкова светски?” След това те се качват на платформата и хората се спасяват, изцеляват и освобождават. Това не са фалшиви спасения или изцеления, а чрез силата на Святия Дух. Спомням си, че си мислех: “Господи, не разбирам как става това! Какво се случва? Как могат да се държат по този начин с мен, а после да се качат на

тази платформа и да виждам хора да получават спасение и изцеление?” Тогава Бог ми показа, че Юда прокламираше Царството, изгонваше демони, изцеляваше болните и вършеше чудеса - но Юда е в ада. Валаам пророкува, но Бог го уби с меч. Саул пророкува, но и той не свърши добре. Господ ми каза: “Това, че помазанието и дарбите на Бога функционират в нечий живот, не е непременно знак за Божието одобрение.” Ще ги познаете по плодовете им (вж. Матей 7:16).

Лиза: Следователно, бихме ли могли да кажем, че дарбата е нещо, което идва върху нечий живот, а плодът е нещо, което се изгражда в живота - в характера?

Джон: Да, това е отличен начин да го изразим.

Лиза: Ти говори за това да бъдем водени от вътрешния мир, както и за неприятното и некомфортно чувство, което изпитваме, когато Духът ни забранява нещо. Но някои хора биха оспорили дори факта, че Бог изобщо говори днес. Те вярват, че Той говори единствено чрез Писанието. Вярваш ли, че Бог говори днес и наистина ли Той ни говори единствено в съответствие със Своео Слово?

Джон: Първо, Павел каза на църквата в Коринт: “Вие следвахте тези неми идоли” (вж. 1 Коринтяни 12:2). С други думи, боговете, на които коринтяните служеха, не можеха да говорят. Павел казваше: “Разликата между тези неми идоли и нашия Бог е, че нашият Бог говори.” И Той говори ясно.

Как говори Бог? Новият завет разкрива различните начини, по които Той ни говори. Първо и най-вече чрез вътрешния свидетел - чувството за мир. Това е най-често срещаният начин, чрез който Той ни говори.

Лиза: Дори повече, отколкото чрез Словото Му?

Джон: Не, Неговото Слово винаги е на линия. Ако получим усещане за мир, което не е в съответствие с Божието Слово, няма нужда да му обръщаме внимание, понеже очевидно имаме погрешни мотиви в сърцето си. В такъв случай просто трябва да се върнем към неутралната позиция, преди да чуем от Бога. Словото има последната дума.

Лиза: Словото винаги е както основата, така и зданието.

Джон: Да, така е. Значи, вътрешният свидетел е номер едно. Втори номер е тихият и нежен глас, за който Библията говори. Исус каза: **Моите овце познават Моя глас** (вж. Йоан 10:27). Духът на Бога говори това, което чува Исус да казва и това е тихият и нежен глас.

Някои хора са влезли в робство, понеже са започнали да следват гласове, без никакво вътрешно свидетелство. Всеки път, когато съм чувал гласа на Бога, свидетелят го е придружавал, като и двете неща са били в съгласие със Словото. Изграждаме основа с това: Словото, свидетелството, гласът. Ако чуете гласа, но нямате свидетелството, не се вслушвайте в този глас. Бил съм на събрания, където хора са ми пророкували, но не съм преживявал никакво присъствие на Бога, нито вътрешното Му свидетелство в същото време. Аз не се вслушвам в подобни пророчества.

Следващият начин, по който Новият завет казва, че Бог ни говори, е чрез сънища. Деяния 16 разказва историята за съня, който Павел имал. Един македонец му се яви на сън и му каза: “Моля те, ела да ни помогнеш.” Това беше от Святия Дух, Който използва сън, за да каже на Павел: “Отиди в Македония.” Бог говори на някои хора чрез сънища повече отколкото на други. Бог говори на жена ми мощно чрез сънища. Бог обикновено ми говори чрез вътрешното свидетелство и тихия и нежен глас.

Следващият начин, за който Библията казва, че Бог го-

вори на хората Си, е чрез видения. Павел също имаше видение. Когато се опита да го опише, той каза: “Не знам дали бях в тялото или извън тялото” (вж. 2 Коринтяни 12:2). Във видението не знаете дали сте в тялото си или извън него, но едно е сигурно - че буквално виждате в света на духовете. Когато моят пастор постави Лиза и мен в служение през 1989 г., беше поради видение. Той дойде на събрание то на персонала и каза: “Снощи имах видение. Беше като че ли го гледах на телевизионен екран. Един от вас, пастори, няма да бъде в нашия персонал още много време. Ще пътува навсякъде и ще бъде благословение за Тялото на Христос.” След това пасторът ни каза: “Този човек си ти, Джон Бивиър.” Бог ми беше казал същото нещо в молитва осем месеца по-рано, така че това беше потвърждение за мен.

Последният начин, който Новият завет описва за водителство от Бога, е чрез транс. Петър преживя транс в Деяния 10. Трансът е, когато не сте в контрол на сетивата си. Това е различно от видението, тъй като във видение сетивата ви са все още непокътнати; например, можете да се движите. Когато Павел и Йоан отидоха на небето, те можеха да ходят наоколо. В състояние на транс ще виждате неща и ще чуете гласа на Бога. Всички останали ваши сетива няма да бъдат активни.

Някой може да каже: “А какво ще кажеш за поставянето на руно?” Поставянето на руно беше старозаветен метод за чуване от Бога. Трябва да вземем всичко в Стария завет и да го прекараме през кръста. Кръстът ще го одобри, преразгледа или отхвърли. Когато взема руното и го прекарам през кръста, виждам, че кръстът го отхвърля. В Библията се казва: “Защото всички, които са водени от Духа на Бога, те са Божии синове”, а не “всички, които са водени от поставянето на руно...” (вж. Римляни 8:14). Хората в Стария завет нямаха пребъдващия в тях Дух на Бога и затова Бог общуваше с тях чрез методи като поставянето на руно. Аз лично не насърчавам поставянето на руно от страна на новозаветните вярващи. Вярвам, че няма проблем с руната, но трябва в същото

време да се уверите, че в крайна сметка ще бъдете водени от Словото и вътрешното свидетелство. Руното е нещо, което се проявява във физическия свят, а вие не бихте искали да се ръководите от тази естествена област. Ние сме призвани да живеем в Духа и да ходим по Духа.

Лиза: Искам да добавя нещо към това, което каза. Всички тези отговори бяха според духовната област. Ние също така сме получили много ясен мандат, ако видим брат си в нужда, да не затваряме сърцето си (вж. 1 Йоан 3:16-18). Понякога не ни е нужен глас от небето. Понякога просто трябва да видим или чуем за определена нужда. Когато чухме какво се случва с нашите книги - че хората късат страници от тях, за да ги дават и на други хора да четат - ние си казахме: "Как бихме могли да затворим сърцето си?" Не сме видели нищо, но когато чухме за това, си казахме: "Ще откликнем на тази нужда."

Джон: Когато чух за момичета жертви на трафик, Бог не ми говори, но аз ти казах: "Лиза, трябва да помогнем."

Лиза: Прочетох за това в едно списание. Видях го, докато бях в чужбина. Понякога хората търсят знамение, транс, видение или сън, когато Библията казва: "Ако видиш."

Джон: "Ако видиш брат си в нужда..."

Лиза: Започваме с нашия брат или сестра в нужда. Започваме с християните в нужда. Ще започнем с онези, които всъщност можем да видим, онези, които всъщност можем да докоснем, онези, чиито гласове всъщност можем да чуем - не можем да си позволим да затворим сърцето си. Намирам, че всеки път, когато откликнем към това, което виждаме в естествената област, Бог ни се доверява с повече от духовната област, понеже Той казва: "Виждам, че си верен в това. Мога да ти се доверя с малко повече от областта на вяра."

Допълнителни отговори от Джон

Въпрос: Какво означава да похулим Святия Дух?

Джон: Исус говори за богохулството към Святия Дух в Матей 12:22-32; Марк 3:22-30 и Лука 12:10. В Матей и Марк контекстът е ясен. Религиозните лидери обвиняваха Исус, че изгонва демони чрез силата на Веелзевул, началника на бесовете. Тогава Исус каза: **Всеки грях и хула ще се прости на човеците, но хулата против Духа няма да се прости на човеците** (Матей 12:31). Следователно, да се похули Святия Дух означава да се говори зло за Него, по-специфично да се говори за проявленията на Святия Дух като за демонични проявления.

Въпрос: Библейско ли е да се молим и да пеем песни на Святия Дух по същия начин както го правим при Отец или Сина?

Джон: Да, абсолютно. Святия Дух е Бог и трябва да Му се покланяме като на Бог. Йоан 4:24 казва: **Бог е Дух и ония, които Му се покланят, трябва да Му се покланят с дух и истина.** Вярвам, че трябва да се покланяме и да хвалим Святия Дух точно както го правим към Бог Отец и Бог Син.

Въпрос: Как да разберем какви молитви или песни трябва да отправяме към Духа?

Джон: Исус каза на учениците Си:

Имам още много неща да ви кажа, но не можете да ги понесете сега. Но когато дойде Онзи, Духът на истината, Той ще ви упътва във всяка истина; понеже няма да говори от Себе Си, но каквото чуе, това ще говори и ще ви казва за нещата, които предстоят. Той ще Ме прослави, защото ще взема от Моето и ще го декларира пред вас...

Още малко и няма да Ме виждате; и пак малко, и ще Ме видите, понеже Аз отивам при Отец.

... И в онзи ден няма да Ме молите за нищо. Истина, истина ви казвам, каквото и да поискате от Отец в Мое име, Той ще ви го даде (Йоан 16:12-14, 16, 23).

Ние молим Бог Отец в името (авторитета) на Исус. След това имаме общение със (което означава, че общуваме и разговаряме с, или задаваме въпроси на) Святия Дух - което обсъдихме в цялата книга.

Въпрос: Библейско ли е да молим и каним Святия Дух да “дойде” в събиранията ни, след като Той е вездесъщ?

Джон: Да. Библията учи както за Божието всеприсъствие, така и за Неговото явно присъствие. Ние научаваме за Неговата вездесъщност от думите на Давид:

Къде да отида от Твоя Дух? Или къде мога да избягам от Твоето присъствие? Ако се изкача на небето, Ти си там; ако си постеля в ада, ето, Ти си там. Ако взема крилете на зората, и се заселя в най-далечните краища на морето, дори и там Твоята ръка ще ме води, и Твоята десница ще ме поддържа (Псалм 139:7-10).

Библията казва още, че Бог никога няма да ни изостави или забрави (вж. Евреи 13:5). Отново, това е Неговата вездесъщност - Неговото присъствие, което е навсякъде и винаги.

От друга страна, виждаме и Божието осезаемо присъствие. Да се прояви означава да направи така, че невидимото да стане видимо, нечуваното да бъде чуто и непознатото да стане познато. Бог изявява Своего присъствие, когато се разкрива на нашите сетива (вж. Йоан 14:19-24). Вярвам, че е библейско нещо да се молим за това.

Въпрос: Защо се молим Бог да излива Духа Си? Той

не го ли е направил вече?

Джон: Захария 10:1 казва: **Помолете Господ за дъжд по времето на Късния дъжд.** В Писанието дъждът винаги представлява изливането на Святия Дух. Вярвам, че когато се молим Бог да излива Духа Си, ние всъщност Го молим за ново и свежо изливане върху общности, градове и народи. Това е по-голямо освобождаване на Неговото изявено присъствие, което ни дава способност да извършим Неговото дело и ни води до увеличаване на жътвата на души за Божието царство.

Въпрос: Как можем да изградим по-дълбоко взаимоотношение със Святия Дух? Как бихме могли да преживеем повече от Неговото присъствие и сила?

Джон: Като прекарваме време с Бога и в Неговото Слово. По-пълно обяснение за това как да развием интимност с Бога можете да откриете във втора и трета глави на тази книга.

Въпрос: Ако Святият Дух знае всичко, защо трябва да четем Библията?

Джон: Бог ни е дал Своите вдъхновени Писания, защото те са **полезни за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата, така че Божият слуга да може да бъде добре подготвен за всяко добро дело** (2 Тимотей 3:16-17, NIV). Святият Дух използва това писмено Слово (гръцката дума е *логос*), за да донесе Своего изговорено Слово (рема) в живота ни. Духът съживява логоса, който се превръща в изговорена рема за нас. Ако ние не прекарваме време в Логоса - с отворено сърце към Духа - ремата ще дойде много по-трудно. Гонената църква в Китай беше изпълнена със Святия Дух, но в продължение на години отчаяно се нуждаеше от Библии. Те искаха да четат Божието Слово, така че Святият Дух да може да им говори чрез него и да го съживи в сърцето им. Изключително важно е да четете Библията. Словото на Бог и Духът

Му работят заедно. Това е партньорство.

Не забравяйте, че Библията съдържа тайните на Бог и Святият Дух е Този, Който ни разкрива същите тези тайни. Ако прочетете откъс от Писанието без влиянието на Духа, можете да видите само какво този текст казва по човешки. Но чрез Духа можете да разберете духовния смисъл на текста, който надхвърля човешкото разбиране, понеже в Духа имаме ума на Христос:

А поучаваме Божиата тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докарва слава. Никой от властниците на този век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпънали Господа на славата. А според както е писано: “Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е идвало, всичко това е приготвил Бог за тези, които Го обичат.”

А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини. Защото кой човек знае какво има в човека освен духа на човека, който е в Него? Така и никой не знае какво има у Бога, освен Божия Дух. А ние получихме не духа на света, а Духа, Който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари; което и възвестяваме не с думи, научени от човешка мъдрост, а с думи, научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци. Но естественият човек не възприема това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже то се изпитва духовно. Но духовният човек изпитва всичко; а него никой не изпитва. Защото: Кой е познал ума на Господа, за да може да Го научи? А ние имаме ум Христов (1 Коринтяни 2:7-16, NIV).

Въпрос: Моята църква е суха. Какво бих могъл да направя като индивидуален член, за да донеса повече от Духа в нея?

Джон: Ако не сте лидер във вашата църква, единственото нещо, което можете да направите, е да се молите. Първо, поканете Духа в живота си, така че да можете да носите Неговото явно присъствие в църквата. Второ, помолете Бог да се задвижи в сърцето на вашите лидери, за да бъдат по-отворени към проявлението на присъствието на Святия Дух.

Въпроси за обсъждане

Ако използвате тази книга като част от серията за Святия Дух на Международно служение Посланикът, моля, гледайте видеосесия 6.

1) Всички вярващи имат способността да функционират в духовните дарби. Как би изглеждало подобно функциониране в дарбите извън формалностите на “служението”?

2) Когато Бог ви дава мир относно вземането на някое решение, кое ви дава увереност, че сте чули от Него?

3) Святият Дух някога говорил ли ви е чрез вашия съпруг или съпруга, вместо да ви говори директно на вас? Защо мислите, че е избрал да работи по този начин и как бихте могли да получите насока за живота си в подобна ситуация?

4) Когато трябва да вземете важни решения и изглежда, че не можете да получите насока, какво бихте могли да направите?

Погледнете Притчи 11:14; 15:22; 24:6 и Римляни 8:26-27.

5) Вярвате ли, че Бог все още говори на хората днес? Как ви е говорил на вас лично?

Приложение

Как да получим спасение

**Ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ,
и повярваш в сърцето си, че Бог Го е възкресил
от мъртвите, ще се спасиш. Понеже чрез вярата
в сърцето си се оправдаваш пред Бога,
а чрез изповедта на устата си се спасяваш
(Римляни 10:9-10, NLT).**

Святият Дух копнее да общува с вас във всеки един момент, да ви насърчава и екипира. Но първата крачка към живот на близост с Божия Дух е да получим спасение чрез Неговия Син, Исус Христос.

Чрез смъртта и възкресението на Исус Бог е направил път, по който да влезете в Неговото царство като възлюбен син или дъщеря. Жертвата на Исус на кръста направи вечния и изобилен живот достъпен за вас. Спасението е дар от Бога за вас; не можете да направите нищо, за да го спечелите или заслужите.

За да получите този скъпоценен подарък, първо трябва да признаете греха си, а именно, че сте живели независим от вашия Създател живот (понеже това е коренът на всички грехове, които сте извършили). Това покаяние е много важна част от получаването на спасение. Петър изясни това в книгата Деяния на апостолите когато в деня на Петдесетница 5000 се спасиха:

Затова покайте се и обърнете се, така че вашите грехове да бъдат заличени (Деяния 3:19). Писанието казва, че всеки от нас е роден като слуга на греха. Това робство се корени в греха на Адам, който започна модела на умишлено неподчинение. Покаянието е избор да се отдалечим от послушанието към себе си и Сатана - баща на лъжата, и да се обърнем към послушание към новия ни Господар - Исус Христос, Който даде живота Си за нас.

Трябва да се предадете на господството на Исус в живота ви. Да направите Исус "Господ" означава да Му дадете да управлява живота ви (дух, душа и тяло) - всичко, което сте и имате. Него-

вата власт над живота ви става абсолютна. В момента, в който направите това, Бог ви избавя от тъмнината и ви прехвърля към светлината и славата на Неговото царство. Вие просто преминавате от смърт към живот - да станете Негово дете!

Ако искате да получите спасение чрез Исус, молете се с думи подобни на следните:

Господи на небето, аз признавам, че съм грешник и че не съм живял според Твоя праведен стандарт. Заслужавам да бъда осъден за вечността, поради греха ми. Благодаря Ти, че не ме оставяш в това състояние, понеже вярвам, че Ти изпрати Исус Христос, Единородния Си Син, Който беше роден от девицата Мария, за да умре за мен и да понесе моето осъждение на кръста. Вярвам, че Той беше възкресен на третия ден и сега седи от дясната Ти страна като мой Господ и Спасител. Така че днес аз се покаивам за моята независимост от Теб и предавам живота си изцяло на господството на Исус.

Исусе, изповядвам Те като свой Господ и Спасител. Ела в живота ми чрез Духа Си и ме промени, за да стана дете на Бога. Отказвам се от делата на тъмнината, към които съм бил привлечен преди и от този ден нататък вече няма да живея за себе си, но, чрез Твоята благодат, ще живея за Теб, понеже Ти предаде Себе Си за мен, за да имам вечен живот.

Благодаря Ти, Господи. Животът ми вече е напълно в Твоите ръце и според Твоето слово никога няма да бъде посрамен.

Добре дошли в Божието семейство! Насърчавам ви да споделите тези вълнуващи новини с други вярващи. Важно е също да се присъедините към местна църква, в която хората вярват в Библията, така че да се свържете и с други, които биха могли да ви насърчават в новата ви вяра. Чувствайте се свободни да се свържете с нашето служение за помощ при намирането на църква във вашия район (MessengerInternational.org).

Току-що се впуснахте в най-забележителното пътешествие на близост с Всевишния Бог. Израствайте в приятелството си с Него ежедневно!

ПРИМАМКАТА НА САТАНА

Тази книга изобличава смъртоносния капан на Сатана - огорчението, което той използва, за да отклони вярващите от тяхната истинска съдба в Христос.

Огорчението - примамка на Сатана, е често най-трудното за преодоляване препятствие, срещу което човек трябва да се изправи и да победи.

Ще откриете отговори на трудни въпроси като:

- Защо трябва да разказвам „моята версия“ на случилото се?
- Как да се боря с мисли на подозрение и недоверие?
- Какво мога да направя, за да забравя миналите болки и наранявания?
- Как да възстановя доверието си към някой, който ме е наранил?

Тази книга ще ви помогне да избегнете „примамката на огорчението“ и ще ви даде сила да бъдете свободни от него във взаимоотношението си с Бог.

ЛЪВИЦЕ, ИЗДИГНИ СЕ!

Събуди се и промени света около теб

В книгата “Лъвице, издигни се!” Лиза разказва за живота и библейския образ на лъвицата - от една страна, свиреп, но от друга, нежен пример за жената. Ще бъдете предизвикани да се заредите с нов ентузи-

азъм, сила и цел.

- станете невероятен образ на сила
- защитавайте малките и безгласните
- издайте общ рев, който да промени всичко около вас

Още материали на Джон и Лиза Бивинър са достъпни за сваляне от:

www.CloudLibrary.org

Скъпи приятелю,

Днес не е време да отстъпваме назад поради страх; време е Тялото на Христос да се издигне заедно и да бъде изпълнено с любов. Време е да вдигнем духовните си мечове и да ги използваме, за да свържем небето със земята. Мечът е Божието Слово, което разделя светските мотиви от небесните намерения. Време е жените да се превърнат в героите, които Бог ги е създал да бъдат - смели, разпознаващи, прощаващи и мъдри, за да носят промяна и влияние върху бъдещите поколения за Него.

Господ постави в сърцето ми желанието да споделя това послание с вас и съработниците ни по целия свят. Приемете го с цялата ми любов и подкрепа. Вярвам, че то ще ви подтикне, вас и хората, който Бог ви е дал, към цел, власт и божествена съдба.

Ваша сестра в Христос - Лиза Бивиър
LisaBevere@ymail.com

Християните не трябва просто да “преживяват”. Вие сте създадени, за да се издигнете над проблемите и да разкриете Божието величие! В тази завладяваща книга известният автор Джон Бивиър изследва съставки, необходими, за да завършим попрището. Книгата Не се отказвай! е нещо повече от стратегия за оцеляване. Тя предлага нов начин на мислене, който декларира, заедно с апостол Павел: “Аз се наслаждавам в трудностите.” Библейските истини тук ще ви екипират да преуспеете във всеки етап от живота си.

Този материал и другите поучения на български език от Джон и Лиза Бивиър са достъпни за сваляне:

www.Messengerinternational.org; www.CloudLibrary.org

Всички тези материали от програмата са подарък за вас!

Чувствайте се свободни да презаписвате CD ROM материалите, да ги изпращате по Имейл на приятели, да копирате и поставяте текстовете в Уърд документи, да изпращате поученията на хора от църквата си, да ги качвате в Интернет, за да може и други хора да ги гледат. Разпространявайте тези материали навсякъде, където мислите, че има глад за добри поучения от Божието Слово и за християнски живот изпълнен със сила.

За допълнителна информация, сканирайте кода по-долу:

Посетете CloudLibrary.org за още достъпни материали
от Джон и Лиза Бивиър.

Святият Дух: Въведение

Учебникът, който сържите в момента в ръцете си е част от учебната програма на Джон Бивиър, за Святия Дух. Прочитайки тази книга, както и използвайки допълнителните учебни материали на прибавения CD ROM и които можете да свалите от CloudLibrary.org, ще можете да изследвате подробно всяка част от тази динамична и живото-променяща серия. Ако се потопите в нея, тя ще повлияе на християнското ви ходене и ще ви даде способността да извършите повече неща за Бога.

Пълната учебна програма за Святия Дух включва следните компоненти:

- Учебник за Святия Дух

Той е единственото хартиено издание от програмата.

Книгата можете да откриете и в PDF формат, в диска.

- CD ROM с материали за Святия Дух

Прибавеният диск съдържа всички учебни материали от програмата, в дигитален формат. Няма да можете да използвате диска с домашният си DVD плейър. Но, всички файлове могат да бъдат заредени на вашият таблет, електронен четец, компютър или смартфон.

- Аудио книга за Святия Дух

Съдържа всички 6 глави от учебника за Святия Дух, прочетени на вашия език, в MP3 формат.

- Поучителни видео сесии за Святия Дух

Всички 6 видео поучителни сесии в MP4 формат.

- Поучителни аудио сесии за Святия Дух

Всички 6 аудио поучителни сесии в MP3 формат.

- Бонус материали

CD ROM съдържа също и други книги и материали, включително книгите: Не се отказвай! и Момичета с мечове.

ВКЛЮЧВА DVD

СВЯТИЯТ ДУХ

Свалете горепосочените
и други материали от:
www.CloudLibrary.org

Messenger
International
MessengerInternational.org

ДЖОН БИВИЪР

И АДИСЪН БИВИЪР

Този диск е личен подарък от Джон Бивийър към вас. Той ви дава достъп до много полезни материали, които ще ви помогнат да изследвате допълнително това динамично поучение и да го споделите с останалите. Насърчаваме ви да разпространявате или копирате всичко, за да можете да го разпратите по електронните пощи на хората, да го качвате в интернет и да принтирате или ксерокопирате информацията. Всичко това е сглобено именно с тази цел - да вдъхнови и окуражи вярващите по целия свят.

Тези и други поучения на български език от Джон и Лиза Бивийър са достъпни за сваляне от:

www.Messengerinternational.org
www.CloudLibrary.org

Допълнителни материали на различни езици са достъпни за гледане и сваляне от Youtube.com & Youku.com, както и от други сайтове за видеообмен.

ВИЕ ЗНАЕТЕ ЗА БОГ, НО ПОЗНАВАТЕ ЛИ ГО?

В продължение на три години учениците бяха с Исус – ходеха с Него навсякъде и чуваха всичко, което Той проповядваше и поучаваше. И въпреки това Исус каза на най-близките Си приятели, че трябва да ги напусне, за да може Светият Дух да дойде. Това щеше да бъде по-добре за тях (Йоан 16:7, 13-14). Ако това беше вярно за учениците, които прекараха толкова много време с Исус, колко повече ние се нуждаем от Светия Дух в живота си?

За съжаление, Духът често не е разбран и много хора нямат представа Кой е Той и как ни се разкрива. Светият Дух често е смятан за нещо “странно”. Но Библията ясно казва, че Духът не е *нещо*. Той е *Някой* – Личност, която е обещала никога да не ни оставя. В тази интерактивна книга Джон Бивиър ви кани на лично пътешествие, в което ще откриете най-пренебрегваната и неправилно разбрана Личност в Църквата – Светия Дух.

Не пропускайте това удивително въведение.

Джон Бивиър и съпругата му Лиза са основатели на международното служение *Посланикът*. Служител и най-продаван автор, посланията на Джон са изпълнени с безкомпромисна истина, смелост и копнеж за Бога. Неговото желание е да помага на локалната църква и лидерите ѝ с ресурса на Божието Слово, независимо от мястото, езика или финансовата ситуация. В тази връзка, материалите му са преведени на повече от 60 езика. Джон също така обича да прекарва време с четиримата си сина, със снаха си и с внуците.

ВКЛЮЧВА DVD - СВЯТИЯТ ДУХ

Тези и други поучения на български език от Джон и Лиза Бивиър са достъпни за сваляне от:

www.Messengerinternational.org
www.CloudLibrary.org

**Messenger
International**
MessengerInternational.org

Тази книга е подарък от
автора и не е за продажба!

